

รายงานการวิจัยสถาบัน

เรื่อง

การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี

Suranaree Journal of Social Science ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2561

A Content Analysis of Suranaree Journal of Social Science
from 2007-2018

นางอินทิรา นนทชัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

กันยายน 2563

รายงานการวิจัยสถาบัน

เรื่อง

การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี

Suranaree Journal of Social Science ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2561

A Content Analysis of Suranaree Journal of Social Science

from 2007-2018

ที่ปรึกษาโครงการ

อาจารย์ ดร.สรชัย กมลลี้มสกุล

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

นางอินทิรา นนทชัย

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

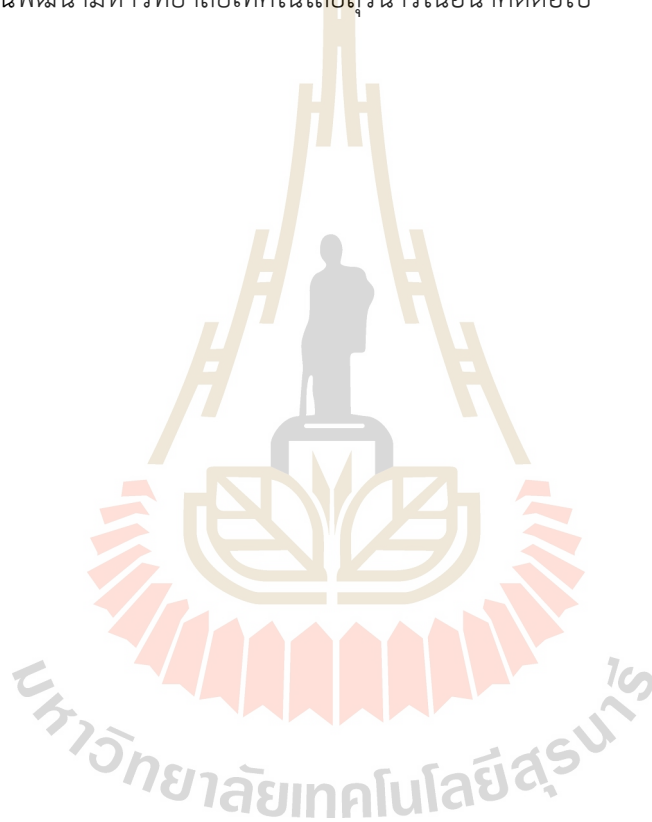
ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

กันยายน 2563

คำนำ

งานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2561 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ผลการวิจัยจะทำให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ ของวารสารซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดทำวารสารให้สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยวารสารเอง และตอบสนองต่อนโยบายตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในอนาคตต่อไป

คณะผู้วิจัย

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2561 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ดำเนินการวิจัยแบบวิธีวิเคราะห์เนื้อหาเรื่อง (Content Analysis) โดยการอ่านเนื้อหาบทความกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 165 บทความ กำหนดหน่วยการวิเคราะห์หลักประกอบด้วย 3 หัวข้อใหญ่ คือ 1) คุณลักษณะของบทความ 2) คุณลักษณะของผู้เขียน และ 3) คุณลักษณะของคำสำคัญ จากนั้นบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกข้อมูลบทความวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น ทำการลงรหัสข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณสถิติ ค่าร้อยละ (Percent) และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยสถาบัน สรุปได้ดังนี้

1. คุณลักษณะของบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

บทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science มีจำนวนหน้าอยู่ระหว่าง 16-25 หน้ามากที่สุด จำนวน 100 บทความ (ร้อยละ 60.61) โดยผู้เขียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยในการเขียนจำนวน 116 บทความ (ร้อยละ 70.30) สาขาวิชาการที่เผยแพร่ในวารสารมากเป็นอันดับ 1 คือ สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ จำนวน 54 บทความ (ร้อยละ 32.73) สาขาวิชาการที่นิยมใช้วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าวิธีการวิจัยแบบอื่น ๆ คือ สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ และสาขาวิชาการหลักการจัดการ สำหรับปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความบทความมีรายการเอกสารอ้างอิงรวมกันทั้งสิ้น 3,757 รายการ แบ่งเป็นรายการเอกสารอ้างอิงภาษาไทย จำนวน 800 รายการ (ร้อยละ 21.29) และรายการเอกสารอ้างอิงภาษาอังกฤษ จำนวน 2,957 รายการ (ร้อยละ 78.71) โดยแต่ละบทความมีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงระหว่าง 1-20 รายการมากที่สุด จำนวน 85 บทความ (ร้อยละ 51.52) การระบุรายการเอกสารอ้างอิงเป็นการอ้างอิงบทความในวารสารมากที่สุด จำนวน 1,347 รายการ (ร้อยละ 35.85) อายุของรายการเอกสารอ้างอิงอยู่ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) มากที่สุด จำนวน 1,001 รายการ (ร้อยละ 26.64) โดยสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสาขาวิชาที่ระบุแหล่งอ้างอิงมีอายุเฉลี่ย 8.18 ปี ซึ่งถือว่าการระบุรายการเอกสารอ้างอิงที่มีความทันสมัยมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทุกสาขาวิชา

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่าสาขาวิชาการหลักการจัดการ เป็นสาขาวิชาที่มีการระบุนายการ เอกสารอ้างอิงมากที่สุด

2. คุณลักษณะของผู้เขียนที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

บทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science มีการระบุชื่อผู้เขียน จำนวน 2 คน มากที่สุด จำนวน 66 บทความ (ร้อยละ 40) โดยผู้เขียนส่วนใหญ่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมากเป็นอันดับ 1 จำนวน 89 คน (ร้อยละ 38.20) สำหรับผู้เขียนที่เผยแพร่บทความในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science มากกว่า 1 ครั้ง มีทั้งหมด 29 คน จากทั้งหมด 233 คน และผู้เขียนที่เผยแพร่บทความมากเป็นอันดับ 1 เป็นผู้เขียนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยมีการเผยแพร่บทความรวมทั้งสิ้น จำนวน 14 ครั้ง

3. คุณลักษณะของคำสำคัญที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

บทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science มีการระบุคำสำคัญรวมทั้งสิ้น 894 คำ แบ่งเป็นคำสำคัญภาษาไทย จำนวน 322 คำ (ร้อยละ 34.85) และคำสำคัญภาษาอังกฤษ จำนวน 572 คำ (ร้อยละ 65.15) เมื่อจำแนกการวิเคราะห์เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะที่ 1 คำสำคัญคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน และลักษณะที่ 2 คำสำคัญที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า การระบุคำสำคัญในบทความมีความหลากหลายในแต่ละปี และในบางปี ไม่มีการระบุคำสำคัญเลย อีกทั้ง จำนวนครั้งที่มีการการระบุคำสำคัญเหล่านั้นมีจำนวนค่อนข้างน้อย มากเพียง 3 หรือ 4 ครั้ง ในคำสำคัญบางคำเท่านั้น จึงไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงความสำคัญ แนวโน้ม (Trend) หรือพัฒนาการในทางวิชาการในคำสำคัญที่ระบุในบทความได้อย่างชัดเจน

Abstract

The research on “A Content Analysis of Suranaree Journal of Social Science from 2007-2008” aimed to study and analyze the content of articles that published in Suranaree Journal of Social Science. This research was done by the content analysis which comprised the reading of 165 sampling of journals and defined 3 units of analysis; 1) character of article 2) character of author and 3) character of keyword, then record the article information in the form which is the tool of this research, coding, and analyze with the statistical program to calculate for percentage.

The summary results of Institute research are as follows:

1. Character of article

Most of articles were published with 16-25 pages (100 Articles, 60.61%) with Thai language (116 Articles, 70.30%). The area of study which published the most in the journal was principles of social science (54 Articles, 32.73%) and Social Sciences, Linguistics, and Management commonly used research methods as quantitative research more than other types of research methods. For the quantity of reference, in total there were 3,757 items which 800 items were in Thai (21.29%) and 2,957 items were in English (78.71%). There were 1-20 references in each article (85 Articles, 51.52%), cited from article in the journal (1,347 items, 35.85%) which those references were published between year 2005-2009 (B.E. 2548-2552) (1,001 items, 26.64%), Information Technology subject the references with an average age of 8.18 years, which is considered the most up-to-date reference document when comparing to all programs. The research also found that the principle of social science has been used as reference the most.

2. Character of author

In the article which published in Suranaree Journal, there were 2 authors in average have been cited (60 Articles, 40%) and most of the authors were from Suranaree University of Technology (89 Authors, 38.20%). There were 29 from 233 authors who published in Suranaree Journal more than once. The top author published 14 times was from Suranaree University of Technology.

3. Character of keyword

There were 894 keywords in all articles published in Suranaree Journal which 322 words were in Thai (34.85%) and 572 words were in English (65.15%). From the analysis, there were 2 types of keywords i.e. first, same or similar keyword and second, same phrase in one keyword. The research also found that there were diversity of keywords specification in the articles in each year and in some year there even have not specified any keywords at all. In addition, the frequency of keyword specification was very less only 3 or 4 time in some keywords therefore, there was not be able to show the importance, trend, or academic development from keywords significantly.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และคณะอนุกรรมการวิจัยสถาบัน ในการสนับสนุนทุนวิจัยวิจัยสถาบัน

ผลงานวิจัยสถาบันฉบับนี้ไม่อาจสำเร็จลงได้หากไม่ได้รับการเอาใจใส่ ผลักดัน สนับสนุน ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดกระบวนการของการดำเนินโครงการวิจัย จาก อาจารย์ ดร.สรชัย กมลลิมสกุล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูง

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความกรุณาพิจารณาคุณภาพเครื่องมือวิจัย และให้คำปรึกษา ในด้านสถิติต่าง ๆ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล ดอนขวา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรา อังสกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสรา ประมูลสุข

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ หลักสูตรการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ในด้านการทำวิจัยให้แก่ ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้บริหารหน่วยงาน ได้แก่ คณบดีสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม รองคณบดี สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม หัวหน้าสถานวิจัย และหัวหน้าสำนักงานคณบดี สำหรับการสนับสนุนและ อำนวยความสะดวกในการทำวิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณแรงบันดาลใจในการทำงานด้านวิชาการจาก อาจารย์ ดร. วิศิษฐ์พร วัฒนวาทีน และอาจารย์ ดร.พิรศักดิ์ สิริโยธิน ที่ได้กรุณาส่งเสริมและสนับสนุนมาตั้งแต่ เริ่มต้น

นางอินทิรา นนทชัย
หัวหน้าโครงการวิจัย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 คำถามที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	3
1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา.....	6
2.1.1 ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหา.....	6
2.1.2 วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เนื้อหา.....	7
2.1.3 ประเภทของการวิเคราะห์เนื้อหา.....	8
2.1.4 ขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา.....	11
2.1.5 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	14
2.1.6 การหาความเที่ยงและความตรงของเครื่องมือวิจัย.....	14
2.1.7 ประโยชน์ของการวิเคราะห์เนื้อหา.....	15
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับงานเขียนเชิงวิชาการ.....	15
2.2.1 ประเภทและลักษณะของงานเขียนเชิงวิชาการ.....	15

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ (ต่อ)	หน้า
2.3 ความเป็นมาและพัฒนาการของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science.....	17
2.3.1 ความเป็นมาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science.....	17
2.3.2 พัฒนาการของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science.....	19
2.3.3 วัตถุประสงค์ของวารสาร.....	20
2.3.4 เป้าหมายและขอบเขต (Aims and Scope) ของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science.....	20
2.3.5 โครงสร้างการบริหารของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science.....	21
2.3.6 หน้าที่ของคณะผู้จัดทำวารสาร.....	23
2.3.7 การจัดพิมพ์และรูปเล่ม.....	23
2.3.8 งบประมาณในการจัดทำวารสาร.....	23
2.3.9 วิธีการเผยแพร่.....	24
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
2.4.1 งานวิจัยในประเทศไทย.....	25
2.4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
4 ผลการวิจัย.....	44
4.1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของบทความ.....	47
4.1.1 จำนวนหน้าของบทความ.....	47
4.1.2 ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ.....	48
4.1.3 สาขาวิชาการของบทความ.....	52
4.1.4 วิธีการวิจัยของบทความ.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ (ต่อ)	หน้า
4.1.5 ปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ.....	57
4.1.6 ประเภทหรือแหล่งอ้างอิงของบทความ.....	59
4.1.7 อายุของรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ.....	60
4.2 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะผู้เขียน.....	75
4.2.1 จำนวนชื่อผู้เขียนบทความ.....	75
4.2.2 สังกัดของผู้เขียนบทความ.....	76
4.2.3 ผู้เขียนที่นำเสนอบทความมากกว่า 1 ครั้ง.....	79
4.3 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของคำสำคัญ.....	81
4.3.1 จำนวนคำสำคัญ.....	81
4.3.2 คุณลักษณะคำสำคัญภาษาไทย.....	82
4.3.3 คุณลักษณะคำสำคัญภาษาอังกฤษ.....	86
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	90
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	90
5.2 อภิปรายผล.....	98
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	104
รายการอ้างอิง.....	111
ภาคผนวก.....	114
ภาคผนวก ก แบบบันทึกข้อมูลบทความวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science.....	115
ประวัติผู้วิจัย.....	120

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหาวารสาร.....36
3.1	จำนวนประชากร จำแนกตามประเภทของบทความ.....38
3.2	กลุ่มตัวอย่างบทความที่ใช้ในการวิจัย.....39
4.1	จำนวนและร้อยละของหน้าบทความจำแนกตามสาขาวิชาการหลักของบทความ.....47
4.2	จำนวนและร้อยละของภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความจำแนกตามสาขาวิชาการหลัก.....48
4.3	จำนวนและร้อยละของภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความจำแนกปีที่เผยแพร่ และสาขาวิชาการหลัก.....49
4.4	จำนวนและร้อยละของบทความจำแนกตามสาขาวิชาการหลักและสาขาวิชาการรอง.....52
4.5	จำนวนและร้อยละของวิธีการวิจัยของบทความ.....55
4.6	จำนวนและร้อยละของปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ.....57
4.7	จำนวนและร้อยละของประเภทหรือแหล่งอ้างอิงของบทความ จำแนกตามภาษา ของรายการเอกสารอ้างอิง.....59
4.8	จำนวนและร้อยละของ ปี ค.ศ./พ.ศ. ที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ.....60
4.9	จำนวนและร้อยละของอายุรายการเอกสารอ้างอิงเมื่อเทียบกับปีที่ตีพิมพ์บทความ จำแนกตามสาขาวิชาการของบทความ.....61
4.10	อายุจำนวนปีเฉลี่ยของแหล่งอ้างอิงเมื่อเทียบกับปีที่ตีพิมพ์บทความ จำแนกตาม สาขาวิชาการของบทความ.....63
4.11	ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง จำแนกตามสาขาวิชาการรองด้านสังคมศาสตร์.....64
4.12	ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง จำแนกตามสาขาวิชาการรองด้านภาษาศาสตร์.....67
4.13	ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง จำแนกตามสาขาวิชาการรองด้านการจัดการ.....70
4.14	ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง จำแนกตามสาขาวิชาการรองด้านสารสนเทศ.....73
4.15	จำนวนและร้อยละของชื่อผู้เขียนที่ระบุในบทความ.....75
4.16	จำนวนและร้อยละของผู้เขียน จำแนกตามสังกัดของผู้เขียนบทความ.....76
4.17	จำนวนและร้อยละของผู้เขียนสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามหน่วยงานย่อย.....78
4.18	จำนวนครั้งที่ผู้เขียนนำเสนอบทความในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science.....79
4.19	จำนวนและร้อยละของคำสำคัญของบทความจำแนกตามปี พ.ศ. ที่เผยแพร่.....81
4.20	จำนวนครั้งของคำสำคัญภาษาไทยคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน จำแนกตามปี พ.ศ.....82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.21	จำนวนครั้งของคำสำคัญภาษาไทยที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญ จำแนกตามปี พ.ศ.....84
4.22	จำนวนครั้งของคำสำคัญภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน จำแนกตามปี พ.ศ.....86
4.23	จำนวนครั้งของคำสำคัญภาษาอังกฤษที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญ จำแนกตามปี พ.ศ....88
5.1	การเปรียบเทียบวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science กับเกณฑ์ Pre-Selection Criteria ในโครงการ TCI-TRF-Scopus Collaboration Project และสิ่งที่ต้องพัฒนาเพื่อนำวารสารเข้าสู่ฐานข้อมูล SCOPUS.....106

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1	โครงสร้างการบริหาร (Administrative Chart) วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science.....21
2	โครงสร้างการบริหาร (Activity Chart) วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science.....22
3	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....37
4	ประเภทและจำนวนบทความที่ศึกษาวิจัย.....44
5	จำนวนบทความจำแนกตามประเภทของบทความ.....45
6	จำนวนบทความจำแนกตามสาขาวิชาวิชาการหลักของบทความ.....45

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วารสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกต่อเนื่องกันตามระยะเวลาที่กำหนด มีคุณลักษณะที่สำคัญคือ มีความทันสมัยและมีคุณค่าในการค้นคว้าอ้างอิง วารสารเฉพาะวิชาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารของบุคคลต่าง ๆ ในอาชีพเดียวกัน วารสารจะบันทึกความรู้ พัฒนาการความก้าวหน้าของอาชีพ เป็นแหล่งที่เสนอคำวิจารณ์ เผยแพร่และรายงานผลงานตลอดจนข้อคิดเห็นในปัจจุบัน (ชลทิชา สุทธินิรันดรกุล, 2521) สำหรับพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2561) อธิบายว่า “วารสาร” คือ “หนังสือที่ออกตามกำหนดเวลา พิมพ์เรื่องที่เป็นงานวิจัยหรือบทความทางวิชาการ มีผู้ตรวจรับรองคุณภาพทางวิชาการ เช่น วารสารราชบัณฑิตยสถาน วารสารศิลปากร วารสารกรมการแพทย์”

วารสาร (Journal) เกิดขึ้นครั้งแรกในยุโรป คือ Journal des Scavans ซึ่งก่อตั้งโดยนักเขียนชาวฝรั่งเศสชื่อ Denis de Sallo (1626-1669) และออกฉบับแรกใน ค.ศ. 1665 วารสารนี้ตีพิมพ์บทความที่เกี่ยวกับข้อค้นพบทางวิทยาศาสตร์และเนื้อหาอื่น เช่น ข่าววรรณกรรม ประวัติศาสตร์จักรและรายงานทางกฎหมาย และหยุดดำเนินการไปในปี ค.ศ. 1972 และเริ่มดำเนินการอีกครั้งในปี ค.ศ. 1997 โดยเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น Journal des Savants (สิทธิ์ อธิสรณ์, 2560) ในประเทศไทยมีการผลิตวารสารวิชาการออกมาเป็นจำนวนมาก สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเกือบทุกแห่งมีการจัดทำวารสารวิชาการ และหลายแห่งจัดทำมากกว่า 1 ชื่อ เพื่อใช้ประโยชน์ในการเผยแพร่ผลงานของอาจารย์ นักศึกษา หรือเป็นวารสารภายในเครือข่ายของสมาคมองค์กร (ชาติรี วงษ์แก้ว, 2561)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีการจัดทำวารสารวิชาการ จำนวน 2 ชื่อ ได้แก่ Suranaree Journal of Science and Technology เป็นวารสารที่ตีพิมพ์บทความเป็นภาษาอังกฤษ เผยแพร่ผลงานวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ดำเนินการโดย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science เป็นวารสารที่ตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เผยแพร่ผลงานวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดำเนินการโดย สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สำหรับวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2549 โดยคณะผู้บริหารสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมได้หารือถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำวารสารวิชาการของสำนักวิชาและมีความเห็นว่า สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม ควรมีวารสารทางวิชาการเพื่อเป็นเวทีเผยแพร่

ผลงานทางวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีการดำเนินการตามเกณฑ์คุณภาพของวารสารวิชาการ บทความที่ลงพิมพ์ในวารสารจะต้องผ่านกระบวนการประเมินคุณภาพของบทความ โดยออกวารสารปีที่ 1 ฉบับที่ 1 ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550

ต่อมาในปี พ.ศ. 2558 เพื่อยกระดับคุณภาพในการบริหารจัดการของวารสารทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบให้มีมาตรฐานระดับสากล กองบรรณาธิการวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science จึงกำหนดเป้าหมายและขอบเขต (Aims and Scope) ที่ชัดเจนของเนื้อหาบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ให้ประกอบด้วยบทความวิชาการ และงานวิจัยที่สามารถใช้งานได้จริงในศาสตร์ด้าน สังคมศาสตร์ ภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ ศีรษะศาสตร์ การจัดการ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2561 วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ดำเนินการจัดทำวารสาร ครบ 12 ปี รวมวารสารที่เผยแพร่ทั้งสิ้น จำนวน 24 ฉบับ เป็นวารสารที่ได้รับการประกาศรับรองคุณภาพให้เป็นวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) กลุ่มที่ 1 ระยะเวลาการรับรองคุณภาพตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2558 ถึง 31 ธันวาคม 2562 (5 ปี) (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2559ก) และได้รับการคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล ASEAN Citation Index (ACI) เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2561 (ASEAN CITATION INDEX, 2018)

ในปี พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กำหนดยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย (Research University) ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระยะที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) เรื่อง การสร้างระบบนิเวศวิจัย (Research Ecosystem) โดยจัดทำโครงการ Journal (International) เพื่อยกระดับ SUT Journal ให้มีมาตรฐาน สามารถตีพิมพ์งานวิจัยที่มีศักยภาพและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล (ส่วนแผนงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2561) ดังนั้น วารสารจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อมหาวิทยาลัยอย่างมาก เพราะแสดงให้เห็นถึงความสามารถและความแข็งแกร่งทางด้านวิชาการของสถาบัน (กฤตชา รัตนประทีป, 2528)

จากยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ผลการวิจัยจะทำให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ ของวารสารซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดทำวารสารให้สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยวารสารเอง และตอบสนองต่อนโยบายตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในอนาคตต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranane Journal of Social Science

1.2.2 เพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เขียนที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranane Journal of Social Science

1.2.3 เพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของคำสำคัญที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranane Journal of Social Science

1.3 คำถามที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 คุณลักษณะของบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranane Journal of Social Science เป็นอย่างไร

1.3.2 คุณลักษณะของผู้เขียนบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranane Journal of Social Science เป็นอย่างไร

1.3.3 คุณลักษณะของคำสำคัญที่ปรากฏในบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranane Journal of Social Science เป็นอย่างไร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาบทความในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranane Journal of Social Science ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2550 ถึงปีที่ 12 ฉบับที่ 2 ธันวาคม 2561 จำนวน 24 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 165 บทความ คิดเป็นร้อยละ 78.57 ของบทความทั้งหมด ทั้งนี้ไม่รวม บทความหนังสือ และบทความพิเศษ โดยมีระยะเวลาการวิเคราะห์เนื้อหาบทความ รวม 6 เดือน

1.5 ข้อจำกัดในการวิจัย

1.5.1 การวิเคราะห์คุณลักษณะด้านสาขาวิชาการของบทความวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranane Journal of Social Science กำหนดเป้าหมายและขอบเขตของวารสาร (Aims and Scope) ในวารสารปีที่ 8 ฉบับที่ 2 (ธันวาคม 2558) แต่ผู้วิจัยทำการศึกษาลักษณะด้านสาขาวิชาการของบทความทุกเรื่องที่เผยแพร่ในวารสารตั้งแต่ปีที่ 1 ถึงปีที่ 12 ภายใต้เกณฑ์เดียวกัน เพื่อให้สามารถควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

1.5.2 การวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เขียนบทความ

วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranane Journal of Social Science ตั้งแต่ฉบับแรกจนถึงปัจจุบัน กำหนดให้ผู้เขียนระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลลงในบทความ โดยไม่มีคำนำหน้า ได้แก่ ตำแหน่งทางวิชาการ สถานภาพทางการศึกษา หรือสถานภาพอื่นใด ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์จำนวนผู้เขียนบทความ สังกัดของผู้เขียนบทความ และผู้เขียนที่เสนอบทความมากกว่า 1 ครั้ง เท่านั้น

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 บทความ หมายถึง บทความวิจัย บทความวิชาการ และบทความปริทัศน์ ที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranane Journal of Social Science ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2550 ถึงปีที่ 12 ฉบับที่ 2 ธันวาคม 2561

1.6.2 ผู้เขียน หมายถึง ผู้ที่มีผลงานเผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranane Journal of Social Science ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2550 ถึงปีที่ 12 ฉบับที่ 2 ธันวาคม 2561

1.6.3 คำสำคัญ (Keyword) หมายถึง คำหรือวลีที่สะท้อนสาระสำคัญของบทความเรื่องหนึ่ง ๆ ประมาณ 4-8 คำ ต่อบทความ

1.6.4 คุณลักษณะบทความ หมายถึง ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ สาขาวิชาการของบทความ วิธีการวิจัยของบทความ จำนวนเอกสารอ้างอิง ภาษาของเอกสารอ้างอิง ประเภทหรือแหล่งอ้างอิง และอายุของแหล่งอ้างอิง

1.6.5 คุณลักษณะของผู้เขียน หมายถึง จำนวนผู้เขียนที่ปรากฏชื่อในแต่ละบทความ สังกัดของผู้เขียน และผู้เขียนที่เสนอบทความมากกว่า 1 ครั้งในวารสาร

1.6.6 คุณลักษณะของคำสำคัญ หมายถึง คำสำคัญ จำนวนคำสำคัญที่ปรากฏในแต่ละบทความ และจำนวนครั้งรวมของคำสำคัญคำเดียวกัน ที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranane Journal of Social Science

1.6.6.1 คำสำคัญคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน หมายถึง คำสำคัญคำเดียวกันที่เขียนด้วยภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษเหมือนกัน

1.6.6.2 คำสำคัญที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญ หมายถึง คำสำคัญที่เขียนด้วยภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษที่มีวลีเดียวกันอยู่ในคำสำคัญ 1 คำ เช่น Community media และ Community television หรือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และ ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ถือเป็นคำสำคัญที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญ

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.7.1 ได้สารสนเทศถึงคุณลักษณะของบทความ คุณลักษณะของผู้เขียน และคุณลักษณะของคำสำคัญที่เผยแพร่ในรอบ 12 ปี ของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

1.7.2 ได้แนวทางเพื่อพัฒนาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ในการกำหนดนโยบายของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี อาทิ สัดส่วนการรับบทความในแต่ละสาขาวิชาการ ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ การกำหนดเป้าหมายและขอบเขต (Aims & Scope) ของเนื้อหาบทความ ตลอดจนกำหนดช่องทางการเผยแพร่วารสารเพื่อให้เกิดการอ้างอิง (Cite) มากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ประกอบการจัดทำวิจัย โดยนำเสนอตามลำดับดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับงานเขียนเชิงวิชาการ

2.3 ความเป็นมาและพัฒนาการของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา

2.1.1 ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหา

นักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหาไว้ดังนี้

Krippendorff (2004) กล่าวว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเทคนิคการวิจัยแบบหนึ่ง เป็นเครื่องมือของนักวิจัยในการอนุมานและอ้างอิงข้อความ (text) หรือเรื่องราวที่มีความหมายอื่น ๆ เพื่อให้มีผลสรุปที่ถูกต้องนำไปสู่บริบท (context) ของข้อมูล

Lawrence (1997) อธิบายว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นวิธีการตรวจสอบข้อมูลหรือเนื้อหาในรูปแบบการเขียน หรือสัญลักษณ์ในวัสดุ เช่น รูปภาพ ภาพยนตร์ หรือเนื้อเพลง เป็นต้น ขั้นแรกของการวิเคราะห์เนื้อหาผู้ศึกษาต้องระบุลักษณะทางกายภาพของวัสดุที่จะนำมาวิเคราะห์ และสร้างระบบเพื่อบันทึกรายละเอียดต่าง ๆ ของสิ่งที่จะวิเคราะห์ ซึ่งระบบนั้นอาจหมายถึงการนับความถี่ของคำหรือแก่นของเรื่องที่ปรากฏ

อมารสี อัมพันศิริรัตน์ (2557) อธิบายว่า การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การวิเคราะห์เนื้อหา หมายถึง การนำข้อมูลเชิงคุณภาพมาบันทึกเป็นข้อความ (Text) เพื่อทำการวิเคราะห์เนื้อหาข้อความที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างตัวข้อมูลและบริบทกับความหมายของการคิด การกระทำในเหตุการณ์ ปรากฏการณ์ที่ศึกษา ซึ่งนำไปสู่การตีความหมาย (Interpret) เพื่อสร้างคำอธิบายเชิงนามธรรม ที่แสดงความเห็นเหตุเป็นผลอันซับซ้อนของแบบแผนการกระทำ กิจกรรม และความหมายของมนุษย์ภายใต้บริบทเฉพาะ

สมหมาย ตามประวัติ (2555) กล่าวว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์เพื่อการศึกษาเนื้อหาของการสื่อสาร โดยการแยกแยะแจกแจงเนื้อหาหรือแนวคิดที่

ปรากฏในตำรา หนังสือ เอกสาร ข่าวสาร สื่อสิ่งพิมพ์ บทสนทนา หรือรูปภาพ ผลจากการแยกแยะ แจกแจงเนื้อหาช่วยให้สามารถแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหัวเรื่อง หัวเรื่องย่อยและหัวข้อย่อย สำหรับ หน่วยในการวิเคราะห์ เพื่อใช้แสดงปริมาณของการวิเคราะห์

เอ็ดมุนด์ หลินเจอร์ (2555) กล่าวว่า การวิเคราะห์เนื้อหา หมายถึง การทำให้ ข้อมูลของเอกสารนั้น ได้แก่ ถ้อยคำ ประโยค หรือใจความที่ปรากฏในเอกสารเป็นจำนวนที่วัดได้แล้ว แจนับจำนวนของถ้อยคำ ประโยค หรือใจความเหล่านั้น ซึ่งโดยปกติการวิเคราะห์เนื้อหาจะทำตาม เนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารมากกว่ากระทำกับเนื้อหาที่ซ่อนอยู่ (Latent content) การวัดความถี่ ของคำหรือข้อความในเอกสารก็หมายถึงคำหรือข้อความที่มีอยู่ ไม่ใช่คำหรือข้อความที่ผู้วิจัยตีความได้ การตีความจะกระทำในอีกขั้นตอนหนึ่งภายหลังเมื่อผู้วิจัยจะสรุปข้อมูล

ทวี นาคบุตร (2554) แปลงานเขียนเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาหลัก (Textual Analysis) ของ Kent Lindkvist ตอนหนึ่งว่า การวิเคราะห์เนื้อหาหมายถึงวิธีการทางประจักษ์นิยม (Empirical) และทางสถิติที่กระทำต่อวัสดุเนื้อหาหลัก การวิเคราะห์เนื้อหาประกอบด้วย การแบ่ง ออกเป็นหมวดหมู่ (Divisions) ของเนื้อหาหลักเป็นหน่วยของความหมาย และกระบวนการเชิงปริมาณ ของหน่วยเหล่านี้ที่ควบคุมโดยกฎบางอย่าง

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2524) กล่าวว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเทคนิคที่ใช้ ในการศึกษาวิเคราะห์บันทึก เอกสาร ข่าวสาร อย่างมีระบบและมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงปริมาณการ เน้นหรือความถี่ในการสื่อความหมาย เช่น การโน้มน้าวใจ ลีลาการเขียน การเปลี่ยนแปลงเนื้อหา ความน่าเชื่อถือของเนื้อหา โดยผู้วิจัยจะแยกเนื้อหาออกเป็นกลุ่ม และประเมินเนื้อหาตามเกณฑ์ที่ กำหนดขึ้นนั้น

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นเทคนิคการวิจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาที่ ปรากฏในเอกสารที่เผยแพร่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ตำรา หนังสือ เอกสาร ข่าวสาร สื่อสิ่งพิมพ์ บทสนทนา หรือรูปภาพ เป็นต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการแจกแจง แยกแยะ แบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวเรื่อง หัวเรื่องย่อย และหัวข้อย่อย ภายใต้การควบคุมโดยกฎหรือเกณฑ์ที่สร้างขึ้น และบันทึกรายละเอียด เพื่อแสดงปริมาณของการวิเคราะห์ และหาข้อสรุปของเนื้อหาจากเอกสารนั้น

2.1.2 วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เนื้อหา

Berelson (1971; อ้างถึงใน อภิตี เกล็ดมณี, 2551) ได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของ การวิเคราะห์เนื้อหาทางด้านสื่อสารมวลชนสรุปได้ ดังนี้

- 1) ประเด็นด้านเนื้อหา พบว่า ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา
 - 1.1) เพื่อศึกษาพัฒนาการและแนวโน้มของเนื้อหาที่ใช้สื่อสาร
 - 1.2) เพื่อตรวจสอบเนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

- 1.3) เพื่อตรวจสอบเนื้อหากับมาตรฐานที่กำหนดไว้
- 1.4) เพื่อศึกษาความแตกต่างของเนื้อหาเรื่องเดียวกันที่ใช้สื่อสารในประเทศต่าง ๆ
- 1.5) เพื่อประเมินความน่าอ่านของวัสดุการสื่อสาร
- 1.6) เพื่อแสดงลักษณะวิธีการนำเสนอเนื้อหา
- 1.7) เพื่อเปรียบเทียบสื่อและระดับของการสื่อสารประเภทต่าง ๆ
- 2) ประเด็นด้านผู้ส่งสาร พบว่าใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์เนื้อหา
 - 2.1) เพื่อระบุเป้าหมายและลักษณะของผู้ส่งสาร
 - 2.2) เพื่อศึกษาความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร
 - 2.3) เพื่อตรวจสอบสภาพทางจิตวิทยาของผู้ส่งสารหรือกลุ่มผู้ส่งสาร
 - 2.4) เพื่อศึกษาสภาพแท้จริงของการโฆษณาและการโฆษณาชวนเชื่อของผู้ส่งสาร
- 3) ประเด็นด้านผู้รับสาร พบว่าใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์เนื้อหา
 - 3.1) เพื่อศึกษาทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสาร
 - 3.2) เพื่อศึกษาความสนใจและค่านิยม (ที่เป็นแบบทางวัฒนธรรม) ของผู้รับสาร

2.1.3 ประเภทของการวิเคราะห์เนื้อหา

Lerelson (1971, อ้างถึงใน ประภาวดี, 2524) ได้เสนอการวิเคราะห์เนื้อหาเนื้อหาไว้ 17 รูปแบบ ดังนี้

2.1.3.1 ศึกษาแนวโน้มของสาระที่ปรากฏในเอกสาร การวิเคราะห์เนื้อหาใช้ประโยชน์ในการศึกษาแนวโน้มของเรื่อง โดยผู้วิจัยจะจำแนกเนื้อหาออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ และจัดเนื้อหา ลงกลุ่มตามความถี่ หรือจำนวนครั้งที่เกิด ซึ่งจะช่วยให้ผู้ที่ศึกษาเห็นแนวโน้มของเนื้อหา เช่น สะท้อนเรื่องในประวัติศาสตร์ให้ผู้ศึกษาเข้าใจความเป็นไปของเรื่องในปัจจุบัน

2.1.3.2 ศึกษาพัฒนาการของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การวิเคราะห์เนื้อหาจะชี้ให้เห็นถึงพัฒนาการความสนใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อวรรณกรรมสาขาต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์วารสารทางบรรณารักษศาสตร์เพื่อศึกษาว่าคำจำกัดความของคำว่าบรรณารักษศาสตร์ หรือบรรณารักษ์ได้เปลี่ยนแปลงไปและปรากฏอยู่ในวรรณกรรมต่าง ๆ ในช่วง 10 ปีที่แล้วอย่างไร การวิเคราะห์เนื้อหา เช่นนี้ไม่เพียงแต่อธิบายพัฒนาการของสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งเท่านั้น แต่จะสะท้อนให้เห็นขอบเขต และลักษณะของเนื้อหาหรือเรื่องที่กำลังศึกษาในแต่ละช่วงเวลา

2.1.3.3 ศึกษาความแตกต่างของเนื้อหาเรื่องเดียวกันที่เผยแพร่ในประเทศต่าง ๆ การวิเคราะห์เนื้อหาโดยการเปรียบเทียบจะช่วยตอบคำถามได้ว่าประเทศต่าง ๆ เสนอเรื่องเรื่องเดียวกันเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร เช่น การเปรียบเทียบการสอนเพื่อให้เกิดความรักชาติ จากหนังสือเด็กของไทยและของชาติอื่น ๆ การวิเคราะห์จะแสดงให้เห็นความแตกต่างในการเน้น

การเสนอรายละเอียด เพื่อสนองความสนใจของผู้รับสารในแต่ละประเทศหรือแสดงทัศนคติของผู้เสนอเรื่องราวก็ได้

2.1.3.4 ศึกษาเปรียบเทียบสื่อและระดับของการสื่อสาร สื่อประเภทต่าง ๆ และระดับของการสื่อสารที่ต่างกันไม่เพียงแต่ดึงดูดหรือสนองความต้องการของผู้รับสารหลาย ๆ ระดับ แต่ความแตกต่างนี้มีผลถึงการเสนอสาระเรื่องเดียวกันด้วย การเปรียบเทียบวิเคราะห์เนื้อหาสาระในสื่อประเภทต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องสำคัญ ตัวอย่างเช่น การเสนอข่าวเรื่องเดียวกันทางหนังสือพิมพ์ แตกต่างจากการเสนอข่าวทางวิทยุอย่างไร การเปรียบเทียบการวิจารณ์หนังสือที่พิมพ์ในวารสารทางวิชาการและวารสารที่เป็นที่นิยมกันทั่วไป เป็นต้น การวิเคราะห์เปรียบเทียบการเสนอสาระที่ปรากฏในสื่อประเภทต่าง ๆ มีคุณค่าอย่างยิ่ง เพราะในหัวข้อเรื่องเดียวกัน ผู้รับสารแต่ละกลุ่มสนใจรับสื่อประเภทต่าง ๆ และในระดับที่แตกต่างกัน ฉะนั้น การวิเคราะห์เช่นนี้สามารถอธิบายถึงระดับและความแตกต่างของเนื้อหาที่สื่อแต่ละประเภทเสนอ

2.1.3.5 การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ โดยปกติการสื่อสารมักมีวัตถุประสงค์ถึงแม้ว่าในบางครั้งจะไม่มีเจตนาอย่างเด่นชัดก็ตาม อาจกล่าวได้ว่า เนื้อหาสาระจะมีคุณภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่ผู้สื่อสารกำหนดไว้ ดังนั้น การวิเคราะห์เช่นนี้จะช่วยในการปรับปรุงเนื้อหาของการสื่อสารให้มีการเน้น หรือเสนอสารให้ถูกต้องตรงกับวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

2.1.3.6 การวิเคราะห์เนื้อหาตามมาตรฐาน เป็นการประเมินสาระโดยเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสามารถทำได้ 3 วิธี คือ

1) การเปรียบเทียบเนื้อหาตามมาตรฐานที่กำหนดขึ้นโดยบุคคลอื่น เช่น เพื่อพิจารณาถึงความถูกต้อง ความบิดเบือน และความสมดุลในการเสนอข่าวสาร เช่น การเสนอข่าวเกี่ยวกับพรรคการเมืองแต่ละพรรคทางหนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ในกรณีที่หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญสนับสนุนพรรคใดพรรคหนึ่งเป็นพิเศษ จะพบว่าข่าวสารที่เสนอจะขาดความถูกต้องสมดุล

2) การประเมินเนื้อหาตามมาตรฐานที่กำหนดจากกลุ่มใกล้เคียง เป็นการเปรียบเทียบเนื้อหาในกลุ่มหนึ่งกับอีกกลุ่มหนึ่ง เช่น ถ้าต้องการศึกษาการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ที่ตรงกับความสนใจของสังคม ผู้วิจัยสามารถสร้างมาตรฐานโดยการวิเคราะห์การเสนอข่าวและหัวข้อข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์โดยทั่วไปว่ามีเรื่องใดโดยส่วนใหญ่ และกำหนดเป็นเกณฑ์ขึ้น จากนั้นจะนำหนังสือพิมพ์ที่ต้องการประเมินเนื้อหา มาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่ได้กำหนดนั้น

3) การประเมินเนื้อหาตามมาตรฐานที่เป็นปรากฏการณ์ เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาว่าได้เสนอตรงกับความเป็นจริงเพียงใด เช่น หนังสือพิมพ์เสนอข่าวสำคัญเมื่อเทียบกับเหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่ประมวลได้ในรอบปีเพียงใด

2.1.3.7 การวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับการวิจัย คือการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย โดยเฉพาะข้อมูลในเชิงคุณภาพที่ปรากฏออกมาเป็นตัวเลข เช่น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

ความคิดเห็น การสังเกต หรือจากคำถามเปิด ซึ่งผู้ตอบสามารถตอบได้หลาย ๆ แนว ดังนั้น ผู้วิจัยจะได้คำตอบยาว ๆ กระจัดกระจาย สิ่งที่ผู้วิจัยจะทำได้คือจัดข้อมูลเป็นกลุ่มหรือประเภทต่าง ๆ เพื่อความสะดวกในการจัดตารางวิเคราะห์และหาข้อสรุปต่อไป

2.1.3.8 ศึกษาเทคนิคการโฆษณาชวนเชื่อ การวิเคราะห์เนื้อหาในบางครั้งมีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์เทคนิคการโฆษณาชวนเชื่อที่ปรากฏอยู่ในสาระ โดยทั่วไปการโฆษณาชวนเชื่อหมายถึงการที่สื่อที่พยายามเสนอสาระที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้รับสารในเรื่องที่สาธารณชนยังมีเห็นความขัดแย้งกันอยู่

2.1.3.9 ศึกษาความน่าอ่านของสื่อ (Readability) การวิเคราะห์เนื้อหาอีกแนวหนึ่ง ที่นิยมมากในหมู่นักการศึกษา คือ การวิเคราะห์ความน่าอ่านของวัสดุตีพิมพ์ เช่น ตำราเรียน หรือหนังสือเด็กว่าใช้ขนาดตัวอักษร การเว้นวรรค สีสัน ตลอดจนการใช้คำว่าเป็นคำยากคำง่าย การวิเคราะห์ความยาวของประโยค คำผสม ฯลฯ ว่าส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคในการอ่านอย่างไร การวิเคราะห์เช่นนี้มีประโยชน์ในการผลิตและการเลือกหนังสือที่เหมาะสม

2.1.3.10 การวิเคราะห์วิธีการเสนอสาระ เป็นการวิเคราะห์ลักษณะการเขียน การพูดในเชิงคุณภาพ เช่น การวิเคราะห์ความสละสลวยของภาษาที่ใช้ในการเขียน ในวรรณคดี หรือในการพูด เป็นต้น

2.1.3.11 ศึกษาความตั้งใจและลักษณะอื่น ๆ ของผู้สื่อสาร เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อศึกษาว่าการที่ผู้เขียนเสนอเนื้อหาเช่นนั้นเพราะมีความตั้งใจอะไร สภาพทางวัฒนธรรม หรือแรงกระตุ้นอะไรที่เป็นสาเหตุของการเสนอสาระเช่นนั้น

2.1.3.12 ศึกษาสภาพทางจิตวิทยาของผู้สื่อสาร เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อศึกษาถึงบุคลิกภาพ หรือสภาพทางจิตของผู้ส่งสาร เพราะเป็นที่เชื่อกันว่าผู้สื่อสารนั้นเปรียบได้เช่นจิตรกร ซึ่งจะแสดงความรู้สึกออกมาให้ปรากฏในงานของตน

2.1.3.13 ศึกษาว่าผู้เขียนสอดแทรกการโฆษณาชวนเชื่อไว้หรือไม่ โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์เปรียบเทียบเนื้อหาที่ศึกษากับเนื้อหาอื่นที่มีลักษณะของการโฆษณาชวนเชื่อ หรือเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้อย่างเด่นชัด

2.1.3.14 คาดหมายพฤติกรรมของผู้ส่งสาร ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ได้มีการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อใช้ทำนายหรือคาดการณ์พฤติกรรมของฝ่ายตรงข้าม เช่น จากเอกสารที่ปรากฏประชากรในประเทศฝ่ายตรงข้ามมีปฏิกริยา มีขวัญ หรือมีความเคลื่อนไหวทางการทหารอย่างไร

2.1.3.15 ศึกษาสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้รับสาร เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อดูว่ามนุษย์ในแต่ละสมัยสนใจเรื่องอะไร ตลอดจนวิเคราะห์เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงของรูปแบบวัฒนธรรมและสภาพสังคม

2.1.3.16 ศึกษาความตั้งใจของผู้รับสาร ผู้วิจัยสามารถใช้การวิเคราะห์เนื้อหาอธิบายความสนใจของผู้รับสารกลุ่มต่าง ๆ ที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ กัน เช่น การวิเคราะห์ความสนใจที่มีต่อการเมือง ความสนใจอ่านนวนิยาย เรื่องสั้นที่ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ หรือทำไมแม่บ้านชอบฟังหรือชอบดูละครเบาสมอง เป็นต้น การวิเคราะห์บทบาทของผลงานการสื่อสารในการสร้างทัศนคติและความคิดเห็นของผู้รับสาร องค์ประกอบสำคัญคือความตั้งใจ การที่ผู้รับสารจะเลือกอ่านหรือเลือกฟังอะไรหมายความว่าเขาจะต้องมีความตั้งใจที่จะรับสารนั้น การวิเคราะห์เนื้อหาสามารถช่วยให้ศึกษาถึงความสนใจและความตั้งใจของผู้รับสารได้

2.1.3.17 ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของผู้รับสาร จุดประสงค์ของการวิเคราะห์เนื้อหาอีกประการหนึ่งคือ ศึกษาผลของการสื่อสารในอดีตที่มีต่อบุคคล กลุ่ม สถาบัน สังคม ผลนั้นอาจจะเป็นผลในระยะสั้นหรือระยะยาว เป็นผลที่กระตุ้นหรือเปลี่ยนทัศนคติหรือพฤติกรรม ความรู้ ความคิดเห็น รสนิยม ฯลฯ การศึกษาเช่นนี้สามารถทำได้โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อรักษาผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยตรง

2.1.4 ขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา

เอ็ดมุนด์ หลินเจอร์ (2555) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการวิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดเกณฑ์คัดเลือกเอกสาร เป็นการกำหนดให้ชัดเจนว่าผู้วิจัยคัดเลือกเอกสารอะไร ประเภทใด มาทำการวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยจะต้องตั้งกฎเกณฑ์ขึ้น สำหรับการคัดเลือกเอกสารและหัวข้อที่จะทำการวิเคราะห์ ให้ชัดเจน โดยอาจใช้ช่วงระยะเวลาปีที่พิมพ์หรือบันทึก แหล่งเผยแพร่และลักษณะการเผยแพร่ เป็นต้น การกำหนดเกณฑ์คัดเลือกเอกสารที่ชัดเจนจะมีประโยชน์มากในกรณีที่มีบุคคลอื่นมาทำการวิเคราะห์จะทำให้เลือกเอกสารได้ตรงกัน

ขั้นตอนที่ 2 วางเค้าโครงการวิเคราะห์ เป็นการจัดระบบการจำแนกคำหรือข้อความในเนื้อหาสาระของเอกสารซึ่งผู้วิเคราะห์ควรจัดระบบการจำแนกให้ชัดเจนว่าจะจำแนกโดยใช้คำหรือข้อความใดบ้าง ระบบการจำแนกที่ชัดเจนนี้จะช่วยให้ผู้วิเคราะห์สามารถที่จะนำเนื้อหาใดมาวิเคราะห์และจะตัดเนื้อหาใดออกไป ทั้งนี้การกำหนดระบบการจำแนกควรจำแนกโดยการพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ คือ 1) การจำแนกควรสอดคล้องกับปัญหา วัตถุประสงค์ของตัวแปรในการวิจัย 2) การจำแนกควรมีความครอบคลุม คำหรือข้อความที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นระบบในการจำแนกควรมีความครอบคลุมคำหรือข้อความอื่น ๆ ที่มีอยู่ในเอกสารเพื่อให้สามารถนำมาลงรหัส แจกจ่ายได้ถูกต้องภายใต้คำหลักในการจำแนก 3) การจำแนกควรใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน เช่น การจำแนกโดยใช้ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ เวลา และสถานภาพ เป็นต้น ซึ่งการใช้หลักเกณฑ์เดียวกันในการจำแนกจะมีประโยชน์ป้องกันการซ้ำซ้อนกันของคำหรือข้อความที่จะปรากฏเมื่อทำการแจกจ่าย 4) การจำแนกควรมีระบบที่เด่นชัด ไม่ควรมีคำซ้ำซ้อนกันระหว่างข้อความที่จะนำไปแจกจ่ายภายใต้ระบบการจำแนกแต่ละครั้ง

ขั้นตอนที่ 3 พิจารณาเงื่อนไขแวดล้อม (Context) ของข้อมูลเอกสารเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ของข้อมูลเอกสารที่จะนำมาวิเคราะห์เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปอย่างถูกต้อง มีความครอบคลุมมากที่สุด โดยลักษณะของข้อมูลที่จะพิจารณาได้แก่ แหล่งที่มาของข้อมูล ช่วงเวลาของการบันทึกข้อมูล ผู้รับข้อมูลหรือบุคคลที่ผู้บันทึกข้อมูลประสงค์จะส่งข้อมูลถึง และแหล่งเผยแพร่ข้อมูล ลักษณะเหล่านี้ของข้อมูลจะช่วยให้ผู้วิเคราะห์ข้อมูลสามารถมาวิเคราะห์เชื่อมโยงอธิบายข้อมูลในเอกสารได้ดีขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนับความถี่ของคำหรือข้อความที่จำแนกไว้ภายใต้ระบบการจำแนกที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นก็ทำการวิเคราะห์เชื่อมโยง สรุปบรรยายข้อมูลที่จำแนกได้ อ้างอิงไปสู่ข้อมูลทั้งหมดในเอกสารนั้น ๆ

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2524) กล่าวว่า การวิจัยโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยต้องเข้าใจปัญหาที่ศึกษา มีการกำหนดสมมติฐาน เพราะจะเป็นแนวทางชี้ให้ผู้วิจัยเห็นว่าจะมีกลุ่มอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ศึกษา หลังจากนั้นการวิเคราะห์เนื้อหาจะเริ่มจาก

1) การศึกษางานที่ต้องการวิเคราะห์ในขั้นต้น โดยจัดกลุ่มเพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์แจกแจงเป็นข้อสรุปกว้าง ๆ ดังนี้

1.1) กำหนดหรือสร้างกลุ่มเพื่อการวิเคราะห์ โดยทั่วไปแล้วกลุ่มที่ใช้จะเป็นแนวทางในการวิเคราะห์แจกแจงเนื้อหาเป็นข้อสรุปกว้าง ๆ

1.2) ทาตรรชนี (indicators) ที่เหมาะสมสำหรับแต่ละกลุ่มการวิเคราะห์และเหมาะกับเนื้อหา เพื่อว่าเมื่อผู้วิจัยทำการวิเคราะห์จะรู้ได้ทันทีว่าเนื้อหานั้นควรจะอยู่ในกลุ่มใด

2) กำหนดกลุ่มที่จะใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์

2.1) ถ้าต้องการศึกษาสาระของเรื่อง ผู้วิจัยจะศึกษาว่าเรื่องนั้นกล่าวถึงอะไร โดยสามารถกำหนดกลุ่มได้ตามลักษณะ ดังนี้

2.1.1) หัวข้อวิชา เป็นกลุ่มที่นิยมใช้กันมาก โดยเฉพาะสำหรับการวิเคราะห์แนวโน้มของเนื้อหาที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ โดยผู้วิจัยจะพยายามตอบคำถามที่ว่า งานสื่อสารนั้นเกี่ยวข้องกับอะไร เน้นหัวข้ออะไร หัวข้อก็คือกลุ่มเนื้อหาวิชานั้นเอง ดังนั้น ในการจัดกลุ่มตามหัวข้อวิชาจะพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เป็นหลัก อันมีผลต่อการจัดกลุ่มที่แตกต่างกันออกไป

2.1.2) ทิศทาง เป็นการวิเคราะห์เพื่อดูแนวทางของเนื้อหาว่าสนับสนุนขัดแย้ง หรือเป็นกลางต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในการวิเคราะห์เนื้อหาตามกลุ่มหัวข้อหรือสาขาวิชานั้น ผู้วิจัยจะรายงานเนื้อหาที่เปอร์เซ็นต์เกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร ในขณะที่การวิเคราะห์เนื้อหาตามทิศทางนี้ ผู้วิจัยจะรายงานผลว่าเนื้อหาของงานสื่อสารที่เปอร์เซ็นต์ที่สนับสนุน ขัดแย้ง หรือแสดงความเป็นกลางต่อเรื่องนั้น

2.1.3) มาตรฐาน เป็นการวิเคราะห์ตามหัวข้อย่อยที่กำหนดไว้ใน มาตรฐาน

2.1.4) คุณค่า มักใช้ในการวิเคราะห์วรรณกรรม เช่น หนังสือเด็ก โดยการ จัดกลุ่มเป็นเรื่อง ความรัก ความรักชาติ การผจญภัย ฯลฯ

2.2) ในกรณีที่ผู้วิจัยต้องการศึกษารูปแบบของการนำเสนอเนื้อหา ผู้วิจัย สามารถวิเคราะห์ได้ตามกลุ่มต่อไปนี้

2.2.1) รูปแบบและประเภทของงานสื่อสาร เช่น การศึกษาวารสารอาจ แยกเป็นกลุ่มบทความ คอลัมน์ จดหมายจากผู้อ่าน เป็นต้น

2.2.2) รูปแบบของข้อความ หมายถึง วิเคราะห์ตามลักษณะไวยากรณ์ โดยวิเคราะห์ทีละประโยค เช่น กลุ่มคำขู คำชม คำวิจารณ์ ฯลฯ

2.2.3) กลุ่มที่เกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกที่เนื้อหาของงานสื่อสาร ก่อให้เกิด โดยผู้วิจัยจัดทำรายชื่อคำที่แสดงอารมณ์ที่จะใช้ในการวิเคราะห์งานสื่อสารขึ้น

3) กำหนดตรรกะสำหรับแต่ละกลุ่ม จากกลุ่มกว้าง ๆ ที่จะวิเคราะห์ ผู้วิจัยจะหา ตรรกะเป็นเครื่องชี้ว่าจะวิเคราะห์อะไร โดยผู้วิจัยต้องให้คำจำกัดความตรรกะที่กำหนดขึ้น และลอง พิจารณาดูอีกครั้งหนึ่งเพื่อความเหมาะสม

4) กำหนดหน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ คำ ประโยค ตัวละคร รายการ การวัด เนื้อที่ เวลา

4.1) คำ (words) ถือเป็นหน่วยที่เล็กที่สุด หน่วยนี้อาจจะเป็นการศึกษาคำแต่ ละคำหรือคำผสม เช่น ผู้วิจัยอาจศึกษาคำที่เด็กนักเรียนชั้นประถมชอบเขียนเพื่อแสดงออกถึงความรัก ชาติ คำเหล่านี้อาจจะจัดระดับเป็นคำที่มีคุณค่า คำที่ไม่มีคุณค่า หรืออาจจัดกลุ่มเป็นคำยาก คำยาก ปานกลาง คำง่าย เป็นต้น

4.2) ประโยค (theme) ประโยคที่บรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะรวมประโยคย่อย ๆ หลายประโยคเข้าด้วยกัน

4.3) ตัวละคร (character) ตัวละครในนวนิยายหรือในประวัติศาสตร์เป็น หน่วยที่เหมาะสมในการวิเคราะห์นวนิยาย ละคร ชีวิตประวัติ โดยเฉพาะในกรณีที่เนื้อหานั้นเกี่ยวข้องกับ บุคคล ซึ่งผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์โดยอาจแยกตามลักษณะ เช่น การศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจ ศาสนา เชื้อชาติ หรืออาจจะวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของบุคคล

4.4) รายการ (item) หมายถึงผลงานสื่อสารทั้งรายการ เช่น หนังสือ บทความ เรื่องในแมกกาซีน ฯลฯ การวิเคราะห์โดยใช้งานสื่อสารทั้งรายการนี้เหมาะสมในกรณีที่ความแตกต่าง ภายในงานสื่อสารนั้นมีน้อยหรือไม่ใช่จุดที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา เช่น ข่าวคือข่าว ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์

ได้ตามกลุ่มต่อไปนี้ ชาวกรบ้าน ชาวกรเมือง ชาวอาชญากรรม ชาวต่างประเทศ โดยผู้วิจัยจะไม่วิเคราะห์เนื้อหาจากคำหรือจากประโยค

4.5) การวัดเนื้อที่และเวลา เป็นการวิเคราะห์การเน้นเนื้อหาจากลักษณะภายนอกของงานสื่อสาร เช่น ความกว้างของคอลัมน์ จำนวนหรือความยาวของบรรทัด หรือเนื้อความในแต่ละย่อหน้า การวัดอาจเป็นนาฬิกาสำหรับภาพยนตร์ หรือรายการวิทยุ หรืออาจวัดเป็นฟุต เช่น ความยาวของฟิล์ม เป็นต้น

การเลือกใช้นหน่วยวิเคราะห์แต่ละประเภทขึ้นอยู่กับปัญหาและเนื้อหาที่ศึกษา ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้หน่วยวิเคราะห์หลาย ๆ ประเภทรวมกันตามความเหมาะสม

2.1.5 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ชลทิชา สุทธิรัตนรงค์กุล (2545) กล่าวถึง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยการวิเคราะห์เอกสาร เรียกว่าแบบบันทึกข้อมูล หรือแบบวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยต้องศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากการปริทัศน์วรรณกรรมสำคัญ ๆ และศึกษาบริบทของข้อมูลที่จะวิเคราะห์ จากนั้นจึงสร้างแบบบันทึกข้อมูล หรือแบบวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเกณฑ์มาตรฐานและเชื่อถือได้ และวัดได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนั้น โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการทดสอบเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง แบบบันทึกข้อมูล หรือแบบวิเคราะห์ข้อมูล 1 ชุด ใช้วิเคราะห์เอกสาร 1 รายการ แบบบันทึกข้อมูล หรือแบบวิเคราะห์ข้อมูลนี้อาจสามารถนำกลับมาใช้ได้อีกเมื่อระยะเวลาผ่านไป

ส่วนประกอบของเครื่องมือวิจัย ได้แก่

1. ข้อมูลทางบรรณานุกรม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทางบรรณานุกรมของเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ เช่น ข้อมูลสำหรับหนังสือ ได้แก่ ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง สถานที่พิมพ์ ผู้จัดพิมพ์ ปีที่พิมพ์ เป็นต้น
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา ส่วนนี้เป็นหัวใจของแบบวิเคราะห์ เพราะเป็นเนื้อหาหลักที่ต้องการศึกษา การสร้างหัวข้อที่จะวิเคราะห์ขึ้นอยู่กับลักษณะเนื้อหาในแต่ละสาขาวิชา การจำแนกกลุ่ม ประเภท จำแนกเป็นหัวข้อใหญ่ และหัวข้อย่อย ๆ

2.1.6 การหาความเที่ยงและความตรงของเครื่องมือวิจัย

การหาความเที่ยงและความตรงของเครื่องมือวิจัยมีความสำคัญ เนื่องจากสามารถนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นนี้ไปใช้กระทำซ้ำได้อีกภายใต้สถานการณ์เดียวกันเมื่อระยะเวลาผ่านไป หรือนำไปใช้วิเคราะห์กับสื่อประเภทอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน การหาความเที่ยงและความตรงของเครื่องมือวิจัยกระทำได้โดยการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องนั้น ๆ และนำไป

ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง หรือทดสอบโดยบุคคลอื่นที่มีผู้ใช้วิจัย เพื่อดูว่ามีความเข้าใจในการใช้เครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นนั้นตรงกันหรือได้ผลลัพธ์ที่ใกล้เคียงกันหรือไม่เพียงใด

2.1.7 ประโยชน์ของการวิเคราะห์เนื้อหา

วรรณิา โตพิบูลย์พงศ์ (2527) กล่าวว่า การวิเคราะห์เนื้อหาสามารถใช้ประโยชน์ในการศึกษาแนวโน้มของเนื้อหาไม่ว่าจะเป็นสาขาวิชาใดก็ตาม สามารถอธิบายถึงพัฒนาการของสาขาวิชาต่าง ๆ สะท้อนให้เห็นขอบเขตและลักษณะของเนื้อหาในแต่ละช่วงเวลา และสามารถช่วยในการปรับปรุงเนื้อหาให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จากแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาที่กล่าวมา งานวิจัยนี้จึงออกแบบการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้ทราบคุณลักษณะของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science โดยผู้วิจัยทำการจำแนกเนื้อหาออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ และจัดเนื้อหาลงกลุ่มตามความถี่หรือจำนวนครั้งที่เกิด มีการคัดเลือกเนื้อหาอย่างชัดเจนจากช่วงระยะเวลาปีที่พิมพ์ จัดระบบการจำแนกคำหรือข้อความในเนื้อหาสาระของบทความ จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการนับความถี่ของคำหรือข้อความที่จำแนกไว้ภายใต้ระบบการจำแนกที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูล เชื่อมโยง สรุปบรรยายข้อมูลที่จำแนกได้ พร้อมทั้งอภิปรายอ้างอิงไปยังข้อมูลทั้งหมดในวารสาร และงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับงานเขียนเชิงวิชาการ

2.2.1 ประเภทและลักษณะของงานเขียนเชิงวิชาการ

ประทีป เหมือนนิล (2522, อ้างใน สมพร มั่นตะสูตร, 2525) กล่าวว่า บทความคืองานเขียนประเภทร้อยแก้วที่มุ่งเสนอความรู้หรือความคิดอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน มีลักษณะดังนี้

- 1) เขียนจากเรื่องจริง หรือมีหลักฐานเชื่อถือได้ ให้สาระประโยชน์แก่ผู้อ่านเป็นสิ่งสำคัญ
- 2) เป็นเรื่องที่เขียนขึ้นจากเรื่องที่กำลังเป็นที่สนใจของประชาชน
- 3) ให้แนวคิดที่แปลก น่าสนใจ ชวนให้ผู้อ่านติดตาม คิดต่อ อาจเป็นการวิเคราะห์ข้อขัดแย้งหรือปัญหาต่าง ๆ มีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่พอเชื่อถือได้ บทความจึงควรประกอบด้วยสาระและความคิดที่คมคาย มีเหตุผลที่รับฟังได้ แต่ต้องไม่เป็นการโฆษณาชวนเชื่อเกินจริง
- 4) มีกลวิธีเสนอเรื่องน่าสนใจ เร้าความสนใจ ใช้ภาษารัดกุมเป็นทางการแต่อาจใช้ท่วงทำนองเขียนต่าง ๆ กันหลายแบบ บางคนเขียนที่เล่นที่จริงบางคนเขียนเสียดสีประชดประชัน การเขียนบทความปัจจุบันนิยมใช้ภาษาพูดอยู่บ้างในหนังสือพิมพ์

สิทธิ์ อธิสรณ์ (2560) กล่าวว่า การสื่อสารของนักวิชาการ (Scholarly Communication) เป็นกิจกรรมที่นักวิชาการสร้างงานเขียนทางวิชาการ ประเมินคุณภาพของงานเหล่านั้น เผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชน และเก็บรักษาให้คงอยู่ต่อไปด้วยการตีพิมพ์เผยแพร่ นักวิชาการสื่อสารในหลายรูปแบบ เช่น การเขียนรายงานการวิจัย การแต่งตำรา การเขียนวิทยานิพนธ์ การนำเสนอในที่ประชุม เป็นต้น งานสื่อสารทางวิชาการทุกประเภทต่างก็ได้จากการศึกษาค้นคว้า เพียงแต่ผู้สื่อสารนำเสนอในรูปแบบต่างกันไป โดย สิทธิ์ อธิสรณ์ ได้อธิบายลักษณะของงานเขียนเชิงวิชาการไว้ดังนี้

1) บทความวิชาการ เป็นรูปแบบของการเขียนเชิงวิชาการที่เป็นผลจากการศึกษา โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์และการอ้างอิงงานอื่น บทความวิชาการปรากฏในวารสารวิชาการ ซึ่งเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่นักวิชาการเขียนสำหรับผู้อ่านเฉพาะสาขา ใช้ภาษาทางการ อาศัยการสืบค้นและวิจัย ต้องแสดงแหล่งค้นคว้า และต้องถูกตรวจสอบโดยนักวิชาการคนอื่นในสาขา

2) บทความปริทัศน์ เป็นบทความที่ได้จากการทบทวน วิเคราะห์ และเปรียบเทียบ งานวิจัยต่าง ๆ ภายใต้อำนาจข้อใดข้อหนึ่ง เราเขียนบทความปริทัศน์เพื่อนำเสนอองค์ความรู้ที่ทันสมัยในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากมุมมองของผู้เขียน บทความปริทัศน์มีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนต้น ซึ่งระบุชื่อบทความ ชื่อผู้เขียน ข้อมูลผู้เขียน และบทคัดย่อ ส่วนเนื้อหา ซึ่งแบ่งเป็นความนำ เนื้อเรื่อง และสรุป และส่วนท้าย ซึ่งมีเอกสารอ้างอิงเป็นหลัก การนำงานวิจัยต่าง ๆ มาเรียบเรียงบทความปริทัศน์ควรลำดับตามความสัมพันธ์มากกว่าตามเวลาที่เกิด

3) บทความวิจัย บทความวิจัยเป็นบทความที่เขียนขึ้นจากงานวิจัยเชิงประจักษ์ ผู้เขียนมุ่งเผยแพร่ผลการวิจัยให้เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้อื่นในชุมชนวิชาการ บทความวิจัยมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนต้น ซึ่งระบุชื่อบทความ ชื่อผู้เขียน ข้อมูลผู้เขียน และบทคัดย่อ ส่วนเนื้อหา ซึ่งกล่าวถึงความนำ วิธีการศึกษา ผลการศึกษา และการอภิปรายผล และส่วนท้าย ซึ่งมีเอกสารอ้างอิงเป็นหลัก

4) บทความประเภทอื่น

4.1) บทความทฤษฎี (Theoretical Article) เป็นบทความที่มุ่งให้ความกระจ่างเกี่ยวกับประเด็นทางทฤษฎี เสนอหลักฐานจากงานวิจัยเพื่อสนับสนุนประเด็นทางทฤษฎีนั้น

4.2) บทความระเบียบวิธีวิจัย (Methodological Article) เป็นบทความที่เขียนเพื่อรายงานวิทยาการหรือเทคโนโลยีใหม่ แสดงให้เห็นความเจริญก้าวหน้าของศาสตร์หนึ่ง ๆ มีเนื้อหาเกี่ยวกับสถิติหรือระเบียบวิธีวิจัย

4.3) บทความกรณีศึกษา (Case Study) เป็นบทความที่ผู้เขียนรายงานเกี่ยวกับบุคคล กลุ่มคน ชุมชน เมือง หรือองค์กรซึ่งเรียกว่า กรณี (Case) จำนวนกรณีศึกษาเป็นตัวอย่างอาจมีกรณีเดียวหรือมากกว่า 1 กรณีก็ได้ ผู้เขียนบทความประเภทนี้ต้องการชี้ให้เห็นปัญหา

เสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา หรือสะท้อนให้เห็นว่ากรณีตัวอย่างนี้จำเป็นต้องมีผู้เข้าไปศึกษาเพื่อหาคำตอบบางอย่าง

4.4) บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) เป็นบทความบรรยายลักษณะหนังสือ มีเนื้อหาที่บอกผู้อ่านว่าผู้เขียนเป็นใคร ต้องการอะไรจากการเขียนหนังสือเล่มนั้น และสามารถทำตามเป้าหมายนั้นหรือไม่ เขียนขึ้นในบริบทอะไร เนื้อหาในเล่มมีขอบเขตและการลำดับความอย่างไร ประเด็นหลัก ๆ ในเล่มมีอะไรบ้าง มีลักษณะเด่นตรงไหนหรือไม่ มีข้อเด่นหรือข้อด้อยอย่างไรเมื่อเทียบกับหนังสือเล่มอื่นที่เขียนเรื่องทำนองเดียวกัน

แนวคิดเกี่ยวกับงานเขียนเชิงวิชาการข้างต้นทำให้งานวิจัยนี้กำหนดกรอบในการพิจารณาบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science โดยจำแนกประเภทบทความที่นำมาศึกษาออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทบทความวิจัย ประเภทบทความวิชาการ และประเภทบทความปริทัศน์ สำหรับบทความประเภทอื่น ๆ ที่ปรากฏในวารสาร ได้แก่ บทวิจารณ์หนังสือ และบทความพิเศษจะไม่ถูกนำมาพิจารณาในงานวิจัยนี้ เนื่องจากเนื้อหาสาระของบทความประเภทนี้ไม่สามารถตอบคำถามวิจัยในบางหน่วยวิเคราะห์ได้ เช่น วิธีการวิจัยของบทความสำคัญของบทความ เป็นต้น

2.3 ความเป็นมาและพัฒนาการของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

2.3.1 ความเป็นมาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

ปี พ.ศ. 2549 คณะผู้บริหารสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม โดย รองศาสตราจารย์ ดร. ประภาวดี สืบสนธิ์ คณบดีสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม ได้หารือถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำวารสารวิชาการของสำนักวิชาและมีความเห็นว่า สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม ควรมีวารสารทางวิชาการ เพื่อเป็นเวทีเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของคณาจารย์และนักศึกษา จึงมีมติมอบให้สถานวิจัย ซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบด้านการบริหารงานวิจัยของสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำโครงการและดำเนินการจัดทำวารสารของสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

ระยะก่อตั้งวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science สถานวิจัย สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม โดย รองศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี วรรณรักษ์ หัวหน้าสถานวิจัย ดำรงตำแหน่งบรรณาธิการวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ควบคู่กับงานบริหารงานวิจัยของสำนักวิชา ได้จัดทำวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social

Science โดยมุ่งสร้างวารสารให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการ โดยนำเอาเกณฑ์คุณภาพวารสารวิชาการกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวารสาร และเพื่อให้สามารถขอรับทุนสนับสนุนวารสารวิชาการกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้

ผลการดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพวารสารวิชาการของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ทำให้วารสารมีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพวารสารวิชาการ ผ่านเกณฑ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูลศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index: (TCI)) และได้รับการประกาศรับรองคุณภาพให้ วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science เป็นวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 โดยมีระยะเวลาการรับรองคุณภาพตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2558 ถึง 31 ธันวาคม 2562 (5 ปี) (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2559ก) และจากผลการประเมินวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI รอบใหม่ เมื่อวันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2563 ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย ได้ประกาศรับรองคุณภาพวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ให้เป็นวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1 ต่อเนื่องอีก 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 ถึง 31 ธันวาคม 2567 (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2563ง)

สำหรับบรรณาธิการบริหารซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและบริหารงานวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science มีดังนี้

ปี พ.ศ. 2550-2551

- รองศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี วรรณรักษ์ สังกัดสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ
ออกวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 จนถึง ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 รวม 4 ฉบับ

ปี พ.ศ. 2552-2559

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรา อังสกุล สังกัดสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
ออกวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 จนถึง ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 รวม 15 ฉบับ

ปี พ.ศ. 2559-2562

- อาจารย์ ดร.สรชัย กมลลิมสกุล สังกัดสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
ออกวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 จนถึง ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 รวม 5 ฉบับ

ปี พ.ศ. 2562

- อาจารย์ ดร.อัจฉราวรรณ บุรีภักดิ์ สังกัดสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ
ออกวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ปีที่ 13
ฉบับที่ 2 รวม 1 ฉบับ

2.3.2 พัฒนาการของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

ปี พ.ศ. 2549

สภาวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในการประชุมครั้งที่ 13/2549
เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2549 มีมติเห็นชอบ โครงการวารสารเทคโนโลยีสุรนารี โดยเสนอให้วารสาร
มีชื่อเรียกว่า “วารสารเทคโนโลยีสุรนารี *Suranaree Journal of Social Science*”

ปี พ.ศ. 2550

ออกวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ฉบับแรก
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มิถุนายน 2550 ได้รับทุนสนับสนุนวารสารวิชาการกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประจำปี 2550

ปี พ.ศ. 2551

ได้รับทุนสนับสนุนวารสารวิชาการกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประจำปี 2551 (ต่อเนื่องปีที่ 2)

ปี พ.ศ. 2552

ได้รับทุนสนับสนุนวารสารวิชาการกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประจำปี 2552 (ต่อเนื่องปีที่ 3)

ปี พ.ศ. 2555

ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย Thai-
Journal Citation Index Centre: TCI (17 สิงหาคม 2555)

ปี พ.ศ. 2559

ได้รับการรับรองคุณภาพให้เป็นวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล ของศูนย์ดัชนีการ
อ้างอิงวารสารไทย Thai-Journal Citation Index Center: TCI กลุ่มที่ 1 โดยมีระยะเวลาการรับรอง
คุณภาพตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2559 ถึง 31 ธันวาคม 2562 (5 ปี)

ปี พ.ศ. 2561

ผ่านการประเมินและรับรองให้เป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล ASEAN Citation Index

ปี พ.ศ. 2563

ได้รับการรับรองคุณภาพให้เป็นวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย Thai-Journal Citation Index Center: TCI กลุ่มที่ 1 โดยมีระยะเวลาการรับรองคุณภาพตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 ถึง 31 ธันวาคม 2567 (5 ปี)

2.3.3 วัตถุประสงค์ของวารสาร

วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science เป็นวารสารที่ตีพิมพ์บทความที่ผ่านกระบวนการประเมินคุณภาพของบทความ (Double-blind peer-review) โดยวารสารนี้เผยแพร่บทความทั้งแบบฉบับพิมพ์ และออนไลน์ 2 ครั้งต่อปี ในเดือนมกราคม-มิถุนายน และกรกฎาคม-ธันวาคม มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางเผยแพร่ผลงานประเภทบทความวิจัย และบทความวิชาการทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของอาจารย์และนักวิชาการ ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ตลอดจนเป็นแหล่งข้อมูลกลางให้ผู้สนใจสามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ

วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science รับลงพิมพ์ผลงานทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยกำหนดประเภทและจำนวนหน้าของบทความที่เสนอลงพิมพ์ไว้ ดังนี้

2.3.3.1 บทความทางวิชาการ (Academic Article) ประมาณ 10-20 หน้าต่อบทความ

2.3.3.2 บทความวิจัย (Research Article) ประมาณ 10-25 หน้าต่อบทความ

2.3.3.3 บทความปริทัศน์ (Article Review) ประมาณ 10-25 หน้าต่อบทความ

2.3.4 เป้าหมายและขอบเขต (Aims and Scope) ของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

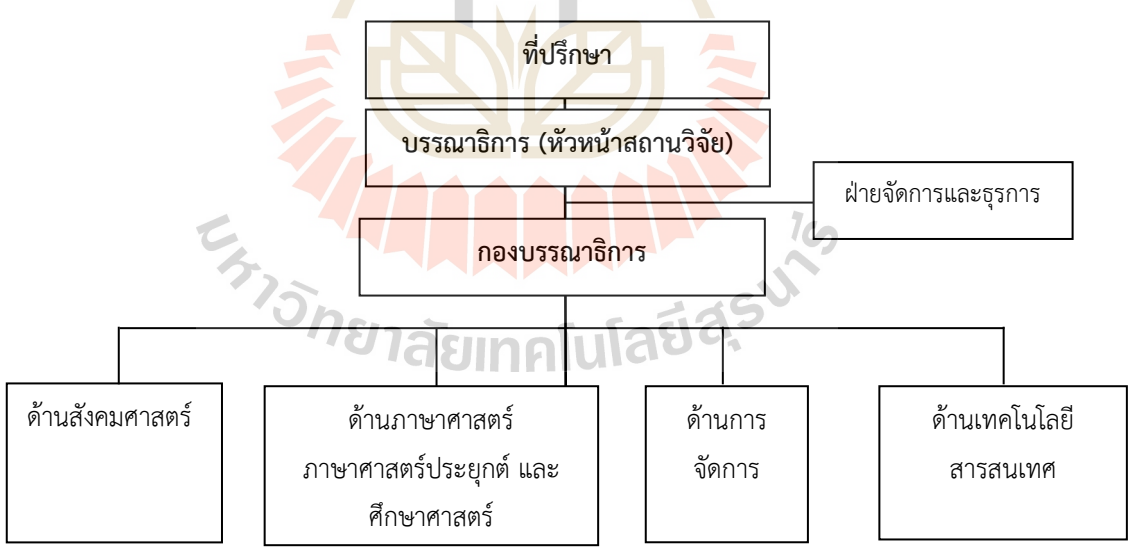
ปี พ.ศ. 2558 วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science กำหนดเป้าหมายและขอบเขต (Aims and Scope) สำหรับบทความที่เผยแพร่ในศาสตร์ด้านต่าง ๆ ดังนี้

- สังคมศาสตร์ ได้แก่ มานุษยวิทยา สังคมวิทยา ประวัติศาสตร์ การศึกษา วัฒนธรรม การศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ ได้แก่ การศึกษาหลายภาษา การสอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ การใช้คอมพิวเตอร์และสื่อสำหรับการศึกษาศาสตร์ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

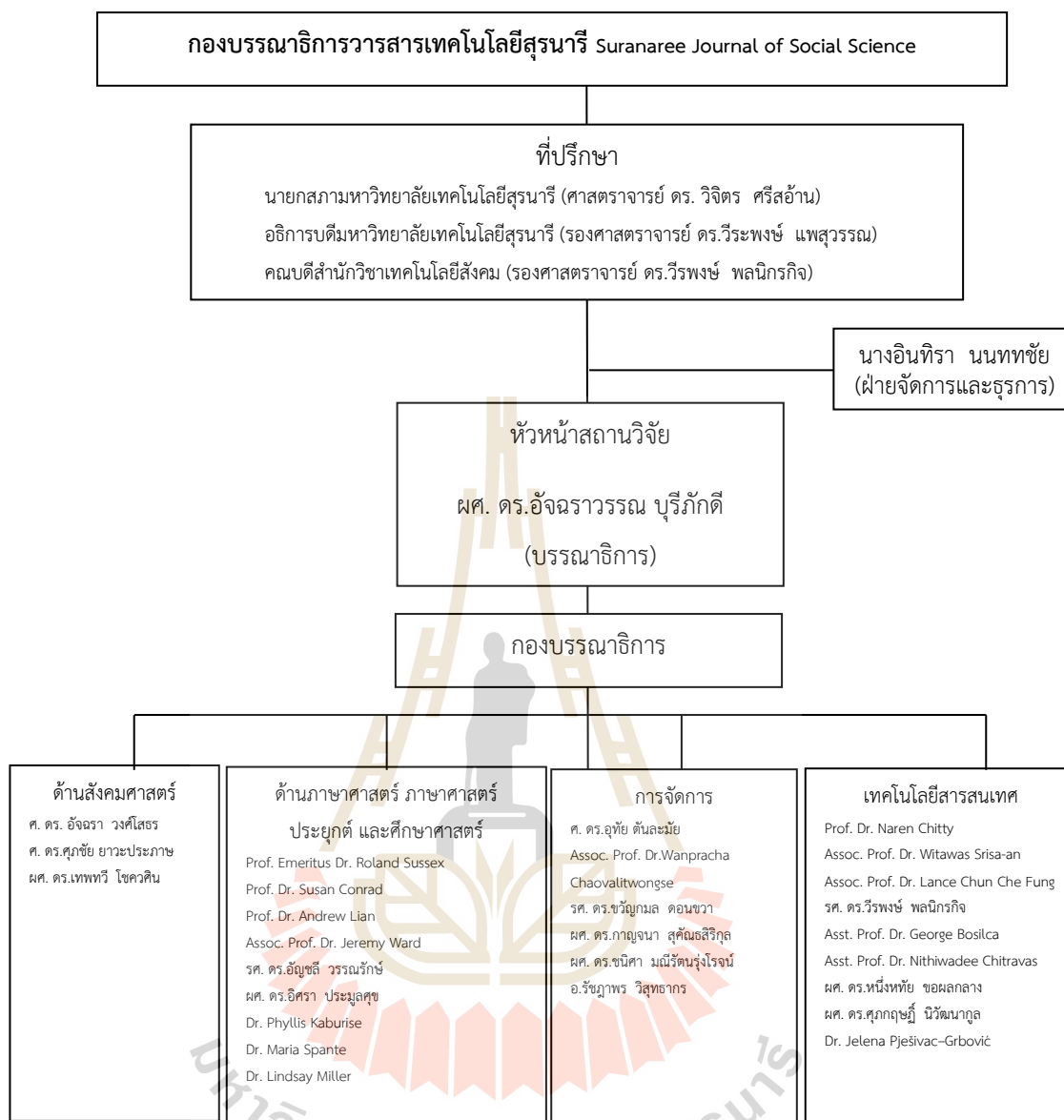
- การจัดการ ได้แก่ กลยุทธ์และนโยบายด้านธุรกิจ ความเป็นผู้ประกอบการ การจัดการทรัพยากรบุคคล พฤติกรรมองค์กร ทฤษฎีองค์กร การตลาด โลจิสติกส์ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ การจัดการข้อมูล ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ระบบผู้เชี่ยวชาญ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ความมั่นคงปลอดภัย วิศวกรรมซอฟต์แวร์ นิเทศศาสตร์ สารสนเทศศึกษา การจัดการระบบสารสนเทศ การจัดการความรู้ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.3.5 โครงสร้างการบริหารวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science รับผิดชอบโดยสถานวิจัย มีหัวหน้าสถานวิจัยดำรงตำแหน่งบรรณาธิการ โดยบริหารงานวิจัย ควบคู่ไปกับการบริหารงานวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science มีคณะกรรมการเป็นคณะทำงานของบรรณาธิการ ทำหน้าที่ในการติดต่อหาบทความทั้งภายในและภายนอก เพื่อส่งผลงานลงพิมพ์ และการพัฒนาวารสารให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

ภาพที่ 1 โครงสร้างการบริหาร (Administrative Chart) วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

ภาพที่ 2 โครงสร้างการบริหาร (Activity Chart) วารสารเทคโนโลยีสุรนารี
 Suranaree Journal of Social Science

2.3.6 หน้าที่ของคณะผู้จัดทำวารสาร

บรรณาธิการ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและบริหารงาน ติดต่อหาผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้พิจารณาคุณภาพด้านเนื้อหาของบทความ พิจารณาประเมินค่าและคัดเลือกบทความที่จะลงพิมพ์ ในวารสาร

กองบรรณาธิการ ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวนโยบายของวารสาร และช่วย ประเมินคุณค่าบทความในสาขาวิชาของตน หรือให้คำแนะนำว่าควรจะหาผู้เชี่ยวชาญคนใด มาประเมินคุณค่าบทความในสาขาวิชานั้น ๆ

ฝ่ายจัดการและธุรการวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ทำหน้าที่บริหารจัดการงานด้านเอกสารของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ได้แก่ การติดตามต้นฉบับ การตรวจความถูกต้องของต้นฉบับบทความ การเผยแพร่วารสาร และงานด้านการประสานกับกองบรรณาธิการ ผู้เขียนบทความ ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินบทความ ตลอดจนเป็นผู้ดูแลระบบวารสารอิเล็กทรอนิกส์ Thai Journals Online System (ThaiJo) ของ TCI

2.3.7 การจัดพิมพ์และรูปเล่ม

วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2550) จนถึงปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2552) รวม 6 ฉบับ มีขนาดเล่ม 5.7 x 8.3 นิ้ว ปกนอกเป็นโพลีเอสเตอร์ ไม่มีลวดลาย พิมพ์ชื่อวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ด้วยตัวอักษรสีขาว มีตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีพิมพ์ 4 สี เนื้อหาด้านในพิมพ์สีดำ และใช้กระดาษ ถนอมสายตา 75 แกรม จัดพิมพ์เล่มโดยบริษัทของเอกชน

วารสารฉบับปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2553) เป็นต้นมา ได้ปรับขนาดเล่ม ใหญ่ขึ้นจากเดิม เป็นขนาด 6.8 x 9.8 นิ้ว มีการออกแบบหน้าปกใหม่โดยยังคงใช้โพลีเอสเตอร์ มีภาพหอสัญลักษณ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ด้านซ้ายล่างมีลวดลายไทยประยุกต์ ออกแบบปก โดยนางสาวเด่นเดือน เลิศทยากุล นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี เนื้อหาด้านในพิมพ์สีดำ ใช้กระดาษถนอมสายตา 75 แกรม สำหรับการจัดพิมพ์จัดทำโดย บริษัทของเอกชน

2.3.8 งบประมาณในการจัดทำวารสาร

งบประมาณในการจัดทำวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

2.3.9 วิธีการเผยแพร่

วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ในช่วงเริ่มต้นจัดพิมพ์ฉบับละ 500 เล่ม ต่อมาเริ่มมีการเผยแพร่บทความฉบับเต็ม (Full paper) ผ่านทางเว็บไซต์ของวารสาร จึงลดจำนวนการผลิตลงเหลือฉบับละ 200 เล่ม จนถึงปัจจุบัน

วิธีการเผยแพร่วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science มี 3 วิธีคือ

1) การเผยแพร่บทความฉบับเต็ม (Full paper) ผ่านระบบวารสารอิเล็กทรอนิกส์ Thai Journals Online System (ThaiJo) ของ TCI โดยเผยแพร่ตั้งแต่วารสารปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2550) จนถึงฉบับปัจจุบัน ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2561) รวม 24 ฉบับ (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2562ค)

2) การบอกรับเป็นสมาชิก วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science จัดระบบการบอกรับเป็นสมาชิกมาตั้งแต่ออกวารสารฉบับปฐมฤกษ์ อัตราค่าสมาชิก 1 ปี 2 ฉบับ ราคา 200 บาท สำหรับสถาบันการศึกษาและบุคคลทั่วไป และราคา 100 บาทสำหรับนักศึกษา ปัจจุบันมีจำนวนสมาชิก 12 ราย

3) การแจกเป็นอภินันทนาการแก่คณาจารย์ของสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม และหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้แก่ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาทันตแพทยศาสตร์ สำนักวิชาสาธารณสุขศาสตร์ สถาบันวิจัยและพัฒนา และศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา (ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี) นอกจากนี้ยังแจกเป็นอภินันทนาการแก่คณะผู้เข้าศึกษาดูงานและนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยในวาระต่าง ๆ ด้วย

จากความเป็นมาและพัฒนาการของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ที่ผ่านมา วารสารมีแนวโน้มในการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เพื่อให้สามารถพัฒนาวารสารให้เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการมากยิ่งขึ้นทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ จึงควรศึกษาคุณลักษณะของวารสารเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน สำหรับใช้กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการและพัฒนาวารสารได้อย่างตรงจุดต่อไป

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาวารสาร โดยงานวิจัยเหล่านั้นล้วนเป็นงานวิจัยที่มีคุณค่าและเป็นแนวทางในการวิจัยที่สำคัญในด้านการค้นคว้า กล่าวได้ดังนี้

2.4.1 งานวิจัยในประเทศไทย

เดชดนัย จุ้ยชุม และศิริพันธุ์ ศิริพันธุ์ (2559) ได้วิเคราะห์เนื้อหาวารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 18 ฉบับ โดยเป็นบทความวิจัย และบทความวิชาการทั้งหมด 207 บทความ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้เขียนบทความที่พบมากที่สุดคือ อาจารย์ โดยที่รูปแบบบทความที่พบมากที่สุดคือ บทความวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประเภทของรายการอ้างอิงที่พบมากที่สุดคือ หนังสือและตำรา นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้เขียนบทความที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากที่สุด แนวโน้มของรูปแบบบทความวิจัยและเป็นบทความด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากที่สุด เนื่องจากวารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ได้เข้าสู่ฐานข้อมูลศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre: TCI) ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในกลุ่มที่ 1 อีกทั้งมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีนโยบายว่าอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต้องทำการสอนควบคู่กับการทำวิจัยจึงส่งผลให้อาจารย์มีการทำวิจัยเพิ่มขึ้นและเผยแพร่ผลงานในรูปแบบบทความวิจัยมากขึ้นตามไปด้วย สำหรับแนวโน้มประเภทรายการอ้างอิงพบว่ากลุ่มบทความวารสาร/บทความวิจัย/บทความวิชาการ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากที่สุด

ยุพิน กาญจนารัตน์ (2554) ได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาวารสารทางด้านจิตวิทยา ระหว่างปี พ.ศ. 2542-2551 โดยศึกษาวารสารภาษาไทยทางด้านจิตวิทยา จำนวน 6 ชื่อ จำนวน 211 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย รวม 1,091 บทความ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผลิตวารสารส่วนใหญ่เป็นสมาคมวิชาชีพและวิชาการแสดงให้เห็นว่าสมาคมวิชาชีพและวิชาการด้านจิตวิทยามีบทบาทมากกว่าผู้ผลิตจากสถาบันการศึกษา โรงพยาบาลและสถาบันวิจัย ผู้เขียนบทความทุกบทความระบุชื่อผู้เขียนอย่างชัดเจนซึ่งแต่ละบทความส่วนใหญ่มีจำนวนผู้เขียน 1 คน และมีสถานภาพเป็นอาจารย์ ประเภทของบทความส่วนใหญ่เป็นบทความวิจัย เนื้อหาของบทความเป็นเนื้อหาสาขาจิตวิทยาการกีฬา และเขียนเป็นภาษาไทย บทความย่อส่วนใหญ่มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ภาพประกอบบทความที่พบมากที่สุดคือ ตาราง ผู้เขียนใช้วิธีการเขียนบทความแบบงานวิจัยมากที่สุด โดยส่วนใหญ่เป็นการเผยแพร่ในรูปแบบที่เป็นสิ่งพิมพ์มากกว่าการเผยแพร่แบบออนไลน์ แหล่งอ้างอิงบทความวารสารส่วนใหญ่อ้างอิงจากหนังสือ รองลงมาคือการอ้างอิงจากบทความวารสาร แหล่งที่มีบทความวารสารเผยแพร่มากที่สุดคือสถาบันการศึกษา วัตถุประสงค์ของบทความส่วนใหญ่กำหนดไว้อย่างชัดเจนสำหรับวัตถุประสงค์ของวารสารส่วนใหญ่ คือ เพื่อเผยแพร่ความรู้และเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติ ความสอดคล้องของเนื้อหาบทความวารสารกับวัตถุประสงค์

ของการจัดทำวารสารทั้ง 6 ชื่อ ส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกัน แนวโน้มของเนื้อหาทางด้านจิตวิทยาพบว่า เนื้อหาบทความสาขาจิตวิทยาการศึกษามีแนวโน้มสูงขึ้นมากที่สุด

วัฒนา คงวัฒนานนท์ ชุตติมา สัจจนันท์ พิบูลศิลป์ วัฒนนะพงศ์ และมัทนา แสงจินดาวงษ์ (2553) ได้วิเคราะห์เนื้อหาและศึกษาพัฒนาการของเนื้อหา วารสารการประมง จำนวน 294 ฉบับ รวม 2,905 บทความ ผลการวิจัยพบว่า วารสารการประมงมีบทความที่มีเนื้อหาด้านการเพาะปลูกในน้ำมากที่สุด รองลงมาคือด้านการประมง ด้านชีววิทยาและนิเวศวิทยาทางน้ำ ด้านผลิตภัณฑ์ประมง ด้านการทำประมง และสาขาวิชาอื่น ตามลำดับ ในด้านเนื้อหาของบทความด้านการเพาะปลูกในน้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนเนื้อหาของบทความด้านการประมงทั่วไป ด้านการทำประมง ด้านผลิตภัณฑ์ประมง ด้านชีววิทยาและนิเวศวิทยาทางน้ำ และสาขาวิชาอื่นมีแนวโน้มไม่ชัดเจน

อภิรดี เกียรติมณี (2551) วิเคราะห์เนื้อหาวารสารห้องสมุดของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย ปีที่ 23 ถึงปีที่ 50 จำนวน 110 ฉบับ รวม 925 บทความ ผลการวิจัยพบว่า ประเภทบทความที่พบมากที่สุดคือ บทความวิชาการ จำนวน 568 บทความ ขอบเขตเนื้อหาที่พบมากที่สุดคือ บรรณารักษศาสตร์ภูมิหลัง จำนวน 225 บทความ ประเภทของผู้รับผิดชอบบทความที่มีจำนวนมากที่สุดคือกลุ่มวิชาชีพบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ จำนวน 383 คน สำหรับประเภทและภาษาของทรัพยากรสารสนเทศที่ได้รับการอ้างอิงพบว่า มีบทความที่ไม่มีการอ้างอิงทรัพยากรสารสนเทศมากที่สุด จำนวน 515 บทความ ประเภทของทรัพยากรที่อ้างอิงมากที่สุดคือหนังสือ และภาษาของทรัพยากรสารสนเทศที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือภาษาไทย

วรรณนิภา พุ่มสุวรรณ (2550) วิเคราะห์เนื้อหาวารสารสาขาวัฒนธรรม พ.ศ. 2545-2549 โดยวิเคราะห์บทความวารสารสาขาวัฒนธรรมที่ดีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2545-2549 จำนวน 5 ชื่อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 144 บทความ ผลการวิจัยด้านประวัติความเป็นมาของวารสารสาขาวัฒนธรรม พบว่า วารสารศิลปกรรมมีการผลิตและเผยแพร่มายาวนานกว่าวารสารอื่น โดยแนวคิดในการจัดทำวารสารนี้เกิดจากการสร้างสรรค์ของนักวิชาการหลักจากกรมศิลปากรที่เป็นส่วนราชการ จึงมีรูปแบบการจัดทำวารสารที่มักจะอิงเกณฑ์ราชการเป็นส่วนใหญ่แต่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบไปบ้างเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ รวมทั้งมีบทความเป็นภาษาอังกฤษด้วย ผลการวิเคราะห์เนื้อหาส่วนใหญ่ของวารสารสาขาวัฒนธรรมทั้ง 5 ชื่อเรื่อง เน้นเรื่องประวัติศาสตร์ซึ่งมีความเป็นวิชาการ แต่รูปแบบในการนำเสนอมีลักษณะลดความเคร่งครัดทางวิชาการลงด้วยการเขียนเชิงสารคดี ส่วนประกอบที่ช่วยเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับเนื้อหาได้แก่ ภาพประกอบ แผนภูมิ และแผนที่ สำหรับหน้าปกวารสารได้นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์กราฟิกมาใช้ในการออกแบบปก โดยแนวคิดในการทำปกแต่ละฉบับถ่ายทอดมาจากบทความเด่นด้านใน สำหรับผลการวิเคราะห์เนื้อหาวารสารสาขาวัฒนธรรม

ไทย จำนวน 144 บทความ พบว่ามีการนำเสนอเนื้อหาด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองในระดับมาก เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเนื้อหาวัฒนธรรมไทย

วัชรภรณ์ จันทศรี (2550) ได้วิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2544-2549 จำนวน 12 ชื่อ 778 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 940 บทความ ผลการวิจัยพบว่าวารสารส่วนใหญ่เป็นวารสารกึ่งวิชาการและผลิตโดยหน่วยงานเอกชน ผู้เขียนส่วนใหญ่ระบุชื่อนามสกุลไว้อย่างชัดเจนแสดงถึงความน่าเชื่อถือและใช้สำหรับการอ้างอิง จำนวนผู้เขียนส่วนใหญ่มีเพียงคนเดียวมากกว่าหลายคน และผู้เขียนส่วนใหญ่ไม่ระบุสถานภาพ ในด้านเนื้อหาของบทความพบว่าส่วนใหญ่มีเนื้อหาทางด้านการโทรคมนาคมการสื่อสารข้อมูล และเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งบทความส่วนใหญ่เป็นบทความทั่วไป มุ่งให้ความรู้ความเข้าใจทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในส่วนวิธีการเขียนบทความส่วนใหญ่เขียนแบบบรรยาย พรรณา เมื่อพิจารณาการอ้างอิงในบทความและท้ายบทความพบว่าไม่มีการอ้างอิงในบทความเนื่องจากบทความส่วนใหญ่เป็นบทความทั่วไป ไม่เน้นความถูกต้องตามแบบแผน ภาพประกอบส่วนใหญ่เป็นภาพประกอบสี แผนภูมิ กราฟ ตาราง และมีคำอธิบายใต้ภาพ รูปเล่มส่วนใหญ่เป็นแบบปกอ่อน ใช้กระดาษปอนด์ ในการพิมพ์ ในด้านวัตถุประสงค์ของบทความพบว่าวัตถุประสงค์เพื่อกระจายองค์ความรู้ นวัตกรรม ใหม่ ๆ เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวารสาร สำหรับการศึกษา แนวโน้มของวารสารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศพบว่า วารสารวิชาการที่ผลิตโดยหน่วยงานราชการมี แนวโน้มเพิ่มมากขึ้น สถานภาพของผู้เขียนบทความ พบว่าส่วนใหญ่ ไม่ระบุสถานภาพของผู้เขียน และไม่พบผู้เขียนกลุ่มวิศวกรคอมพิวเตอร์ นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ผู้จัดการโครงการ ผู้จัดการระบบ และ โปรแกรมเมอร์ แนวโน้มผู้เขียนที่เป็นอาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย บรรณาธิการ บรรณาธิการ นักเอกสารสนเทศ นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น บทความที่มีเนื้อหาทางด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศเบื้องต้น การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ โทรคมนาคม การสื่อสารข้อมูล และอื่น ๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อจำแนกบทความ ตามประเภท พบว่าบทบรรณาธิการ บทความวิจัย บทความปริทัศน์ บทความสรุปความเคลื่อนไหว ประชุม กิจกรรม บทความทดสอบผลิตภัณฑ์และโฆษณา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สำหรับวิธีการเขียนพบว่าบทความที่เขียน แบบบรรยายหรือพรรณนา การเขียนแบบถอดความ (แปล) มีแนวโน้มลดลง การเขียนแบบอภิปราย การเขียนแบบวิเคราะห์วิจารณ์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น บทความจำแนกตามการอ้างอิงในบทความ และการ อ้างอิงท้ายบทความมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของบทความ ภาพประกอบขาวดำ และสี แผนภูมิ กราฟ ตาราง และมีคำอธิบายใต้ภาพมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ลักษณะรูปเล่มพบว่าวารสาร ทั้งหมดเป็นปกอ่อน ใช้กระดาษอาร์ต และมีการพิมพ์แบบออฟเซต

ชาตีส สีรานนท์ (2550) วิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยทางด้านสุขภาพตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2544-2548 โดยวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยทางด้านสุขภาพ จำนวน 14 ชื่อ รวมทั้งสิ้น

455 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 670 บทความ ผลการวิจัยพบว่าวารสารส่วนใหญ่เป็นวารสารกึ่งวิชาการ เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของวารสารด้านสุขภาพเป็นประชาชนบุคคลทั่วไป โดยหน่วยงานเอกชนเป็นผู้ผลิตบทความวารสารมากที่สุด บทความส่วนใหญ่ไม่ระบุจำนวนผู้เขียนบทความ รองลงมาคือผู้เขียนบทความ 1 คน และส่วนใหญ่ไม่ระบุสถานภาพของผู้เขียน อาจเนื่องมาจากไม่ต้องการเปิดเผยตัวตนในการเขียน รองลงมาคือผู้เขียนบทความกลุ่มอาจารย์ เนื้อหาบทความด้านสุขภาพเฉพาะทางที่พบมากที่สุดคือเนื้อหาทางด้านดวงตา ประสาทตา ส่วนเนื้อหาบทความด้านสุขภาพทางเลือกที่พบมากที่สุดคือเนื้อหาทางด้านกระบวนการทางอาหารและโภชนาการ สำหรับเนื้อหาบทความทางด้านส่งเสริมสุขภาพพบว่า เนื้อหาทางการดูแลสุขภาพด้วยตนเองมีมากกว่าทางด้านการป้องกันโรค ผู้เขียนบทความใช้วิธีการเขียนแบบบรรยายมากที่สุด และไม่ปรากฏแหล่งอ้างอิงในบทความมากที่สุด รองลงมาคือแหล่งอ้างอิงประเภทบทความวารสาร นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เขียนมีการใช้ภาพประกอบสีมากที่สุดเพื่อความน่าสนใจ ลักษณะรูปเล่มของวารสารทั้งหมดเป็นปกอ่อน ใช้กระดาษปอนด์มากกว่ากระดาษอาร์ตและมีการพิมพ์แบบออฟเซต วัตถุประสงค์ของบทความเขียนขึ้นเพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวารสารที่ผลิตเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพเช่นเดียวกัน สำหรับการศึกษาแนวโน้มของประเภทวารสารพบว่าวารสารวิชาการและวารสารกึ่งวิชาการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยผู้ผลิตวารสารเป็นหน่วยงานวิชาการ หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานที่เป็นสมาคมวิชาชีพและวิชาการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในด้านจำนวนผู้เขียนพบว่าผู้เขียนบทความ 1 คน มีแนวโน้มลดลงอาจเนื่องมาจากการเขียนบทความด้านสุขภาพเพียงคนเดียวเป็นความเห็นของผู้ใดผู้หนึ่งไม่มีความน่าเชื่อถือ ส่วนแนวโน้มผู้เขียนกลุ่มอาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และกลุ่มเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สำหรับวิธีการเขียนบทความพบว่า การเขียนแบบบรรยาย พรรณนา บทความแปล การวิเคราะห์ วิจารณ์ และการเขียนแบบอภิปรายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แนวโน้มแหล่งอ้างอิงพบว่า แหล่งอ้างอิงประเภทหนังสือ ตำรา บทความวารสาร วิทยานิพนธ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การสัมภาษณ์ และไม่ปรากฏแหล่งอ้างอิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในขณะที่รายงานการวิจัยมีแนวโน้มลดลง ส่วนการใช้ภาพประกอบ พบว่า บทความวารสารที่ไม่มีภาพประกอบสี ขาวดำ ภาพประกอบสีและขาวดำ แผนภูมิ กราฟ ตาราง พร้อมคำอธิบายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนแนวโน้มลักษณะรูปเล่มยังคงพบว่าวารสารทั้งหมดเป็นปกอ่อน ใช้กระดาษปอนด์และกระดาษอาร์ต และการพิมพ์แบบออฟเซตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

พรทิพย์ สว่างเนตร (2548) วิเคราะห์เนื้อหาวารสารสาขาวิชาพืชศาสตร์ ปี พ.ศ. 2543-2547 โดยศึกษาวารสารสาขาวิชาพืชศาสตร์จากวารสารจำนวน 13 ชื่อ จำนวน 375 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 800 บทความ ผลการวิจัยพบว่า วารสารมีกำหนดออกเป็นรายเดือนมากที่สุด รองลงมากำหนดออกเป็นราย 2 เดือน โดยวารสารทุกชื่อเป็นวารสารประเภทวารสารวิชาการด้านเนื้อหาพบว่าเนื้อหาด้านพืชศาสตร์ในเรื่องการผลิตพืชมีมากที่สุด รองลงมาคือ

เนื้อหาด้านปฐพี ในเรื่องความอุดมสมบูรณ์ของดินและปุ๋ย ส่วนเนื้อหาบทความด้านอื่น ๆ พบว่าเนื้อหา ด้านการเกษตรทั่วไปมีจำนวนมากที่สุด บทความทุกบทความเป็นภาษาไทย สำหรับผู้ผลิตวารสาร ส่วนใหญ่ผลิตโดยหน่วยงานภาคเอกชนที่อยู่ในรูปแบบของมูลนิธิมากที่สุด ในขณะที่ผู้ผลิตที่เป็น หน่วยงานภาครัฐบาลพบว่าเป็นหน่วยงานราชการมากที่สุด ในด้านผู้เขียนพบว่าผู้เขียนที่เป็น นักวิชาการมากที่สุด รองลงมาคืออาจารย์ นักวิจัย และนิสิต นักศึกษา ผู้เขียนใช้วิธีการเขียนแบบ บทความวิชาการมากที่สุด รองลงมาคือแบบบรรยาย พรรณนา และการเขียนแบบวิเคราะห์ วิจาร์ณ แหล่งอ้างอิงพบว่าอ้างอิงจากแหล่งอื่น ๆ เช่น การสัมภาษณ์บุคคลจากเว็บไซต์มากที่สุด รองลงมาคือ การอ้างอิงจากหนังสือ ตำรา ส่วนภาพประกอบพบว่าบทความใช้ภาพประกอบขาวดำมากที่สุด ลักษณะรูปเล่มพบว่าวารสารมีลักษณะรูปเล่มเป็นปกอ่อน ใช้กระดาษปอนด์ และพิมพ์แบบออฟเซต ทุกเล่ม วัตถุประสงค์ของบทความพบว่าเขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรสาขาวิชาพืชศาสตร์ มากที่สุด วัตถุประสงค์ของการจัดทำวารสารพบว่ามีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ มากที่สุด รองลงมาคือเพื่อส่งเสริมความรู้วิชาชีพการเกษตร สำหรับความสอดคล้องของเนื้อหา บทความกับวัตถุประสงค์ของการจัดทำวารสารพบว่า เนื้อหาบทความของวารสารทั้ง 13 ชื่อ มีความ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดทำวารสารทุกเล่ม

เบญจภา เจนการ (2541) ได้วิเคราะห์เนื้อหาวารสารบรรณารักษศาสตร์และ สารนิเทศศาสตร์ภาษาไทยระหว่างปี พ.ศ. 2530-2539 โดยศึกษาจากวารสารสาขารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ จำนวน 5 ชื่อ จำนวน 99 ฉบับ รวม 770 บทความ ผลการวิจัยพบว่า วารสาร ทั้งหมดผลิตขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงวิชาการและ เชิงปฏิบัติการ หน่วยงานผู้ผลิตวารสารเป็นหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระมากที่สุด ผู้เขียน บทความส่วนใหญ่สังกัดมหาวิทยาลัย และเป็นบรรณารักษ์มากที่สุด รองลงมาคืออาจารย์ นักวิชาการ บุคคลทั่วไป และนิสิตนักศึกษา เนื้อหาในบทความเกี่ยวกับสาขาวิชาอื่น ๆ มากที่สุด รองลงมาคือ บรรณารักษศาสตร์ และนิเทศศาสตร์ ผู้เขียนใช้วิธีการเขียนในลักษณะบทความวิเคราะห์และวิชาการ และใช้แหล่งอ้างอิงที่ไม่ปรากฏในบทความมากที่สุด ในด้านวัตถุประสงค์ของบทความไม่ตรงกับ วัตถุประสงค์ของวารสารในด้านเพื่อเผยแพร่ความรู้ในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มากที่สุด แนวโน้มเนื้อหาด้านสารนิเทศศาสตร์มีอัตราเพิ่มขึ้น ในขณะที่เนื้อหาด้านบรรณารักษศาสตร์ มีอัตราแนวโน้มลดลง

กิตติมา พฤฒินาสน์ (2541) ได้วิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยทางด้าน กฎหมายที่ตีพิมพ์ ในปี พ.ศ. 2536-2539 จำนวน 10 ชื่อ จำนวน 200 เล่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ วิจัย รวม 621 บทความ ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาของบทความเป็นเนื้อหาสาขาวิชากฎหมายอื่น ๆ มากที่สุด รองลงมาคือสาขาวิชากฎหมายมหาชนและสาขาวิชากฎหมายธุรกิจ บทความส่วนใหญ่เขียน ขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางแสดงความคิดเห็นของนักกฎหมาย ในด้านผู้ผลิตวารสารพบว่าเป็นหน่วยงานของ

รัฐมากที่สุด และผู้เขียนบทความเป็นผู้พิพากษาที่เขียนบทความภาษาไทยทางด้านกฎหมายมากที่สุด โดยใช้วิธีการเขียนแบบบรรยายทางวิชาการ ทั้งนี้ ยังพบว่าผู้เขียนไม่มีการระบุถึงแหล่งอ้างอิงในการเขียนบทความมากกว่าระบุถึงแหล่งอ้างอิง ในการศึกษาความสอดคล้องของเนื้อหาบทความกับวัตถุประสงค์ของวารสารด้านกฎหมายพบว่าส่วนมากไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวารสาร ยกเว้นในวัตถุประสงค์ด้านการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของเอกชนและการรักษาผลประโยชน์อันเป็นหน้าที่ของหน่วยงาน

บุญญา พัฒนพงศ์ (2539) วิเคราะห์เนื้อหาวารสารประชาสัมพันธ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย โดยวิเคราะห์เนื้อหาวารสาร จำนวน 18 ชื่อ โดยศึกษาตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 ของวารสารแต่ละชื่อที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512-2535 รวม 536 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 1,630 บทความ ผลการวิจัยพบว่า วารสารประชาสัมพันธ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทยมีกำหนดระยะเวลาการตีพิมพ์เผยแพร่ส่วนใหญ่เป็นราย 2 เดือน โดยวารสารมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาบรรณารักษศาสตร์และความรู้ด้านอื่น ๆ มากที่สุด บทความในวารสารมีเนื้อหาวิชาบรรณารักษศาสตร์มากที่สุด จำนวน 986 บทความ ข้อเขียนประเภทข่าวที่มีจำนวนมากที่สุดคือข่าวศิลปะ ประเภทร้อยกรองที่มีจำนวนมากที่สุดคือกลอน เรื่องราวเบ็ดเตล็ดที่มีจำนวนมากที่สุดคือสุภาษิต ประเภทภาพประกอบของวารสารที่มีจำนวนมากที่สุดคือภาพถ่าย ประเภทคอลัมน์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในวารสารจำนวนมากที่สุดคือบรรณานุกรมหนังสือ ในด้านผู้เขียนบทความพบว่าบทความส่วนใหญ่เขียนโดยผู้เขียน 1 คน และมีบทความที่ผู้เขียนมีผลงานตีพิมพ์ลงในวารสารตั้งแต่ 3 บทความ มากถึง 907 บทความจากบทความที่นำมาวิเคราะห์ทั้งหมด 1,630 บทความ บทความส่วนใหญ่ไม่มีการอ้างอิงประกอบ สำหรับบทความที่มีการอ้างอิงใช้แหล่งอ้างอิงคือหนังสือภาษาไทยที่มีอายุของรายการอ้างอิงในช่วง 1-5 ปี มากที่สุด

เรวดี เรื่องประพันธ์ (2529) วิเคราะห์เนื้อหาบทความในวารสารทางบรรณารักษศาสตร์ของไทย โดยศึกษาบทความทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ที่เผยแพร่ในวารสารที่จัดพิมพ์โดยชมรมบรรณารักษสถานบันอุดมศึกษา คณะกรรมการประสานห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ห้องสมุดกลาง หรือสถาบันวิทยบริการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่จัดพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512-2527 จำนวน 13 ชื่อ บทความที่นำมาศึกษาจำนวน 584 บทความ ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาบทความในหมวดประเภทห้องสมุดพบมากที่สุดถึง 158 บทความ รองลงมาคือหมวดบุคลากร การศึกษาอบรมและวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ 120 บทความ หมวดบริการของห้องสมุด 107 บทความ หมวดงานเทคนิคของห้องสมุด 75 บทความ หมวดสารนิเทศศาสตร์ 49 บทความ หมวดบรรณารักษศาสตร์ 46 บทความ และหมวดวรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น 29 บทความ ด้านการอ้างอิงของบทความพบว่าแต่ละบทความมีหลักฐานอ้างอิงในงานเขียนจำนวน 303 บทความ คิดเป็น ร้อยละ 51.88 ของงานเขียนทั้งหมด 584 บทความ แสดงให้เห็นว่า

ผู้เขียนบทความมีความเข้าใจเรื่องหลักเกณฑ์การเขียนบทความที่ดี ควรมีหลักฐานอ้างอิงประกอบการเขียนบทความ ในด้านผู้เขียนบทความพบว่าบรรณารักษ์เป็นกลุ่มที่เขียนบทความมากที่สุด จำนวน 135 ราย ที่เป็นเช่นนั้นเพราะบทความที่นำมาวิเคราะห์จัดพิมพ์เผยแพร่โดยภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ผู้เขียนบทความส่วนใหญ่จึงเป็นบรรณารักษ์ที่สังกัดหน่วยงานที่จัดทำวารสารนั้น

กฤตชญา รัตนประทีป (2528) วิเคราะห์เนื้อหาวารสารอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยวิเคราะห์เนื้อหาวารสารตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม 2505) ถึง ปีที่ 26 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม 2527) รวม 204 บทความ ผลการวิจัยพบว่า บทความวิชาการเป็นบทความที่ผู้เขียนเรียบเรียงโดยมีเนื้อหาเป็นวิชาการ โดยนำเสนอความคิดเห็นหรือวิจารณ์วรรณกรรมต่าง ๆ จำนวนสูงสุด 180 บทความ และปริมาณเนื้อหาของบทความเน้นหนักไปในด้านที่เกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี สำหรับคุณค่าของผู้เขียนพบว่าอยู่ในระดับปริญญาโทสูงสุด และส่วนใหญ่เป็นผู้เขียนจากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือได้รับการอ้างอิงสูงสุดในด้านวัตถุประสงค์ของวารสารพบว่า บทความที่นำมาลงพิมพ์ในวารสารอักษรศาสตร์ล้วนมีเนื้อหาอยู่ในสาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะอักษรศาสตร์ จำนวนมากถึง 201 บทความ จากจำนวนบทความทั้งสิ้น 204 บทความ

วรรณดา โตพิบูลย์พงศ์ (2527) วิเคราะห์เนื้อหาวารสาร ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2514 ถึงปีที่ 11 ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2525 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย รวม 275 บทความ ผลการวิจัยพบว่า มีเนื้อหาในสาขาวิชาต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 3 อันดับ ได้แก่ อันดับที่ 1 สาขาวิชาศิลปศาสตร์ จำนวน 133 บทความ ในจำนวนนี้พบเนื้อหาด้านประวัติศาสตร์มากที่สุดถึง 60 บทความ อันดับที่ 2 สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จำนวน 15 บทความ และอันดับที่ 3 สาขาวิชารัฐศาสตร์ จำนวน 13 บทความ แหล่งที่มาของบทความพบว่าบทความส่วนใหญ่ จำนวน 165 บทความ มาจากผู้เขียนที่สังกัดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 117 คน จากผู้เขียนบทความทั้งหมด 210 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์หรือนักวิจัยในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และเป็นผู้เขียนที่สังกัดสาขาวิชาศิลปศาสตร์มากถึง 54 บทความ รวมจำนวนผู้เขียน 29 คน ในด้านจำนวนบทความที่ผู้เขียนที่มีผลงานเขียนลงในวารสารธรรมศาสตร์ตั้งแต่ 2 บทความขึ้นไป รวมกันทั้งหมดมี 135 บทความ

ชลทิชา สุทธินิรันดร์กุล (2521) วิเคราะห์เนื้อหาบทความในวารสารห้องสมุดแห่งประเทศไทย โดยเน้นวิเคราะห์บทความที่มีเนื้อหาทางบรรณารักษศาสตร์ที่เผยแพร่วารสาร ตั้งแต่ปีที่ 1 (พ.ศ. 2500) ถึงปีที่ 19 (พ.ศ. 2518) รวม 301 บทความ ผลการวิจัยพบว่า ในบทความเกี่ยวกับบรรณารักษศาสตร์ภูมิหลังกลุ่มที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับห้องสมุดกับสังคม มีบทความที่กล่าวถึงเรื่องห้องสมุดในฐานะสถาบันสังคมด้านการศึกษาและพัฒนาตนจำนวนมากที่สุดถึง 16 บทความ จากบทความทั้งหมด 24 บทความ กลุ่มที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติและวิวัฒนาการห้องสมุดและการศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ บรรจุเรื่องระดับการศึกษาและหลักสูตรวิชาบรรณารักษศาสตร์มากที่สุดจำนวน 8 บทความ จากบทความทั้งหมด 19 บทความ กลุ่มที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติการพิมพ์

หนังสือและการอ่านเนื้อหาที่มีมากที่สุดคือ เรื่องประวัติการจัดทำหนังสือแต่ละเล่ม มีอยู่ในบทความจำนวน 10 บทความ จากบทความทั้งหมด 22 บทความ และกลุ่มที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติบรรณารักษ์ นักเขียน และงานประพันธ์ทั้งหมด 23 บทความ พบว่าทุกบทความกล่าวถึงผลงานของบรรณารักษ์หรือนักเขียนมี 21 บทความ ให้เรื่องราวชีวประวัติ และมีเพียง 9 บทความที่ให้คำวิจารณ์ประกอบด้วย ในด้านผู้เขียนบทความพบว่า มี 171 บทความ จากบทความทั้งหมด มีผู้เขียน 29 คน ซึ่งมีผลงานที่เผยแพร่ในวารสารห้องสมุดมากกว่า 3 บทความ

2.4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Rohwer (2018) ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาของ International Journal of Community Music ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง 2018 จำนวน 30 ฉบับ 284 บทความ จำนวนหน้าบทความรวม 3,587 หน้า ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะเนื้อหาที่เผยแพร่ในวารสารประกอบด้วยบทความ จำนวน 222 บทความ บทบรรณาธิการ จำนวน 30 บทความ รายงานโครงการ บทความ และบทวิเคราะห์ จำนวน 22 บทความ บทความหนังสือ จำนวน 4 บทความ บทสัมภาษณ์ 3 บทความ บทความภาพยนตร์ 1 บทความ และบท Dedications หรือ Memorials จำนวน 2 บทความ ประมาณครั้งหนึ่งของบทความที่พบเป็นบทความวิจัยซึ่งใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพที่ศึกษาจากกรณีศึกษา ซึ่งทำให้วารสารนี้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าสำหรับทั้งนักวิชาการ และชุมชนนักปฏิบัติด้านดนตรีเป็นอย่างมาก บทความส่วนใหญ่จำนวนมากถึง 221 บทความ เขียนโดยผู้เขียนเพียง 1 คน และ 63 บทความเป็นบทความที่มีผู้เขียนร่วม โดยผู้เขียนร่วมที่พบมากที่สุดมาจากสหรัฐอเมริกา เนื้อหาบทความเกี่ยวกับดนตรีสำหรับผู้ใหญ่และการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นเนื้อหาที่พบมากที่สุด รองลงมาคือดนตรีสำหรับเด็ก หัวข้อบทความที่เขียนเกี่ยวกับนักร้องประสานเสียงเป็นหัวข้อที่พบมากที่สุด

Sheridan & Allen (2017) ศึกษาวิเคราะห์ International Journal of Biometeorology (IJB) ที่เผยแพร่ระหว่างปี ค.ศ. 1957-2016 รวม 60 ปี โดยวิเคราะห์จากประวัติศาสตร์ของการเผยแพร่บทความ และพัฒนาการของวารสารในช่วงเวลาที่ผ่านมา ผลการศึกษาพบว่า จากวัตถุประสงค์ของวารสารที่มุ่งเน้นสหวิทยาการที่หลากหลาย IJB ได้เผยแพร่บทความมาแล้ว 3,259 บทความ ในรอบ 60 ปีที่ผ่านมาหัวข้อที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดคือ Human Biometeorological เมื่อวิเคราะห์กลุ่มคำ (Word Clouds) จากชื่อเรื่องบทความโดยเรียงจากคำที่มีมากที่สุดไปน้อยที่สุด พบกลุ่มคำที่เป็นหัวข้อของบทความ ดังนี้ ช่วงปี ค.ศ. 1957-1966 พบกลุ่มคำ Bioclimatology และ Biometeorology ปี ค.ศ. 1987-1996 Effect และ Temperature ปี ค.ศ. 1967-1976 Effect และ Temperature ปี ค.ศ. 1997-2006 พบกลุ่มคำ Temperature, Effect, Phenology และ Climate ปี ค.ศ. 1977-1986 พบกลุ่มคำ Effect และ Temperature ปี ค.ศ. 2007-2016 พบกลุ่มคำ Temperature, Effect, Climate, Heat และ Thermal หากพิจารณาในภาพรวมตั้งแต่ปี ค.ศ. 1957

-2016 กลุ่มคำที่พบมากในชื่อเรื่องบทความ คือ Effect, Temperature, Climate, Heat และ Thermal ในด้านความหลากหลายของผู้เขียนหลักระหว่างปี ค.ศ. 2007-2016 พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของบทความทั้งหมดมาจากผู้เขียนในทวีปอเมริกาเหนือและยุโรป 4 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา เยอรมันนี ตะวันตก สหราชอาณาจักร และสวิตเซอร์แลนด์ ในปี ค.ศ. 2006 วารสารได้เริ่มใช้งานระบบ Editorial Manager ทำให้สามารถตรวจสอบสถิติผู้ทรงคุณวุฒิในกระบวนการพิจารณาบทความ ในช่วงปี ค.ศ. 2007-2009 ผู้ทรงคุณวุฒิจากทวีปยุโรปและอเมริกาเหนือมีมากถึง 28% ของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด และลดลงเหลือ 24% ในช่วงปี ค.ศ. 2014-2016

Mohan, Peungposop and Junprasert (2016) ศึกษาวิเคราะห์วารสาร International Journal of Behavioral Science (IJBS) ที่เผยแพร่ระหว่างปี ค.ศ. 2006-2017 (9 ปี) จำนวน 86 บทความ ผลการวิจัยพบบทความวิจัย จำนวน 70 บทความ บทความวิชาการ 11 บทความ ข้อเสนอการวิจัย 2 บทความ และบทวิจารณ์หนังสือ 3 บทความ เนื้อหาของบทความนำเสนอในสาขาวิชา Behavioral Science มากที่สุด จำนวน 31 บทความ เมื่อจัดแบ่งประเภทของทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยพบทฤษฎี Psychology จำนวน 42 บทความ ภายใต้ทฤษฎีนี้แยกย่อยเป็นทฤษฎี General Psychology จำนวน 20 บทความ ในด้านผู้เขียนบทความ พบผู้เขียนจากประเทศไทยมากที่สุด จำนวน 59 บทความ สำหรับระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการเขียนบทความพบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 38 บทความ รองลงมาคือวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 25 บทความ ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลของวิธีการวิจัยเชิงปริมาณใช้เทคนิควิจัยแบบพรรณนาเชิงปริมาณ จำนวน 19 บทความ วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพใช้เทคนิควิจัยแบบวิเคราะห์เนื้อหา จำนวน 28 บทความ การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของข้อมูล บทความที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณใช้ Conbach's alpha จำนวน 28 บทความ ส่วนบทความวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพไม่ได้ระบุถึงการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของข้อมูลมากถึง 47 บทความ มีเพียง 4 บทความที่ระบุว่าใช้ Triangulation สำหรับการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของข้อมูล บทความที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของข้อมูล จำนวน 5 บทความ ส่วนบทความวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่าไม่ระบุถึงการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของข้อมูล มากถึง 66 บทความ

Eğmir, Erdem and Koçyiğit (2017) ได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาวารสารนานาชาติที่เผยแพร่บทความฉบับเต็มในรูปแบบ Open Access Journal ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง ค.ศ. 2017 (10 ปี) ชื่อ International Journal of Instruction กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 168 บทความ ผลการวิจัยพบว่า บทความมากกว่าร้อยละ 70 เขียนโดยผู้เขียนจำนวน 1 คน หรือ 2 คน บทความส่วนใหญ่ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้เขียนกลุ่มใหญ่ที่สุดที่เขียนบทความเผยแพร่ในวารสารคือกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มผู้สมัครครู (Teachers Candidates) วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มากที่สุดคือ การสุ่มตัวอย่างแบบมีจุดมุ่งหมาย

(Purposive) รองลงมาคือ การสุ่มตัวอย่าง (Random) และการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience) บทความมากถึง 150 บทความจากทั้งหมด 168 บทความ ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่ำกว่า 500 ตัวอย่าง ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา วารสารฉบับนี้มีความเป็นนานาชาติอย่างมากเนื่องจากผู้เขียนบทความมาจากหลากหลายประเทศถึง 35 ประเทศ บทความที่นำเสนอในวารสารส่วนใหญ่เผยแพร่เนื้อหาสาขาการศึกษาในเรื่อง การเรียนรู้ การสอน การผลิตครู ทักษะ หลักสูตรการสอน ผู้สอน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จริยธรรม การศึกษาเปรียบเทียบ การศึกษานอกระบบโรงเรียน และอื่น ๆ จากผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยจึงอนุมานจากผลลัพธ์ของการศึกษาว่าบทความในสาขาการศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการเชิงปริมาณ

สรุปได้ว่าการศึกษางานวิจัยในประเทศไทย และงานวิจัยในต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับ การวิเคราะห์เนื้อหาวารสาร สามารถแบ่งการศึกษางานวิจัยออกเป็น 6 กลุ่ม (จากตารางที่ 2.1) ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาบทความ ผลการวิจัยในกลุ่มนี้นำเสนอประเด็นเกี่ยวกับ เนื้อหา หรือสาขาวิชาการของบทความ ความสอดคล้องของเนื้อหาบทความกับวัตถุประสงค์ของวารสาร ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ ภาพประกอบ วิธีการเขียน ปริมาณการอ้างอิง ประเภทหรือแหล่งอ้างอิง อายุของแหล่งอ้างอิง คำสำคัญ และ Word clouds

กลุ่มที่ 2 วิเคราะห์ผู้เขียนบทความ ผลการวิจัยในกลุ่มนี้นำเสนอประเด็นเกี่ยวกับ ประเภทของผู้เขียน จำนวนผู้เขียนบทความ ผู้เขียนที่นำเสนอบทความมากกว่า 1 ครั้ง ในวารสาร รายละเอียดของผู้เขียนหลักและผู้เขียนร่วม คุณวุฒิของผู้เขียน สังกัดของผู้เขียน และถิ่นที่อยู่ของผู้เขียน

กลุ่มที่ 3 วิเคราะห์รูปแบบการวิจัยของบทความ ผลการวิจัยในกลุ่มนี้นำเสนอประเด็นเกี่ยวกับ Methodology, Theoretical Background, Theories of Psychology, Sampling Techniques, Sample Sizes, Data Collection technique, Data Analyses Techniques, Reliability Analyses และ Validity Analyses

กลุ่มที่ 4 วิเคราะห์ผู้ประเมินบทความ ผลการวิจัยในกลุ่มนี้นำเสนอประเด็นเกี่ยวกับ คุณลักษณะของคณะผู้ประเมินบทความ และถิ่นที่อยู่ของผู้ประเมินบทความ

กลุ่มที่ 5 วิเคราะห์ลักษณะ และแนวโน้มต่าง ๆ ของวารสาร ผลการวิจัยในกลุ่มนี้ นำเสนอประเด็นเกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของวารสาร แนวโน้มของกลุ่มผู้เขียนบทความ แนวโน้มของรูปแบบบทความ พัฒนาการและแนวโน้มของเนื้อหาบทความวารสาร แนวโน้มของประเภทของรายการอ้างอิง แนวโน้มของค่า Thai-Journal Impact Factors Temporal trends in publication quantity, Trends in journal themes และ Types of publications

กลุ่มที่ 6 วิเคราะห์เรื่อง อื่น ๆ ผลการวิจัยในกลุ่มนี้นำเสนอประเด็นเกี่ยวกับ บทบรรณาธิการ สารสังเขปของบทความ ปริมาณบทความแต่ละสาขาวิชาการในวารสาร วัตถุประสงค์ของวารสาร หน่วยงานผู้ผลิตวารสาร กำหนดระยะเวลาการพิมพ์ ลักษณะรูปเล่ม และ แหล่งที่มีวารสารเพื่อเผยแพร่หรือให้บริการ

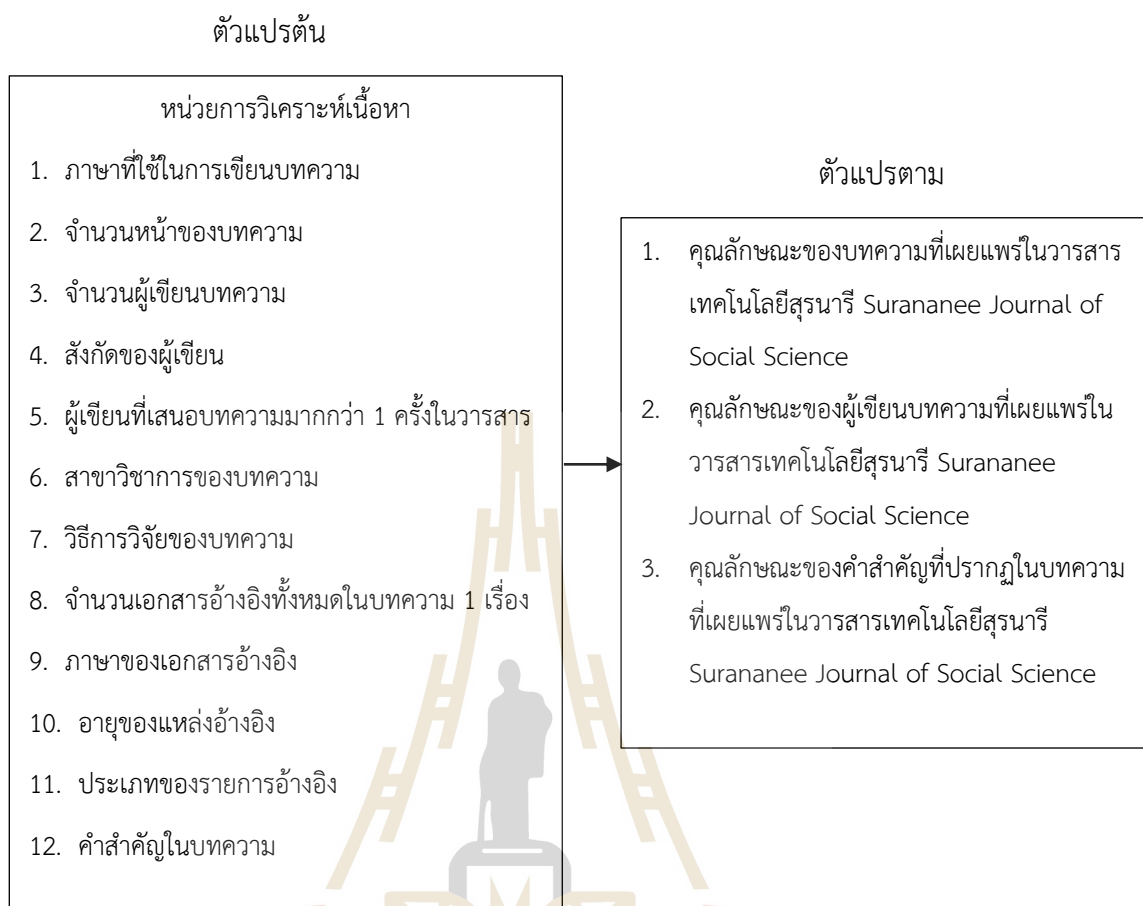
สำหรับงานวิจัยนี้ ได้กำหนดกลุ่มการวิเคราะห์เนื้อหาออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ เนื้อหาบทความหรือสาขาวิชาการของบทความ 2) การวิเคราะห์ผู้เขียน 3) การวิเคราะห์ วิธีดำเนินการวิจัย 4) การวิเคราะห์ลักษณะและแนวโน้มต่าง ๆ ของวารสาร และ 5) การวิเคราะห์ เรื่องอื่น ๆ ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหาวารสาร

งานวิจัยการวิเคราะห์เนื้อหาวารสาร	จำนวนวารสารที่วิเคราะห์	จำนวนบทความที่วิเคราะห์	วิเคราะห์เนื้อหา หรือสาขาวิชาการของบทความ					
			วิเคราะห์เนื้อหา	วิเคราะห์ผู้เขียน	วิเคราะห์ลำดับการวิจัย	วิเคราะห์ผู้ประเมินบทความ	วิเคราะห์ลักษณะ และแนวโน้มต่าง ๆ ของวารสาร	วิเคราะห์เรื่องอื่น ๆ
เดชตัญญู จุ้ยชุม และศิริพันธุ์ ศิริพันธุ์ (2559)	1	207	/	/			/	/
ยุพิน กาญจนารัตน์ (2554)	6	1,091	/	/			/	/
วัฒนา คงวัฒนานนท์ และคณะ (2553)	1	2,905	/				/	
อภิรดี เกตุคณณี (2551)	1	925	/	/			/	
วรรณนิภา พุ่มสุวรรณ (2550)	5	230	/				/	/
วัชรภรณ์ จันทร์ศรี (2550)	12	940	/	/			/	/
ชาติรส ชีรานนท์ (2550)	14	670	/	/			/	/
พรทิพย์ สว่างเนตร (2548)	13	800	/	/			/	/
กิตติมา พญานาสนันท์ (2541)	10	621	/	/			/	/
เบญจมา เจนการ (2541)	5	990	/	/			/	/
บุญญา พัฒนพงศ์ (2539)	18	1,630	/	/				/
เรวดี เรื่องประพันธ์ (2529)	13	584	/	/				/
กฤตชญา รัตน์ประทีป (2528)	1	204	/	/				
วรรณมา โดพิบูลย์พงศ์ (2527)	1	275	/	/				
ชลทิชา สุทธินิรันดรกุล (2521)	1	301	/					
Rohwer (2018)	1	284	/	/	/		/	/
Sheridan & Allen (2017)	1	3,259	/	/		/	/	/
Eğmir, Erdem and Koçyiğit (2017)	1	168	/	/	/	/		
Mohan, Peungposop and Junprasert (2016)	1	86	/		/		/	
งานวิจัยนี้	1	165	/	/	/		/	/

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการวิจัยจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ศึกษาแล้ว สามารถกำหนดแนวทางการวิจัยในการวิเคราะห์เนื้อหาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science โดยจะศึกษาเพื่อให้ได้สารสนเทศถึงคุณลักษณะของบทความ คุณลักษณะของผู้เขียน และคุณลักษณะสำคัญที่ปรากฏในบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ทั้งนี้ กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา: จากตารางที่ 2.1

เดชดนัย จุ้ยชุม และศิริพันธ์ุ ศิริพันธ์ุ, 2559; วัฒนา คงวัฒนานนท์ และคณะ, 2553; อภิรดี เกล็ดมณี, 2551; กฤตชญา รัตนประทีป, 2528; วรรรณา โตพิบูลย์พงศ์, 2527; ชลธิชา สุทธินิรันดร์กุล, 2521; Rohwer, 2018; Sheridan & Allen, 2017; Eğımir, Erdem and Koçyiğit, 2017; Mohan, Peungposop and Junprasert, 2016

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2550) จนถึงปีที่ 12 ฉบับที่ 12 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2561) รวม 24 ฉบับ จำนวนบทความทั้งสิ้น 210 บทความ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร จำแนกตามประเภทของบทความ

วารสารปีที่ ฉบับที่	บทความ วิจัย	บทความ วิชาการ	บทความ ปริทัศน์	บทวิจารณ์ หนังสือ	บทความ พิเศษ	รวม
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) พ.ศ. 2550	4	1	1	1	1	8
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2550	6	-	1	1	2	10
ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) พ.ศ. 2551	5	-	1	2	1	9
ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2551	4	-	1	1	2	8
ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) พ.ศ. 2552	7	-	1	1	1	10
ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2552	8	-	-	1	1	10
ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) พ.ศ. 2553	4	3	-	1	1	9
ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2553	4	1	1	1	1	8
ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) พ.ศ. 2554	5	-	-	1	1	7
ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2554	6	-	1	1	1	9
ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) พ.ศ. 2555	3	3	-	1	1	8
ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2555	5	1	-	1	1	8
ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) พ.ศ. 2556	5	1	-	1	1	8
ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2556	5	1	1	1	1	9
ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) พ.ศ. 2557	6	-	1	-	-	7
ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2557	6	1	1	-	1	9
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) พ.ศ. 2558	6	-	1	-	1	8
ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2558	6	-	1	1	1	9
ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) พ.ศ. 2559	7	1	1	1	1	11
ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2559	7	1	1	1	1	11
ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) พ.ศ. 2560	7	1	-	1	-	9
ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2560	8	-	-	1	-	9
ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) พ.ศ. 2561	7	-	-	1	-	8
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) พ.ศ. 2561	7	-	-	1	-	8
รวม	138	15	12	24	21	210

3.1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้คัดเลือกบทความเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 165 บทความ ทั้งนี้ไม่รวมบทวิจารณ์หนังสือ และบทความพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 78.57 ของบทความทั้งหมด รายละเอียดดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 กลุ่มตัวอย่างบทความที่ใช้ในการวิจัย

ประเภทบทความ	จำนวนหน้าต่อ	จำนวนบทความที่นำมา
	บทความ	วิเคราะห์
บทความวิจัย	10-25 หน้า	138 บทความ
บทความทางวิชาการ	10-20 หน้า	15 บทความ
บทความปริทัศน์	10-25 หน้า	12 บทความ
	รวม	165 บทความ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบฟอร์มการบันทึกข้อมูลบทความวารสาร โดยแบบบันทึกข้อมูล 1 ชุด ใช้สำหรับ 1 บทความ กำหนดหน่วยวิเคราะห์ และการบันทึกรายละเอียดต่าง ๆ จำนวน 4 ส่วน ดังนี้

3.2.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลบทความ เป็นการบันทึกข้อมูลของบทความ ได้แก่ ข้อมูลบรรณานุกรมบทความ ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ และจำนวนหน้าของบทความ

3.2.2 ส่วนที่ 2 คุณลักษณะผู้เขียน เป็นการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้เขียน ได้แก่ จำนวนผู้เขียนในบทความ ชื่อ-สกุลผู้เขียนบทความ สังกัดผู้เขียน และจำนวนครั้งที่ผู้เขียนปรากฏชื่อในการเผยแพร่บทความในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

3.2.3 ส่วนที่ 3 คุณลักษณะของบทความ เป็นการบันทึกข้อมูลบทความ ได้แก่ สาขาวิชาการของบทความ วิธีการวิจัยของบทความ จำนวนเอกสารอ้างอิง ภาษาของเอกสารอ้างอิง ประเภทหรือแหล่งอ้างอิง และอายุของแหล่งอ้างอิง

3.2.3.1 ขอบเขตการวิเคราะห์สาขาวิชาการของบทความจะพิจารณาจากเป้าหมายและขอบเขต (Aims and Scope) ของวารสารซึ่งกำหนดไว้ 4 ศาสตร์ ได้แก่

1) สังคมศาสตร์ (Social Sciences) ครอบคลุมหัวข้อมานุษยวิทยา สังคมวิทยา ประวัติศาสตร์ การศึกษาวัฒนธรรม การศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2) ภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ (Linguistics, Applied Linguistics & Education) การศึกษาหลายภาษา การสอนภาษาที่สองและ

ภาษาต่างประเทศ การใช้คอมพิวเตอร์และสื่อสำหรับการศึกษาศาสาตร์ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3) การจัดการ (Management) กลยุทธ์และนโยบายด้านธุรกิจ ความเป็นผู้ประกอบการ การจัดการทรัพยากรบุคคล พฤติกรรมองค์กร ทฤษฎีองค์กร การตลาด โลจิสติกส์ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4) เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) การจัดการข้อมูล ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ระบบผู้เชี่ยวชาญ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ความมั่นคงปลอดภัย วิศวกรรมซอฟต์แวร์ นิเทศศาสตร์ สารสนเทศศึกษา การจัดการระบบสารสนเทศ การจัดการความรู้ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2.3.2 ขอบเขตของการวิเคราะห์เอกสารอ้างอิงในบทความ จำแนกตามคู่มือการเขียนวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2542) ดังนี้

- 1) หนังสือ
- 2) หนังสือแปล
- 3) หนังสือที่พิมพ์ในโอกาสพิเศษ
- 4) บทความในหนังสือรวมเรื่อง
- 5) บทความในวารสาร
- 6) บทความในสารานุกรม
- 7) บทความในหนังสือพิมพ์
- 8) รายงานการประชุม สัมมนาวิชาการ
- 9) สารสังเขปวิทยานิพนธ์
- 10) วิทยานิพนธ์ที่ไม่ได้เผยแพร่
- 11) เอกสารเผยแพร่ในวงจำกัด
- 12) บทวิจารณ์หนังสือ
- 13) งานที่มีผู้อ้างไว้แล้ว
- 14) สื่อโสตทัศน์
- 15) สื่ออิเล็กทรอนิกส์

วิธีการบันทึกดำเนินการโดยบันทึกประเภทของรายการอ้างอิงและอายุของแหล่งอ้างอิงตามที่ปรากฏในเอกสารอ้างอิงของแต่ละบทความ แบบฟอร์มการบันทึก 1 ชุด ใช้สำหรับการอ้างอิง 1 รายการ

3.2.4 ส่วนที่ 4 บันทึกคำสำคัญของบทความ วิธีการบันทึกดำเนินการโดยเรียงจากคำที่มีมากที่สุดไปน้อยที่สุดในตารางวิเคราะห์ที่สร้างขึ้น

3.2.5 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบบันทึกข้อมูลบทความวารสาร มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

3.2.5.1 การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิดการวิเคราะห์เนื้อหา ประเภท และลักษณะของงานเขียนเชิงวิชาการ ประวัติและพัฒนาการของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science และงานวิจัยการวิเคราะห์เนื้อหาวารสาร ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3.2.5.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

3.2.5.3 กำหนดหน่วยวิเคราะห์เนื้อหา โครงสร้างและรูปแบบของเครื่องมือ

3.2.6 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยวิธีประเมินความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินโดยใช้สถิติแคปปา (Kappa Statistics) (ประสพชัย พสุนนท์, 2558) ตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.6.1 คัดเลือกบทความที่เขียนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science จำนวน 24 ฉบับ มาทดสอบจำนวน 30 บทความ

3.2.6.2 นำบทความที่คัดเลือกมาให้ผู้ประเมิน จำนวน 3 คน โดยผู้ประเมินทุกคนได้รับบทความชุดเดียวกัน จำนวน 30 บทความ จากนั้นผู้ประเมินบันทึกข้อมูลบทความลงในแบบฟอร์มการบันทึกข้อมูลบทความวารสารที่สร้างขึ้น โดยหน่วยวิเคราะห์ที่ทำการประเมินมีจำนวน 2 รายการ ได้แก่ วิธีวิจัยของบทความ (Research Design) และสาขาวิชาการของบทความ (Article Subject Category)

3.2.6.3 เมื่อผู้ประเมินทดลองบันทึกข้อมูลลงในแบบฟอร์มการบันทึกข้อมูลบทความวารสารจนครบจำนวนแล้ว ผู้วิจัยแจกแจงข้อมูลในตารางวิเคราะห์ของ Sim and Wright (2005, อ้างถึงใน ประสพชัย พสุนนท์, 2558) และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณสถิติ โดยทดสอบสมมติฐานของสถิติแคปปาเพื่อประเมินความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน และพิจารณาระดับความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินโดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสอดคล้องของสถิติแคปปา ตามแนวทางของ Landis and Koch (1977, อ้างถึงใน ประสพชัย พสุนนท์, 2558) ดังนี้

ค่าสถิติ Kappa	ระดับความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน
0.81-1.00	ความสอดคล้องดีมาก (Almost Perfect)
0.61-0.80	ความสอดคล้องดี (Substantial)
0.41-0.60	ความสอดคล้องปานกลาง (Moderate)
0.21-0.40	ความสอดคล้องพอใช้ (Fair)
0.00-0.20	ความสอดคล้องเล็กน้อย (Slight)
น้อยกว่า 0.00	ไม่มีความสอดคล้อง (Poor)

ผลการคำนวณสถิติ (K_F) ได้ผลลัพธ์ ดังนี้

- Research Design = 0.673
- Article Subject Category = 0.616

จากสถิติที่ได้ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสอดคล้องของสถิติแคปปาตามแนวทางของ Landis and Koch (1977) ค่าสถิติอยู่ระหว่าง 0.61-0.80 แสดงว่าระดับความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน มีความสอดคล้องดี (Substantial) จึงถือว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ผู้วิจัยอ่านเนื้อหาบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ซึ่งเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data Sources) อย่างละเอียดแล้ววิเคราะห์เนื้อหาของบทความตามหน่วยวิเคราะห์ที่กำหนด ได้แก่

- 3.3.1.1 ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ
- 3.3.1.2 จำนวนหน้าของบทความ
- 3.3.1.3 จำนวนผู้เขียนบทความ
- 3.3.1.4 สังกัดของผู้เขียน
- 3.3.1.5 ผู้เขียนที่เสนอบทความมากกว่า 1 ครั้งในวารสาร
- 3.3.1.6 สาขาวิชาการของบทความ
- 3.3.1.7 วิธีการวิจัยของบทความ
- 3.3.1.8 จำนวนเอกสารอ้างอิงทั้งหมดในบทความ 1 เรื่อง
- 3.3.1.9 ภาษาของเอกสารอ้างอิง แต่ละรายการ
- 3.3.1.10 อายุของแหล่งอ้างอิง แต่ละรายการ

- 3.3.1.11 ประเภทของรายการอ้างอิง แต่ละรายการ
- 3.3.1.12 ค่าสำคัญในบทความ
- 3.3.2 นำข้อมูลที่รวบรวมได้บันทึกลงในตารางวิเคราะห์ที่สร้างขึ้น
- 3.3.3 รวมจำนวนข้อมูลในแต่ละตาราง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถิติพรรณนา ได้แก่ การหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545)

3.4.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้

$$p = \frac{f(100)}{n}$$

เมื่อ	P	แทนค่าร้อยละ หรือ % (Percentage)
	f	แทนค่าความถี่ของข้อมูลที่ต้องการแปลเป็นค่าร้อยละ
	n	แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดหรือค่าจำนวนความถี่ทั้งหมด

3.4.2 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean หรือ \bar{X})

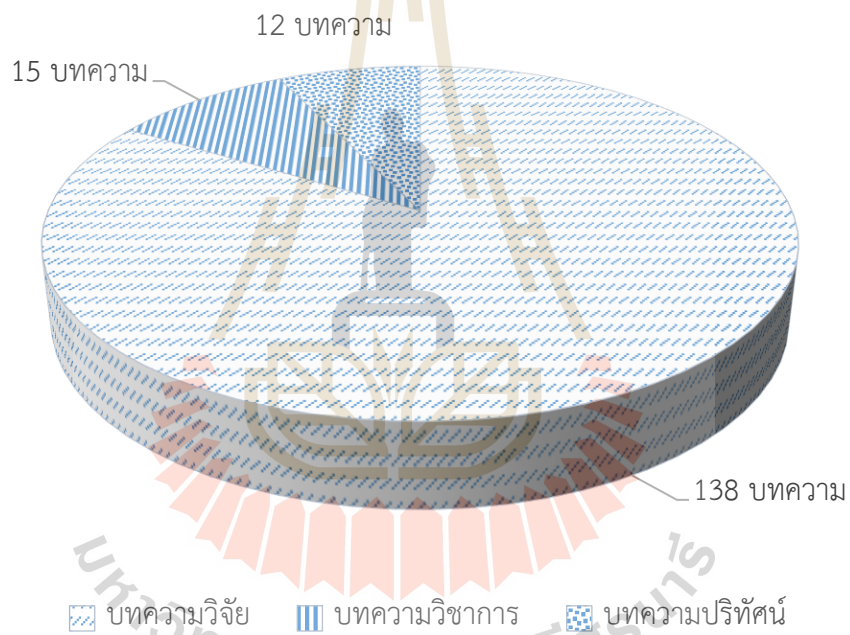
$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทนค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

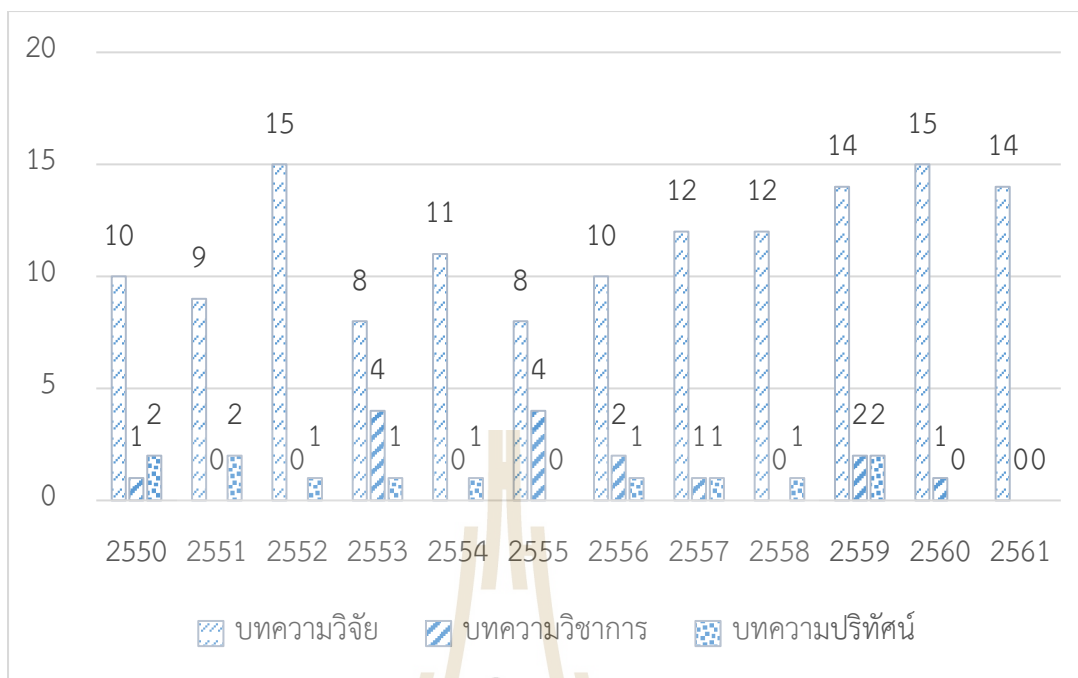
ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2561” เป็นงานวิจัยเพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ว่ามีคุณลักษณะเป็นอย่างไร การศึกษาวิจัยใช้บทความวิจัย บทความวิชาการ และบทความปริทัศน์ ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2550 (มกราคม-มิถุนายน พ.ศ. 2550) ถึงปีที่ 12 ฉบับที่ 2 ธันวาคม 2561 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2561) รวม 24 ฉบับ จำนวนทั้งสิ้น 165 บทความ

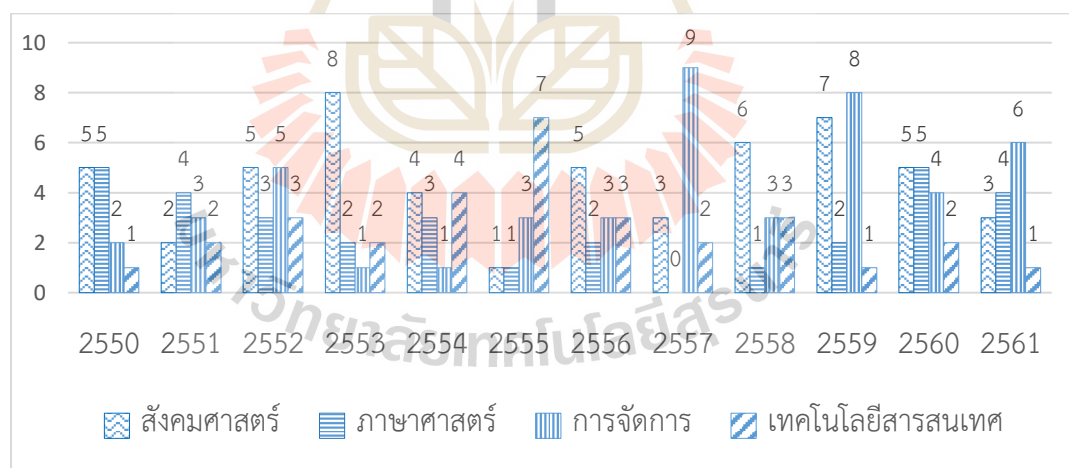
ภาพที่ 4 ประเภทและจำนวนบทความที่ศึกษาวิจัย

ภาพที่ 4 แสดงให้เห็นการจำแนกประเภทบทความที่นำมาวิเคราะห์ในการศึกษาวิจัย ในครั้งนี้ออกเป็น 3 กลุ่ม โดยบทความวิจัยมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 138 บทความ จากทั้งหมด 165 บทความ

ภาพที่ 5 จำนวนบทความจำแนกตามประเภทของบทความ

ภาพที่ 5 แสดงให้เห็นถึงปริมาณบทความที่เผยแพร่ในแต่ละปี จำแนกตามประเภทของบทความซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ บทความวิจัย บทความวิชาการ และบทความปริทัศน์

ภาพที่ 6 จำนวนบทความจำแนกตามสาขาวิชาการหลักของบทความ

ภาพที่ 6 แสดงให้เห็นถึงปริมาณบทความที่เผยแพร่ในแต่ละปี จำแนกตามสาขาวิชาการหลักของบทความ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ สาขาวิชาการหลักการประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการหลักการจัดการ และสาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ

จากข้อมูลจำนวน ประเภท ของบทความที่นำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของบทความ
 - 1.1 จำนวนหน้าของบทความ
 - 1.2 ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ
 - 1.3 สาขาวิชาการของบทความ
 - 1.4 วิธีการวิจัยของบทความ
 - 1.5 ปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ
 - 1.6 ประเภทหรือแหล่งอ้างอิง ของบทความ
 - 1.7 อายุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ
2. ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะผู้เขียน
 - 2.1 จำนวนผู้เขียนบทความ
 - 2.2 สังกัดของผู้เขียนบทความ
 - 2.3 ผู้เขียนที่นำเสนอบทความมากกว่า 1 ครั้ง
3. ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของคำสำคัญ
 - 3.1 จำนวนคำสำคัญ
 - 3.2 คุณลักษณะคำสำคัญภาษาไทย
 - 3.3 คุณลักษณะคำสำคัญภาษาอังกฤษ

4.1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของบทความ

4.1.1 จำนวนหน้าของบทความ

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของหน้าบทความจำแนกตามสาขาวิชาการหลักของบทความ

จำนวนหน้า ของบทความ	สังคมศาสตร์		ภาษาศาสตร์		การจัดการ		เทคโนโลยี สารสนเทศ		ร้อยละ	รวม บทความ	ร้อยละ
	หน้า	ร้อยละ	หน้า	ร้อยละ	หน้า	ร้อยละ	หน้า	ร้อยละ			
	1. 1-15 หน้า	26	46.43	7	12.50	10	17.86	13			
2. 16-25 หน้า	28	28.00	21	21.00	36	36.00	15	15.00	100.00	100	60.61
3. > 25 หน้า	0	0.00	4	44.44	2	22.22	3	33.33	100.00	9	5.45
รวม	54	32.73	32	19.39	48	29.09	31	18.79	100.00	165	100.00

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลจำนวนหน้าของบทความจำแนกตามสาขาวิชาการหลักของบทความ โดยผู้วิจัยแบ่งช่วงจำนวนหน้าของบทความออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงระหว่าง 1-15 หน้าต่อบทความ ระหว่าง 16-25 หน้าต่อบทความ และ 25 หน้าขึ้นไปต่อบทความ ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าสาขาวิชาการหลักของบทความทั้ง 4 สาขาวิชาการ มีจำนวนหน้าบทความอยู่ระหว่าง 16-25 หน้า สัดส่วนมากที่สุด จำนวน 100 บทความ (ร้อยละ 60.61) รองลงมาเป็นจำนวนหน้าบทความระหว่าง 1-15 หน้า จำนวน 56 บทความ (ร้อยละ 33.94) และมีบทความที่มีจำนวนหน้ามากกว่า 25 หน้า สัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 9 บทความ (ร้อยละ 5.45)

โดย (1) จำนวนหน้าบทความอยู่ระหว่าง 16-25 หน้า รวม 100 บทความ มีสาขาวิชาการหลักการจัดการมากที่สุด จำนวน 36 บทความ (ร้อยละ 36) รองลงมาคือสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 28 บทความ (ร้อยละ 28) (2) จำนวนหน้าบทความอยู่ระหว่าง 1-15 หน้า รวม 56 บทความ มีสาขาวิชาสังคมศาสตร์มากที่สุด จำนวน 26 บทความ (ร้อยละ 46.43) รองลงมาคือสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 13 บทความ (ร้อยละ 23.21) (3) จำนวนหน้าบทความมากกว่า 25 หน้าต่อบทความ จำนวน 9 บทความ มีสาขาวิชาภาษาศาสตร์มากที่สุด จำนวน 4 บทความ (ร้อยละ 44.44) รองลงมาคือสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 บทความ (ร้อยละ 33.33)

4.1.2 ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความจำแนกตามสาขาวิชาการหลักของบทความ

สาขาวิชาการหลัก ของบทความ	ภาษาที่ใช้ในบทความ				รวม ร้อยละ
	ไทย	ร้อยละ	อังกฤษ	ร้อยละ	
1. สังคมศาสตร์	43	79.63	11	20.37	100.00
2. การจัดการ	42	87.50	6	12.50	100.00
3. เทคโนโลยีสารสนเทศ	26	83.87	5	16.13	100.00
4. ภาษาศาสตร์	5	15.63	27	84.38	100.00
รวม	116	70.30	49	29.70	100.00

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าผู้เขียนใช้ภาษาไทยในการเขียนบทความมากที่สุด จำนวน 116 บทความ (ร้อยละ 70.30) และใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนบทความ จำนวน 49 บทความ (ร้อยละ 29.70)

ทั้งนี้ หากพิจารณาจากสาขาวิชาการหลักของบทความ พบว่า สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการหลักการจัดการ และสาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ มีจำนวนการใช้ภาษาไทยในการเขียนบทความมากกว่าภาษาอังกฤษ โดยเป็นบทความภาษาไทยร้อยละ 79.63 87.50 และ 83.87 ตามลำดับ ในขณะที่สาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ มีสัดส่วนของการใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนบทความมากถึงร้อยละ 84.38 และใช้ภาษาไทยในการเขียนบทความเพียงร้อยละ 15.63

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความประจำปีที่ผ่านมา และสาขาวิชาการหลัก
ของบทความ

ปีที่ เผยแพร่	สาขาวิชาการ	ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ				รวม	รวม ร้อยละ
		ไทย		อังกฤษ			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
2550	สังคมศาสตร์	3	60.00	2	40.00	5	100.00
	ภาษาศาสตร์	0	0.00	5	100.00	5	100.00
	การจัดการ	2	100.00	0	0.00	2	100.00
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	100.00	0	0.00	1	100.00
	รวม	6	46.15	7	53.85	13	100.00
2551	สังคมศาสตร์	2	100.00	0	0.00	2	100.00
	ภาษาศาสตร์	0	0.00	4	100.00	4	100.00
	การจัดการ	2	66.67	1	33.33	3	100.00
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	50.00	1	50.00	2	100.00
	รวม	5	45.45	6	54.55	11	100.00
2552	สังคมศาสตร์	2	40.00	3	60.00	5	100.00
	ภาษาศาสตร์	0	0.00	3	100.00	3	100.00
	การจัดการ	4	80.00	1	20.00	5	100.00
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3	100.00	0	0.00	3	100.00
	รวม	9	56.25	7	43.75	16	100.00
2553	สังคมศาสตร์	8	100.00	0	0.00	8	100.00
	ภาษาศาสตร์	1	50.00	1	50.00	2	100.00
	การจัดการ	1	100.00	0	0.00	1	100.00
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	50.00	1	50.00	2	100.00
	รวม	11	84.62	2	15.38	13	100.00
2554	สังคมศาสตร์	4	100.00	0	0.00	4	100.00
	ภาษาศาสตร์	0	0.00	3	100.00	3	100.00
	การจัดการ	1	100.00	0	0.00	1	100.00
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	4	100.00	0	0.00	4	100.00
	รวม	9	75.00	3	25.00	12	100.00
2555	สังคมศาสตร์	1	100.00	0	0.00	1	100.00
	ภาษาศาสตร์	0	0.00	1	100.00	1	100.00
	การจัดการ	3	100.00	0	0.00	3	100.00
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	6	85.71	1	14.29	7	100.00
	รวม	10	83.33	2	16.67	12	100.00

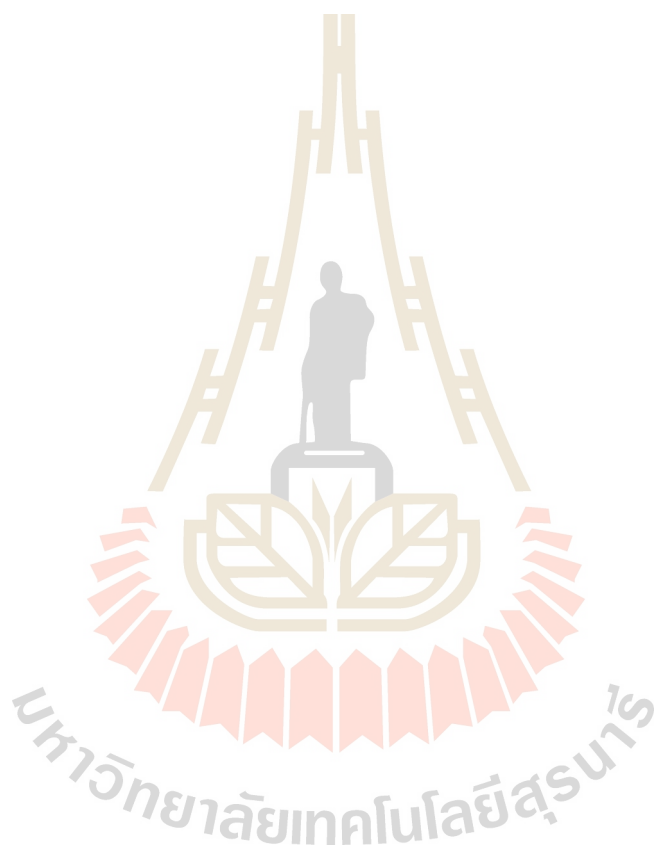
ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ปีที่ เผยแพร่	สาขาวิชาการ	ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ				รวม	รวม ร้อยละ
		ไทย		อังกฤษ			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
2556	สังคมศาสตร์	5	100.00	0	0.00	5	100.00
	ภาษาศาสตร์	2	100.00	0	0.00	2	100.00
	การจัดการ	3	100.00	0	0.00	3	100.00
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3	100.00	0	0.00	3	100.00
	รวม	13	100.00	0.00	13	100.00	
2557	สังคมศาสตร์	3	100.00	0	0.00	3	100.00
	การจัดการ	8	88.89	1	11.11	9	100.00
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	50.00	1	50.00	2	100.00
	รวม	12	85.71	2	14.29	14	100.00
2558	สังคมศาสตร์	4	66.67	2	33.33	6	100.00
	ภาษาศาสตร์	0	0.00	1	100.00	1	100.00
	การจัดการ	2	66.67	1	33.33	3	100.00
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3	100.00	0	0.00	3	100.00
	รวม	9	69.23	4	30.77	13	100.00
2559	สังคมศาสตร์	7	100.00	0	0.00	7	100.00
	ภาษาศาสตร์	0	0.00	2	100.00	2	100.00
	การจัดการ	7	87.50	1	12.50	8	100.00
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	0	0.00	1	100.00	1	100.00
	รวม	14	77.78	4	22.22	18	100.00
2560	สังคมศาสตร์	4	80.00	1	20.00	5	100.00
	ภาษาศาสตร์	0	0.00	5	100.00	5	100.00
	การจัดการ	3	75.00	1	25.00	4	100.00
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	2	100.00	0	0.00	2	100.00
	รวม	9	56.25	7	43.75	16	100.00
2561	สังคมศาสตร์	0	0.00	3	100.00	3	100.00
	ภาษาศาสตร์	2	50.00	2	50.00	4	100.00
	การจัดการ	6	100.00	0	0.00	6	100.00
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	100.00	0	0.00	1	100.00
	รวม	9	64.29	5	35.71	14	100.00

ตารางที่ 4.3 เมื่อจำแนกภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความตามปี พ.ศ. แล้วพบว่าส่วนใหญ่มีสัดส่วนการเผยแพร่บทความภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษในปริมาณเกินกว่าร้อยละ 50 มีเพียง 2 ปีเท่านั้น ที่สัดส่วนบทความภาษาอังกฤษมากกว่าบทความภาษาไทย ได้แก่ ปี พ.ศ. 2550 บทความภาษาไทย มีจำนวน 6 บทความ (ร้อยละ 46.15) บทความภาษาอังกฤษ จำนวน 7 บทความ (ร้อยละ

53.85) และปี พ.ศ. 2551 บทความภาษาไทย จำนวน 5 บทความ (ร้อยละ 45.45) บทความภาษาอังกฤษ 6 บทความ (ร้อยละ 54.55)

ทั้งนี้ สัดส่วนของบทความในปริมาณร้อยละ 50 ของบทความภาษาไทย และบทความภาษาอังกฤษ มีจำนวน 4 ปี ได้แก่ ในปี พ.ศ. 2551 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ปี พ.ศ. 2553 มี 2 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาภาษาศาสตร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ปี พ.ศ. 2557 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และปี พ.ศ. 2561 สาขาวิชาภาษาศาสตร์

4.1.3 สาขาวิชาการของบทความ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของบทความจำแนกตามสาขาวิชาการหลักและสาขาวิชาการรองของบทความ

สาขาวิชาการหลักและสาขาวิชาการรองของบทความ	จำนวน (บทความ)	ร้อยละ	รวม ร้อยละ
1. สังคมศาสตร์			
1.1 Social Science (miscellaneous)	26	48.15	15.76
1.2 Development	8	14.81	4.85
1.3 Philosophy	7	12.96	4.24
1.4 Anthropology	3	5.56	1.82
1.5 Gender Studies	2	3.70	1.21
1.6 Geography, Planning and Development	2	3.70	1.21
1.7 Health (social science)	2	3.70	1.21
1.8 History	1	1.85	0.61
1.9 Library and Informational Sciences	1	1.85	0.61
1.10 Public Administration	1	1.85	0.61
1.11 Sociology and Political Science	1	1.85	0.61
รวม	54	100.00	32.73
2. การจัดการ (Management)			
2.1 Marketing	17	35.42	10.30
2.2 Business, Management and Accounting (miscellaneous)	13	27.08	7.88
2.3 Organizational Behavior	6	12.50	3.64
2.4 Business Strategy and Policy	4	8.33	2.42
2.5 Logistics	3	6.25	1.82
2.6 Accounting	2	4.17	1.21
2.7 Human Resource Management	1	2.08	0.61
2.8 Organizational Theory	1	2.08	0.61
2.9 Tourism, Leisure and Hospitality Management	1	2.08	0.61
รวม	48	100.00	29.09
3. ภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ (Linguistics, Applied Linguistics & Education)			
3.1 Second and Foreign Language Teaching	11	34.38	6.67
3.2 Language and Linguistics	10	31.25	6.06
3.3 Education	9	28.13	5.45
3.5 Multilingual Education	1	3.13	0.61
3.6 Use of Computers and/or New Media in linguistics Education	1	3.13	0.61
รวม	32	100.00	19.39

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

สาขาวิชาการหลักและสาขาวิชาการรองของบทความ	จำนวน (บทความ)	ร้อยละ	รวม ร้อยละ
4. เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology)			
4.1 Decision Support System	10	32.26	6.06
4.2 Communication Arts	6	19.35	3.64
4.3 Computer Networks and Communications	3	9.68	1.82
4.4 Data Management	3	9.68	1.82
4.5 Artificial Intelligence	2	6.45	1.21
4.6 Management Information System	2	6.45	1.21
4.7 Computer Science Applications	1	3.23	0.61
4.8 Expert System	1	3.23	0.61
4.9 Knowledge Management	1	3.23	0.61
4.10 Management of Technology and Innovation	1	3.23	0.61
4.11 Security	1	3.23	0.61
รวม	31	100.00	18.79
รวมทั้งหมด	165	100.00	100.00

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า จากบทความที่นำมาวิเคราะห์ทั้งหมด 165 บทความ มีบทความสาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ (Social Sciences) มากเป็นอันดับ 1 จำนวน 54 บทความ (ร้อยละ 32.73) ในจำนวนนี้มีสัดส่วนการเผยแพร่บทความในสาขาวิชาการรอง 3 อันดับแรกได้แก่ (1) Social Science จำนวน 26 บทความ (ร้อยละ 48.15) (2) Development จำนวน 8 บทความ (ร้อยละ 14.81) และ (3) Philosophy จำนวน 7 บทความ (ร้อยละ 12.96) ตามลำดับ

อันดับที่ 2 บทความสาขาวิชาการหลักการจัดการ (Management) จำนวน 48 บทความ (ร้อยละ 29.09) ในจำนวนนี้มีสัดส่วนการเผยแพร่บทความในสาขาวิชาการรอง 3 อันดับแรก ได้แก่ (1) Marketing จำนวน 17 บทความ (ร้อยละ 35.42) (2) Business, Management and Accounting จำนวน 13 บทความ (ร้อยละ 27.08) และ (3) Organizational Behavior จำนวน 6 บทความ (ร้อยละ 12.50)

อันดับที่ 3 บทความสาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ (Linguistics, Applied Linguistics & Education) จำนวน 32 บทความ (ร้อยละ 19.39) ในจำนวนนี้มีสัดส่วนการเผยแพร่บทความในสาขาวิชาการรอง 3 อันดับแรก ได้แก่ (1) Second and Foreign Language Teaching จำนวน 11 บทความ (ร้อยละ 34.38) (2) Language and Linguistics จำนวน 10 บทความ (ร้อยละ 31.25) และ (3) Education จำนวน 9 บทความ (ร้อยละ 28.13) ตามลำดับ

อันดับที่ 4 บทความสาขาวิชาหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) จำนวน 31 บทความ (ร้อยละ 18.79) ในจำนวนนี้มีสัดส่วนการเผยแพร่บทความในสาขาวิชาการรอง

3 อันดับแรก ได้แก่ (1) Decision Support System จำนวน 10 บทความ (ร้อยละ 32.26)
(2) Communication Arts จำนวน 6 บทความ (ร้อยละ 19.35) (3) Computer Networks and
Communications จำนวน 3 บทความ (ร้อยละ 9.68)

4.1.4 วิธีการวิจัยของบทความ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของวิธีการวิจัยของบทความ

สาขาวิชาการหลัก ของบทความ	วิธีการวิจัยของบทความ												รวม ร้อยละ	รวม บทความ ร้อยละ
	เชิงปริมาณ		เชิงคุณภาพ		วิจัยและ พัฒนา		ผสมผสาน		รวม ร้อยละ	รวม บทความ ร้อยละ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ						
1. สังคมศาสตร์	22	40.74	16	29.63	2	3.70	9	16.67	5	9.26	100.00	54	32.73	
2. ภาษาศาสตร์	19	59.38	4	12.50	3	9.38	3	9.38	3	9.38	100.00	32	19.39	
3. การจัดการ	31	64.58	5	10.42	1	2.08	6	12.50	5	10.42	100.00	48	29.09	
4. เทคโนโลยีสารสนเทศ	3	9.68	7	22.58	17	54.84	1	3.23	3	9.68	100.00	31	18.79	
รวม	75	45.45	32	19.39	23	13.94	19	11.52	16	9.70	100.00	165	100.00	

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาวิธีการวิจัยของบทความ ซึ่งจำแนกเป็น 5 วิธี ได้แก่ (1) การวิจัยเชิงปริมาณ (2) การสังเคราะห์งานวิจัย (3) การวิจัยและพัฒนา (4) การวิจัยเชิงคุณภาพ และ (5) การวิจัยแบบผสมผสาน ผลการวิจัยพบว่า

สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ และสาขาวิชาการหลักการจัดการ นิยมใช้วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าวิธีการวิจัยแบบอื่น ๆ โดยมีสัดส่วนการใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 22 บทความ (ร้อยละ 40.74) 19 บทความ (ร้อยละ 59.38) และ 31 บทความ (ร้อยละ 64.58) ตามลำดับ ส่วนสาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศนิยมใช้วิธีการวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา โดยมีจำนวน 17 บทความ (ร้อยละ 54.84)

เมื่อพิจารณาตามวิธีการวิจัยแต่ละวิธีการวิจัย พบว่า บทความที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณมากที่สุด จำนวน 75 บทความ (ร้อยละ 45.45) ในจำนวนนี้สาขาวิชาการหลักการจัดการ เป็นสาขาวิชาการที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณมากที่สุด จำนวน 31 บทความ (ร้อยละ 64.58) สาขาวิชาการที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 บทความ (ร้อยละ 9.68)

บทความที่ใช้วิธีการสังเคราะห์งานวิจัย จำนวน 32 บทความ (ร้อยละ 19.39) ในจำนวนนี้สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ เป็นสาขาวิชาการที่ใช้วิธีการวิจัยแบบสังเคราะห์งานวิจัยมากที่สุด จำนวน 16 บทความ (ร้อยละ 29.63) สาขาวิชาการที่ใช้วิธีการสังเคราะห์งานวิจัยน้อยที่สุดคือ สาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ จำนวน 4 บทความ (ร้อยละ 12.50)

บทความที่ใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา จำนวน 23 บทความ (ร้อยละ 13.94) ในจำนวนนี้สาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสาขาวิชาการที่ใช้วิธีการวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนามากที่สุด จำนวน 17 บทความ (ร้อยละ 54.84) สาขาวิชาที่ใช้วิธีการวิจัยและพัฒนาน้อยที่สุดคือ สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 1 บทความ (ร้อยละ 2.08)

บทความที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 19 บทความ (ร้อยละ 11.52) ในจำนวนนี้สาขาวิชาสังคมศาสตร์ เป็นสาขาวิชาที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพมากที่สุด จำนวน 9 บทความ (ร้อยละ 16.67) สาขาวิชาที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพน้อยที่สุด คือสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 1 บทความ (ร้อยละ 3.23)

บทความที่ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน จำนวน 16 บทความ (ร้อยละ 9.70) ในจำนวนนี้สาขาวิชาสังคมศาสตร์และการจัดการ ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน จำนวน 5 บทความเท่ากัน (ร้อยละ 9.26 และ 10.42 ตามลำดับ) และสาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน จำนวน 3 บทความเท่ากัน (ร้อยละ 9.38 และ 9.68 ตามลำดับ)

4.1.5 ปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

จำนวนรายการอ้างอิง	จำนวนบทความ	ร้อยละ	รวม ร้อยละ
จำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ ตั้งแต่ 1-20 รายการ			
1. จำนวน 4 รายการ	2	2.35	1.21
2. จำนวน 5 รายการ	2	2.35	1.21
3. จำนวน 7 รายการ	2	2.35	1.21
4. จำนวน 8 รายการ	4	4.71	2.42
5. จำนวน 9 รายการ	5	5.88	3.03
6. จำนวน 10 รายการ	2	2.35	1.21
7. จำนวน 11 รายการ	4	4.71	2.42
8. จำนวน 12 รายการ	9	10.59	5.45
9. จำนวน 13 รายการ	11	12.94	6.67
10. จำนวน 14 รายการ	4	4.71	2.42
11. จำนวน 15 รายการ	5	5.88	3.03
12. จำนวน 16 รายการ	11	12.94	6.67
13. จำนวน 17 รายการ	5	5.88	3.03
14. จำนวน 18 รายการ	8	9.41	4.85
15. จำนวน 19 รายการ	8	9.41	4.85
16. จำนวน 20 รายการ	3	3.53	1.82
รวม	85	100.00	51.52
จำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ ตั้งแต่ 21-40 รายการ			
1. จำนวน 21 รายการ	9	14.52	5.45
2. จำนวน 22 รายการ	4	6.45	2.42
3. จำนวน 23 รายการ	5	8.06	3.03
4. จำนวน 24 รายการ	7	11.29	4.24
5. จำนวน 25 รายการ	4	6.45	2.42
6. จำนวน 26 รายการ	1	1.61	0.61
7. จำนวน 27 รายการ	6	9.68	3.64
8. จำนวน 28 รายการ	2	3.23	1.21
9. จำนวน 29 รายการ	2	3.23	1.21
10. จำนวน 30 รายการ	5	8.06	3.03
11. จำนวน 31 รายการ	3	4.84	1.82
12. จำนวน 32 รายการ	4	6.45	2.42
13. จำนวน 34 รายการ	3	4.84	1.82
14. จำนวน 36 รายการ	1	1.61	0.61
15. จำนวน 37 รายการ	2	3.23	1.21

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

จำนวนรายการอ้างอิง	จำนวนบทความ	ร้อยละ	รวม ร้อยละ
16. จำนวน 38 รายการ	2	3.23	1.21
17. จำนวน 39 รายการ	1	1.61	0.61
18. จำนวน 40 รายการ	1	1.61	0.61
รวม	62	100.00	37.58
จำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ ตั้งแต่ 41-60 รายการ			
1. จำนวน 41 รายการ	2	13.33	1.21
2. จำนวน 42 รายการ	3	20.00	1.82
3. จำนวน 43 รายการ	1	6.67	0.61
4. จำนวน 44 รายการ	3	20.00	1.82
5. จำนวน 46 รายการ	1	6.67	0.61
6. จำนวน 48 รายการ	2	13.33	1.21
7. จำนวน 52 รายการ	2	13.33	1.21
8. จำนวน 57 รายการ	1	6.67	0.61
รวม	15	100.00	9.09
จำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากกว่า 60 รายการ			
1. จำนวน 63 รายการ	1	33.33	0.61
2. จำนวน 65 รายการ	1	33.33	0.61
3. จำนวน 71 รายการ	1	33.33	0.61
รวม	3	100.00	1.82
รวมทั้งหมด	165	100.00	100.00

ตารางที่ 4.6 ผู้วิจัยแบ่งช่วงปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความของบทความออกเป็น 4 ช่วง ได้แก่ จำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ ตั้งแต่ 1-20 รายการ จำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ 21-40 รายการ จำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ 41-60 รายการ และจำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ มากกว่า 60 รายการขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าบทความที่มีจำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความตั้งแต่ 1-20 รายการ มีจำนวนมากที่สุด 85 บทความ (ร้อยละ 51.52) รองลงมาคือจำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความตั้งแต่ 21-40 รายการ จำนวน 62 บทความ (ร้อยละ 37.58) โดยจำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ มากกว่า 60 รายการขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 3 บทความ (ร้อยละ 1.82)

4.1.6 ประเภทหรือแหล่งอ้างอิงของบทความ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของประเภทหรือแหล่งอ้างอิงของบทความ จำแนกตามภาษาของรายการเอกสารอ้างอิง

ประเภทหรือแหล่งอ้างอิง	ภาษาของเอกสารอ้างอิง				รวม ร้อยละ	รวม	ร้อย ละ
	ไทย	ร้อยละ	อังกฤษ	ร้อยละ			
1. บทความในวารสาร	80	5.94	1,267	94.06	100.00	1,347	35.85
2. หนังสือ	365	28.34	923	71.66	100.00	1,288	34.28
3. สื่ออิเล็กทรอนิกส์	161	35.86	288	64.14	100.00	449	11.95
4. วิทยานิพนธ์ที่ไม่ได้เผยแพร่	130	48.69	137	51.31	100.00	267	7.11
5. บทความในหนังสือรวมเรื่อง	12	5.69	199	94.31	100.00	211	5.62
6. รายงานการประชุม สัมมนา วิชาการ	21	16.67	105	83.33	100.00	126	3.35
7. หนังสือที่พิมพ์ในโอกาสพิเศษ	17	70.83	7	29.17	100.00	24	0.64
8. งานที่มีผู้อ้างไว้แล้ว	5	20.83	19	79.17	100.00	24	0.64
9. หนังสือแปล	2	20.00	8	80.00	100.00	10	0.27
10. บทความในหนังสือพิมพ์	4	80.00	1	20.00	100.00	5	0.13
11. สารสนเทศวิทยานิพนธ์	0	0.00	3	100.00	100.00	3	0.08
12. เอกสารเผยแพร่ในวงจำกัด	2	100.00	0	0.00	100.00	2	0.05
13. ไม่ระบุ	1	100.00	0	0.00	100.00	1	0.03
รวม	800	21.29	2,957	78.71	100.00	3,757	100.00

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า จากบทความทั้งหมด จำนวน 165 บทความ มีการอ้างอิงเอกสารจำแนกตามประเภทหรือแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 3,757 รายการ แบ่งเป็นรายการเอกสารอ้างอิงทำยบทความภาษาไทย จำนวน 800 รายการ (ร้อยละ 21.29) และรายการเอกสารอ้างอิงทำยบทความภาษาอังกฤษ จำนวน 2,957 รายการ (ร้อยละ 78.71)

ประเภทหรือแหล่งอ้างอิงที่ระบุในบทความ 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 ผู้เขียนบทความอ้างอิงบทความในวารสารมากที่สุด จำนวน 1,347 รายการ คิดเป็นร้อยละ 35.85 จากบทความทั้งหมด ในจำนวนนี้แบ่งเป็นบทความในวารสารภาษาไทย จำนวน 80 รายการ (ร้อยละ 5.94) และบทความในวารสารภาษาอังกฤษ จำนวน 1,267 รายการ (ร้อยละ 94.06)

อันดับที่ 2 คือหนังสือ จำนวน 1,288 รายการ คิดเป็นร้อยละ 34.28 จากรายการเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ในจำนวนนี้แบ่งเป็นหนังสือภาษาไทย 365 รายการ (ร้อยละ 28.34) และหนังสือภาษาอังกฤษ จำนวน 923 รายการ (ร้อยละ 71.66)

อันดับที่ 3 คือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 449 รายการ คิดเป็นร้อยละ 11.95 จากรายการเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ในจำนวนนี้พบว่าเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ภาษาไทย จำนวน 161 รายการ (ร้อยละ 35.86) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอังกฤษ จำนวน 288 รายการ (ร้อยละ 64.14)

4.1.7 อายุของรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของ ปี ค.ศ./พ.ศ. ที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

ปี ค.ศ./พ.ศ. ของรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ	จำนวน (รายการ)	ร้อยละ
ระหว่างปี ค.ศ. 2015-2019 (พ.ศ. 2558-2562)	119	3.17
ระหว่างปี ค.ศ. 2010-2014 (พ.ศ. 2553-2557)	747	19.88
ระหว่างปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552)	1,001	26.64
ระหว่างปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547)	859	22.86
ระหว่างปี ค.ศ. 1995-1999 (พ.ศ. 2538-2542)	408	10.86
ระหว่างปี ค.ศ. 1990-1994 (พ.ศ. 2533-2537)	236	6.28
ระหว่างปี ค.ศ. 1985-1989 (พ.ศ. 2528-2532)	130	3.46
ระหว่างปี ค.ศ. 1980-1984 (พ.ศ. 2523-2527)	79	2.10
ระหว่างปี ค.ศ. 1975-1979 (พ.ศ. 2518-2522)	59	1.57
ระหว่างปี ค.ศ. 1970-1974 (พ.ศ. 2513-2517)	41	1.09
ระหว่างปี ค.ศ. 1965-1969 (พ.ศ. 2508-2512)	19	0.51
ระหว่างปี ค.ศ. 1960-1964 (พ.ศ. 2503-2507)	13	0.35
ระหว่างปี ค.ศ. 1955-1959 (พ.ศ. 2498-2502)	1	0.03
ระหว่างปี ค.ศ. 1950-1954 (พ.ศ. 2493-2497)	10	0.27
ระหว่างปี ค.ศ. 1945-1949 (พ.ศ. 2488-2492)	3	0.08
ระหว่างปี ค.ศ. 1940-1944 (พ.ศ. 2483-2487)	3	0.08
ระหว่างปี ค.ศ. 1930-1934 (พ.ศ. 2473-2477)	2	0.05
ระหว่างปี ค.ศ. 1920-1924 (พ.ศ. 2463-2467)	1	0.03
ระหว่างปี ค.ศ. 1910-1914 (พ.ศ. 2453-2457)	1	0.03
ไม่ระบุปี	25	0.67
รวม	3,757	100.00

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า บทความระบุรายการเอกสารอ้างอิง 3 อันดับ ได้แก่ อันดับที่ 1 ช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) มากที่สุด จำนวน 1,001 รายการ (ร้อยละ 26.64) อันดับที่ 2 ระหว่างปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547) จำนวน 859 รายการ (ร้อยละ 22.86) และอันดับที่ 3 ระหว่างปี ค.ศ. 2010-2014 (พ.ศ. 2553-2557) จำนวน 747 รายการ (ร้อยละ 19.88)

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของอายุรายการเอกสารอ้างอิงเมื่อเทียบกับปีที่ตีพิมพ์บทความ จำแนกตามสาขาวิชาการของบทความ

อายุของรายการเอกสารอ้างอิง	สังคมศาสตร์	ร้อยละ	ภาษา	ร้อยละ	การ	ร้อยละ	เทคโนโลยี	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
	ศาสตร์	และ	ศาสตร์	และ	จัดการ	และ	สารสนเทศ	และ	ทั้งหมด	ทั้งหมด	ทั้งหมด	และ
1. ปีเดียวกันที่เผยแพร่บทความ	28	52.83	5	9.43	7	13.21	13	24.53	100.00	53	100.00	1.41
2. ย้อนหลังไปไม่เกิน 5 ปี	311	25.68	202	16.68	458	37.82	240	19.82	100.00	1,211	100.00	32.23
3. ย้อนหลังไปไม่เกิน 10 ปี	312	28.47	215	19.62	384	35.04	185	16.88	100.00	1,096	100.00	29.17
4. ย้อนหลังไปไม่เกิน 15 ปี	167	29.25	161	28.20	169	29.60	74	12.96	100.00	571	100.00	15.20
5. ย้อนหลังไปไม่เกิน 20 ปี	93	27.27	114	33.43	87	25.51	47	13.78	100.00	341	100.00	9.08
6. ย้อนหลังไปไม่เกิน 25 ปี	39	23.21	61	36.31	55	32.74	13	7.74	100.00	168	100.00	4.47
7. ย้อนหลังไปไม่เกิน 30 ปี	27	25.47	48	45.28	24	22.64	7	6.60	100.00	106	100.00	2.82
8. ย้อนหลังไปไม่เกิน 35 ปี	29	46.77	13	20.97	16	25.81	4	6.45	100.00	62	100.00	1.65
9. ย้อนหลังไปไม่เกิน 40 ปี	20	40.82	12	24.49	14	28.57	3	6.12	100.00	49	100.00	1.30
10. ย้อนหลังไปไม่เกิน 45 ปี	9	36.00	7	28.00	8	32.00	1	4.00	100.00	25	100.00	0.67
11. ย้อนหลังไปไม่เกิน 50 ปี	9	56.25	2	12.50	3	18.75	2	12.50	100.00	16	100.00	0.43
12. ย้อนหลังไปมากกว่า 50 ปี	10	29.41	10	29.41	12	35.29	2	5.88	100.00	34	100.00	0.90
13. ไม่ระบุปี	15	60.00	1	4.00	3	12.00	6	24.00	100.00	25	100.00	0.67
รวม	1,069	28.45	851	22.65	1,240	33.01	597	15.89	100.00	3,757	100.00	100.00

ตารางที่ 4.9 ผู้วิจัยจำแนกอายุของเอกสารอ้างอิงเมื่อเทียบกับปีที่ตีพิมพ์บทความเป็นช่วง ๆ ห่างกันช่วงละ 5 ปี เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้วพบว่า ผู้เขียนระบุรายการเอกสารอ้างอิงทำบทความเรียงลำดับ ดังนี้

จำแนกตามสาขาวิชาการพบว่า สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ใช้รายการเอกสารอ้างอิงทำบทความแบบย้อนหลังไม่เกิน 10 ปี และย้อนหลังไม่เกิน 5 ปี ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือใช้รายการเอกสารอ้างอิงทำบทความแบบย้อนหลังไม่เกิน 10 ปี จำนวน 312 รายการ และ รายการเอกสารอ้างอิงทำบทความแบบย้อนหลังไม่เกิน 5 ปีจำนวน 311 รายการ

สาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ ใช้รายการเอกสารอ้างอิงทำบทความแบบย้อนหลังไม่เกิน 10 ปีมากที่สุด จำนวน 215 รายการ รองลงมาเป็นรายการเอกสารอ้างอิงทำบทความแบบย้อนหลังไม่เกิน 10 ปี จำนวน 202 รายการ

สาขาวิชาการหลักการจัดการ ใช้รายการเอกสารอ้างอิงทำบทความแบบย้อนหลังไม่เกิน 5 ปีมากที่สุด จำนวน 458 รายการ รองลงมาเป็นรายการเอกสารอ้างอิงทำบทความแบบย้อนหลังไม่เกิน 384 ปี จำนวน 185 รายการ

สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้รายการเอกสารอ้างอิงทำบทความแบบย้อนหลังไม่เกิน 5 ปีมากที่สุด จำนวน 240 รายการ รองลงมาเป็นรายการเอกสารอ้างอิงทำบทความแบบย้อนหลังไม่เกิน 10 ปี จำนวน 185 รายการ

เมื่อพิจารณารายการอ้างอิงตามแต่ละช่วงปี พบว่า

(1) รายการเอกสารอ้างอิงทำบทความที่เป็นเอกสารปีเดียวกันกับการเผยแพร่บทความจำนวนรวม 53 รายการ ในจำนวนนี้มีสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เป็นสาขาวิชาที่เลือกใช้เอกสารอ้างอิงปีเดียวกันกับบทความมากที่สุด จำนวน 28 รายการ (ร้อยละ 52.83) รองลงมาคือสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 13 รายการ (ร้อยละ 24.53) และสาขาวิชาการหลักการจัดการ จำนวน 7 รายการ (ร้อยละ 13.21)

(2) รายการเอกสารอ้างอิงทำบทความย้อนหลังไปไม่เกิน 5 ปี ของการเผยแพร่บทความจำนวนรวม 1,211 รายการ มีสาขาวิชาการหลักการจัดการ เป็นสาขาวิชาที่เลือกใช้เอกสารอ้างอิงย้อนหลังไป 5 ปีมากที่สุด จำนวน 458 รายการ (ร้อยละ 37.82) รองลงมาคือสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 311 รายการ (ร้อยละ 25.68) และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 240 รายการ (ร้อยละ 19.82)

(3) รายการเอกสารอ้างอิงทำบทความย้อนหลังไปไม่เกิน 10 ปี ของการเผยแพร่บทความจำนวนรวม 1,096 รายการ มีสาขาวิชาการหลักการจัดการ เป็นสาขาวิชาการที่เลือกใช้เอกสารอ้างอิงย้อนหลังไป 10 ปีมากที่สุด จำนวน 384 รายการ (ร้อยละ 35.04) รองลงมาคือสาขาวิชาสังคมศาสตร์

จำนวน 312 รายการ (ร้อยละ 28.47) และสาขาวิชาภาษาศาสตร์ จำนวน 215 รายการ (ร้อยละ 19.62)

(4) รายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความย้อนหลังไปไม่เกิน 15 ปี ของการเผยแพร่บทความ จำนวนรวม 571 รายการ มีสาขาวิชาการหลักการจัดการ เป็นสาขาวิชาที่เลือกใช้เอกสารอ้างอิงย้อนหลังไป 15 ปีมากที่สุด จำนวน 169 รายการ (ร้อยละ 29.60) รองลงมาคือสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 167 รายการ (ร้อยละ 29.25) และสาขาวิชาภาษาศาสตร์ จำนวน 161 รายการ (ร้อยละ 28.20)

(5) รายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความย้อนหลังไปไม่เกิน 20 ปี ของการเผยแพร่บทความ จำนวนรวม 341 รายการ มีสาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ เป็นสาขาวิชาที่เลือกใช้เอกสารอ้างอิงย้อนหลังไป 20 ปีมากที่สุด จำนวน 114 รายการ (ร้อยละ 33.43) รองลงมาคือสาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ จำนวน 93 รายการ (ร้อยละ 27.27) และสาขาวิชาการหลักการจัดการ จำนวน 87 รายการ (ร้อยละ 25.51)

ตารางที่ 4.10 อายุจำนวนปีเฉลี่ยของแหล่งอ้างอิงเมื่อเทียบกับปีที่ตีพิมพ์บทความ จำแนกตามสาขาวิชาการของบทความ

สาขาวิชาการหลัก	อายุเฉลี่ยของจำนวนปีของแหล่งอ้างอิง (ปี)
1. เทคโนโลยีสารสนเทศ	8.18
2. การจัดการ	9.26
3. สังคมศาสตร์	11.23
4. ภาษาศาสตร์	13.02

ตารางที่ 4.10 แสดงข้อมูลอายุจำนวนปีเฉลี่ยของแหล่งอ้างอิงเมื่อเทียบกับปีที่ตีพิมพ์บทความ การคิดค่าเฉลี่ยไม่นำรายการเอกสารอ้างอิงที่ไม่ระบุปีมาคำนวณด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามสาขาวิชาการของบทความพบว่า สาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสาขาวิชาการที่ระบุรายการเอกสารอ้างอิงอายุปีเฉลี่ยน้อยที่สุด 8.18 ปี รองลงมาคือ สาขาวิชาการหลักการจัดการ ระบุรายการเอกสารอ้างอิงมีปีอายุเฉลี่ย 9.26 ปี สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ ระบุรายการเอกสารอ้างอิงมีอายุปีเฉลี่ย 11.23 ปี และสาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ ระบุรายการเอกสารอ้างอิงมีอายุปีเฉลี่ย 13.02 ปี

ตารางที่ 4.11 ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง จำแนกตามสาขาวิชาการเรียงด้านสังคมศาสตร์

ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง	รวมรายการ													
	Anthropology	Sociology and Political Science	History	Development	Geography, Planning and Development	Health (social science)	Library and Informational Sciences	Gender Studies	Public Administration	Philosophy	Social Science (miscellaneous)			
1. ระหว่างปี ค.ศ. 1910-1914 (พ.ศ. 2453-2457)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	
2. ระหว่างปี ค.ศ. 1920-1924 (พ.ศ. 2463-2467)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
3. ระหว่างปี ค.ศ. 1930-1934 (พ.ศ. 2473-2477)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
4. ระหว่างปี ค.ศ. 1940-1944 (พ.ศ. 2483-2487)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
5. ระหว่างปี ค.ศ. 1945-1949 (พ.ศ. 2488-2492)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	
6. ระหว่างปี ค.ศ. 1950-1954 (พ.ศ. 2493-2497)	0	0	1	0	0	0	0	0	0	2	0	0	3	
7. ระหว่างปี ค.ศ. 1955-1959 (พ.ศ. 2498-2502)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
8. ระหว่างปี ค.ศ. 1960-1964 (พ.ศ. 2503-2507)	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	0	4	
9. ระหว่างปี ค.ศ. 1965-1969 (พ.ศ. 2508-2512)	1	0	2	3	0	0	0	0	0	1	2	0	9	
10. ระหว่างปี ค.ศ. 1970-1974 (พ.ศ. 2513-2517)	1	0	0	5	2	0	0	1	0	2	9	0	20	
11. ระหว่างปี ค.ศ. 1975-1979 (พ.ศ. 2518-2522)	4	0	0	1	3	0	0	2	1	9	6	0	26	
12. ระหว่างปี ค.ศ. 1980-1984 (พ.ศ. 2523-2527)	5	0	0	5	2	0	1	1	0	3	4	0	21	
13. ระหว่างปี ค.ศ. 1985-1989 (พ.ศ. 2528-2532)	5	0	2	4	3	1	2	0	2	4	12	0	35	
14. ระหว่างปี ค.ศ. 1990-1994 (พ.ศ. 2533-2537)	2	0	3	3	7	3	9	1	3	12	10	0	53	

ตารางที่ 4.11 ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความรวมทั้งสิ้น 1,069 รายการ โดย ปี พ.ศ. ของรายการเอกสารอ้างอิงที่ระบุ 3 อันดับแรกได้แก่ ช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) มากที่สุด 268 รายการ อันดับ ที่ 2 คือช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547) จำนวน 259 รายการ และอันดับที่ 3 คือช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2010-2014 (พ.ศ. 2553-2557) จำนวน 208 รายการ สำหรับสาขาวิชาการ รอง ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชา Social Science (miscellaneous) เป็นสาขาวิชาที่ระบุรายการ เอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุด จำนวน 471 รายการ โดย ปี พ.ศ. ที่มีการระบุรายการ เอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุดอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) จำนวน 138 รายการ

ตารางที่ 4.12 ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง จำแนกตามสาขาวิชาการรองด้านภาษาศาสตร์

ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง	Language and Linguistics	Multilingual Education	Second and Foreign Language Teaching	Use of Computers and/or New Media in Linguistics Education	Education	รวมรายการ
1. ระหว่างปี ค.ศ. 1910-1914 (พ.ศ. 2453-2457)	0	0	0	0	0	0
2. ระหว่างปี ค.ศ. 1920-1924 (พ.ศ. 2463-2467)	0	0	0	0	0	0
3. ระหว่างปี ค.ศ. 1930-1934 (พ.ศ. 2473-2477)	0	0	0	1	0	1
4. ระหว่างปี ค.ศ. 1940-1944 (พ.ศ. 2483-2487)	1	0	0	0	1	2
5. ระหว่างปี ค.ศ. 1945-1949 (พ.ศ. 2488-2492)	1	0	0	0	1	2
6. ระหว่างปี ค.ศ. 1950-1954 (พ.ศ. 2493-2497)	2	0	0	0	1	3
7. ระหว่างปี ค.ศ. 1955-1959 (พ.ศ. 2498-2502)	0	0	0	0	1	1
8. ระหว่างปี ค.ศ. 1960-1964 (พ.ศ. 2503-2507)	0	0	0	0	2	2
9. ระหว่างปี ค.ศ. 1965-1969 (พ.ศ. 2508-2512)	2	0	0	0	1	3
10. ระหว่างปี ค.ศ. 1970-1974 (พ.ศ. 2513-2517)	5	1	1	0	2	9
11. ระหว่างปี ค.ศ. 1975-1979 (พ.ศ. 2518-2522)	8	0	6	0	3	17
12. ระหว่างปี ค.ศ. 1980-1984 (พ.ศ. 2523-2527)	8	0	28	2	1	39
13. ระหว่างปี ค.ศ. 1985-1989 (พ.ศ. 2528-2532)	10	1	37	1	6	55
14. ระหว่างปี ค.ศ. 1990-1994 (พ.ศ. 2533-2537)	36	0	39	6	7	88

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ปีระหว่างปี	Language and Linguistics	Multilingual Education	Second and Foreign Language Teaching	Use of Computers and/or New Media in linguistics Education	Education	รวมรายการ
15. ระหว่างปี ค.ศ. 1995-1999 (พ.ศ. 2538-2542)	36	2	71	4	17	130
16. ระหว่างปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547)	70	5	67	7	32	181
17. ระหว่างปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552)	64	4	52	0	51	171
18. ระหว่างปี ค.ศ. 2010-2014 (พ.ศ. 2553-2557)	37	10	50	0	25	122
19. ระหว่างปี ค.ศ. 2015-2019 (พ.ศ. 2558-2562)	5	0	13	0	6	24
20. ไม่ระบุปี	0	0	1	0	0	1
รวม	285	23	365	21	157	851

ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง

มหาวิทยาลัยสุรนารี

ตารางที่ 4.12 ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความรวมทั้งสิ้น 851 รายการ โดย ปี พ.ศ. ของรายการเอกสารอ้างอิง 3 อันดับแรกได้แก่ ช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547) มากที่สุด 181 รายการ อันดับที่ 2 คือช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) จำนวน 171 รายการ และอันดับที่ 3 คือช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1995-1999 (พ.ศ. 2538-2542) จำนวน 130 รายการ

สำหรับสาขาวิชาการรอง ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชา Second and Foreign Language Teaching เป็นสาขาวิชาที่ระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุด จำนวน 365 รายการ โดย ปี พ.ศ. ที่มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุดอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 1995-1999 (พ.ศ. 2538-2542) จำนวน 71 รายการ

ตารางที่ 4.13 ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง จำแนกตามสาขาวิชาการรองด้านการจัดการ

ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง	รวมรายการ													
	Business, Management and Accounting	Tourism, Leisure and Hospitality Management	Accounting	Logistics	Marketing	Organizational Theory	Organizational Behavior	Human Research Management	Business Strategy and Policy	Accounting	Logistics	Marketing	Organizational Theory	Organizational Behavior
1. ระหว่างปี ค.ศ. 1910-1914 (พ.ศ. 2453-2457)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2. ระหว่างปี ค.ศ. 1920-1924 (พ.ศ. 2463-2467)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3. ระหว่างปี ค.ศ. 1930-1934 (พ.ศ. 2473-2477)	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
4. ระหว่างปี ค.ศ. 1940-1944 (พ.ศ. 2483-2487)	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
5. ระหว่างปี ค.ศ. 1945-1949 (พ.ศ. 2488-2492)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6. ระหว่างปี ค.ศ. 1950-1954 (พ.ศ. 2493-2497)	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3
7. ระหว่างปี ค.ศ. 1955-1959 (พ.ศ. 2498-2502)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
8. ระหว่างปี ค.ศ. 1960-1964 (พ.ศ. 2503-2507)	0	0	3	1	2	0	0	0	0	0	0	1	1	7
9. ระหว่างปี ค.ศ. 1965-1969 (พ.ศ. 2508-2512)	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	2	2	5
10. ระหว่างปี ค.ศ. 1970-1974 (พ.ศ. 2513-2517)	0	1	3	0	4	0	1	0	0	1	0	2	2	11
11. ระหว่างปี ค.ศ. 1975-1979 (พ.ศ. 2518-2522)	2	0	1	0	5	0	1	0	0	1	0	3	3	12
12. ระหว่างปี ค.ศ. 1980-1984 (พ.ศ. 2523-2527)	0	0	2	1	3	2	0	0	0	0	0	7	7	15
13. ระหว่างปี ค.ศ. 1985-1989 (พ.ศ. 2528-2532)	6	0	4	1	8	1	1	0	0	1	1	7	7	28
14. ระหว่างปี ค.ศ. 1990-1994 (พ.ศ. 2533-2537)	6	1	5	1	31	0	1	1	0	1	0	17	17	62

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง		รวมรายการ
15. ระหว่างปี ค.ศ. 1995-1999 (พ.ศ. 2538-2542)	4	110
16. ระหว่างปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547)	17	261
17. ระหว่างปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552)	26	338
18. ระหว่างปี ค.ศ. 2010-2014 (พ.ศ. 2553-2557)	16	316
19. ระหว่างปี ค.ศ. 2015-2019 (พ.ศ. 2558-2562)	18	67
20. ไม่ระบุปี	0	3
รวม	95	1,240
	Business, Management and Accounting	20
	Tourism, Leisure and Hospitality Management	0
	Accounting	2
	Logistics	6
	Marketing	54
	Organizational Theory	1
	Organizational Behavior	23
	Human Research Management	0
	Business Strategy and Policy	4

ตารางที่ 4.13 ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชาการหลักการจัดการ มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความรวมทั้งสิ้น 1,240 รายการ โดย ปี พ.ศ. ของรายการเอกสารอ้างอิง 3 อันดับแรกได้แก่ ช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) มากที่สุด 338 รายการ อันดับที่ 2 คือ ช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2010-2014 (พ.ศ. 2553-2557) จำนวน 316 รายการ และอันดับที่ 3 คือ ช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547) จำนวน 261 รายการ

สำหรับสาขาวิชาการรอง ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชา Marketing เป็นสาขาวิชาที่ระบุรายการเอกสารอ้างอิงมากที่สุด จำนวน 436 รายการ โดย ปี พ.ศ. ที่มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุดอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547) จำนวน 120 รายการ

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง		รวมรายการ									
14. ระหว่างปี ค.ศ. 1995-1999 (พ.ศ. 2538-2542)	10	10	1	2	0	0	6	0	0	1	45
15. ระหว่างปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547)	17	43	5	21	5	8	14	5	5	2	158
16. ระหว่างปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552)	36	74	15	23	4	9	11	1	1	0	223
17. ระหว่างปี ค.ศ. 2010-2014 (พ.ศ. 2553-2557)	0	46	5	0	0	7	4	5	4	4	101
18. ระหว่างปี ค.ศ. 2015-2019 (พ.ศ. 2558-2562)	0	1	0	0	0	2	0	2	0	0	6
19. ไม่ระบุปี	0	2	0	2	0	0	0	2	0	0	6
รวม	66	184	26	50	9	134	25	18	7	597	

ตารางที่ 4.14 ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความรวมทั้งสิ้น 597 รายการ โดยปี พ.ศ. ของรายการเอกสารอ้างอิง 3 อันดับแรกได้แก่ ช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) มากที่สุด 223 รายการ อันดับที่ 2 คือช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547) จำนวน 158 รายการ และอันดับที่ 3 คือช่วงระหว่างปี ค.ศ.2010-2014 (พ.ศ. 2553-2557) จำนวน 101 รายการ

สำหรับสาขาวิชาการรอง ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชา Decision Support System เป็นสาขาวิชาที่ระบุรายการเอกสารอ้างอิงมากที่สุด จำนวน 184 รายการ โดย ปี พ.ศ. ที่มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุดอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) จำนวน 74 รายการ

4.2 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะผู้เขียน

4.2.1 จำนวนชื่อผู้เขียนบทความ

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของชื่อผู้เขียนที่ระบุในบทความ

จำนวนชื่อผู้เขียนที่ระบุในบทความ	จำนวนบทความ	ร้อยละ
1. ผู้เขียน 1 คน	59	35.76
2. ผู้เขียน 2 คน	66	40.00
3. ผู้เขียน 3 คน	31	18.79
4. ผู้เขียน 4 คน	8	4.85
5. ผู้เขียน 5 คน	1	0.61
รวม	165	100.00

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า บทความมีการระบุชื่อผู้เขียนจำนวนตั้งแต่ 1 คน ต่อบทความ จนถึง 5 คนต่อบทความ โดยบทความที่ระบุชื่อผู้เขียน จำนวน 2 คน มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 66 บทความ (ร้อยละ 40) อันดับที่ 2 คือระบุชื่อผู้เขียนจำนวน 1 คนต่อบทความ จำนวน 59 บทความ (ร้อยละ 35.76) และอันดับที่ 3 คือระบุชื่อผู้เขียนจำนวน 3 คนต่อบทความ จำนวน 31 บทความ (ร้อยละ 18.79)

4.2.2 สังกัดของผู้เขียนบทความ

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของผู้เขียน จำแนกตามสังกัดของผู้เขียนบทความ

สังกัดของผู้เขียน	จำนวนคน	ร้อยละ
1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	89	38.20
2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	15	6.44
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	8	3.43
4. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่	8	3.43
5. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	7	3.00
6. มหาวิทยาลัยบูรพา	6	2.58
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	6	2.58
8. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	5	2.15
9. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	5	2.15
10. มหาวิทยาลัยรังสิต	5	2.15
11. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	5	2.15
12. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	5	2.15
13. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	4	1.72
14. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	4	1.72
15. University of Tennessee	3	1.29
16. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	3	1.29
17. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	3	1.29
18. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	3	1.29
19. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	3	1.29
20. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	3	1.29
21. Guizhou University	2	0.86
22. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2	0.86
23. มหาวิทยาลัยชินวัตร	2	0.86
24. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2	0.86
25. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	2	0.86
26. มหาวิทยาลัยพิษณุโลก	2	0.86
27. มหาวิทยาลัยมหิดล	2	0.86
28. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	2	0.86
29. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2	0.86
30. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2	0.86
31. ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ	2	0.86
32. โรงเรียนอมาตย์พานิชนุกูล	1	0.43
33. บริษัท กรีนนาโน จำกัด	1	0.43
34. Guizhou College of Finance and Economics	1	0.43
35. Ho Chi Minh City University of Technology and Education	1	0.43

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

สังกัดของผู้เขียน	จำนวนคน	ร้อยละ
36. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	1	0.43
37. National University of Singapore	1	0.43
38. การท่าเรือแห่งประเทศไทย	1	0.43
39. ข้าราชการบำนาญ	1	0.43
40. บริษัท ไตรกรู๊ป รัชดา จำกัด	1	0.43
41. บริษัท เอชวีอี จำกัด	1	0.43
42. มหาวิทยาลัยคริสเตียน	1	0.43
43. มหาวิทยาลัยทักษิณ	1	0.43
44. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์	1	0.43
45. มหาวิทยาลัยนเรศวร	1	0.43
46. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	1	0.43
47. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	1	0.43
48. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	1	0.43
49. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	1	0.43
50. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	1	0.43
51. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	1	0.43
52. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6 จังหวัดนครราชสีมา	1	0.43
รวม	233	100.00

ตารางที่ 4.16 บทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science จำนวนทั้งสิ้น 165 บทความ มีผู้เขียนที่สังกัดสถานศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ เผยแพร่บทความรวมทั้งสิ้น 233 คน โดยหน่วยงานที่เผยแพร่บทความในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำนวนผู้เขียนรวมทุกบทความ 89 คน (ร้อยละ 38.20) อันดับที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนผู้เขียนรวมทุกบทความ 15 คน (ร้อยละ 6.44) และอันดับที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวนผู้เขียนรวมทุกบทความ 8 คน เท่ากัน (ร้อยละ 3.43)

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของผู้เขียนสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตาม
หน่วยงานย่อย

ลำดับที่	สังกัด	จำนวนผู้เขียน (คน)	ร้อยละ
1.	สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	28	31.46
2.	สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	22	24.72
3.	สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	20	22.47
4.	ศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา	3	3.37
5.	สถาบันวิจัยและพัฒนา	3	3.37
6.	สถานพัฒนาคณาจารย์	2	2.25
7.	สาขาวิชาศึกษาทั่วไป สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	2	2.25
8.	สาขาวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	1	1.12
9.	สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	1	1.12
10.	สาขาวิชาเคมี สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	1	1.12
11.	สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	1	1.12
12.	สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	1	1.12
13.	สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	1	1.12
14.	สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	1	1.12
15.	สาขาวิชาอายุรศาสตร์ สำนักวิชาแพทยศาสตร์	1	1.12
16.	สำนักวิชาแพทยศาสตร์	1	1.12
	รวม	89	100.00

ข้อมูลในตารางที่ 4.17 ที่พบว่ามีผู้เขียนรวมทุกบทความจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำนวน 89 คน (ร้อยละ 38.20) จากทั้งหมด 233 คน สามารถจำแนกหน่วยงานต้นสังกัดย่อยของผู้เขียน ในตารางที่ 4.18 ได้ 3 อันดับ ได้แก่ อันดับที่ 1 ผู้เขียนจากสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม ผู้เขียนรวมทุกบทความ จำนวน 28 คน (ร้อยละ 31.46) อันดับที่ 2 ผู้เขียนจากสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม ผู้เขียนรวมทุกบทความ จำนวน 22 คน (ร้อยละ 24.72) และอันดับ 3 ผู้เขียนจากสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม ผู้เขียนรวมทุกบทความ จำนวน 20 บทความ (ร้อยละ 22.47)

4.2.3 ผู้เขียนที่นำเสนอบทความมากกว่า 1 ครั้ง

ตารางที่ 4.18 จำนวนครั้งที่ผู้เขียนนำเสนอบทความในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล ผู้เขียน	หน่วยงานที่สังกัด	จำนวน (ครั้ง)
1	จิตมินต์ อังสกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	14
2	ธรา อังสกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	12
3	ขวัญกมล ดอนขวา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	11
4	วีรพงษ์ พลนิกรกิจ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	9
5	เทพทวี โชควสิน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	7
6	รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	6
7	หนึ่งทัย ขอผลกลาง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	6
8	อัมพล ชุสนุก	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	6
9	อิศรา ประมูลสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	4
10	สิรินทร ศรีโพธิ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	4
11	จิตผกา ธนปัญญาธิ์ชวงศ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่	4
12	อัษฎลั วรรณรักษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	3
13	จิตตานันท์ ตีกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	3
14	ชนิศา มณีรัตนรุ่งโรจน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	3
15	น้ำฝน คุณเจริญไพศาล	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	3
16	นิศาชล จำนวนศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	3
17	ธีรวิทย์ ภิญโญณัฐกานต์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	2
18	จิรดา วุฒฒยากร	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2
19	ฉวีวรรณ ชุสนุก	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ ¹ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ²	2
20	ชัยวิจิต เขียรชนะ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	2
21	ชาญณรงค์ อินทรประเสริฐ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	2
22	ณัชชา ลิ้มปศิริสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	2
23	เอกกศักดิ์ ชัยชาญ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	2
24	ธีระ เตชะมณีสถิตย์	มหาวิทยาลัยรังสิต	2
25	พันทิพา อมรฤทธิ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ³ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ⁴	2
26	พิชญสินี กิจวัฒนาถาวร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	2
27	มัลลิกา สังข์สนิท	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	2
28	วริญทร เจนชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	2
29	สลิตย์โชค โพธิ์สอาด	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	2
รวม			124

หมายเหตุ:

¹วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2559)

²วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2561)

³วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2559)

⁴วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2561)

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาบทความทั้งสิ้นจำนวน 165 บทความ พบว่าจากผู้เขียนบทความรวมทั้งหมด 233 คน มีผู้เขียน 29 คน (ร้อยละ 12.45) ที่มีการเผยแพร่บทความลงในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science มากกว่า 1 ครั้ง โดยผู้เขียนที่เผยแพร่บทความมากกว่า 1 ครั้ง 3 อันดับแรก เป็นผู้เขียนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งได้เผยแพร่บทความ จำนวน 14 ครั้ง 12 ครั้ง และ 11 ครั้ง ตามลำดับ

4.3. ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของคำสำคัญ

4.3.1 จำนวนคำสำคัญ

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของคำสำคัญของบทความจำแนกตามปี พ.ศ. ที่เผยแพร่

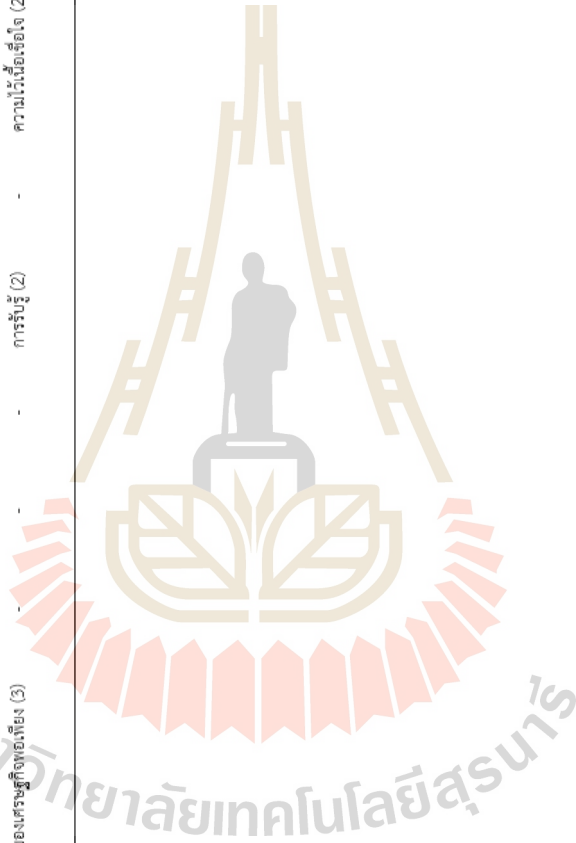
ปี พ.ศ. ที่เผยแพร่บทความ	ภาษาของคำสำคัญ				รวม ร้อยละ	รวม คำ สำคัญ	ร้อย ละ
	ไทย	ร้อยละ	อังกฤษ	ร้อยละ			
1. ปี พ.ศ. 2550	16	26.67	44	73.33	100.00	60	6.71
2. ปี พ.ศ. 2551	9	21.95	32	78.05	100.00	41	4.59
3. ปี พ.ศ. 2552	11	17.19	53	82.81	100.00	64	7.16
4. ปี พ.ศ. 2553	29	40.85	42	59.15	100.00	71	7.94
5. ปี พ.ศ. 2554	16	28.57	40	71.43	100.00	56	6.26
6. ปี พ.ศ. 2555	16	30.77	36	69.23	100.00	52	5.82
7. ปี พ.ศ. 2556	29	39.73	44	60.27	100.00	73	8.17
8. ปี พ.ศ. 2557	35	42.17	48	57.83	100.00	83	9.28
9. ปี พ.ศ. 2558	18	29.03	44	70.97	100.00	62	6.94
10. ปี พ.ศ. 2559	67	46.21	78	53.79	100.00	145	16.22
11. ปี พ.ศ. 2560	37	40.22	55	59.78	100.00	92	10.29
12. ปี พ.ศ. 2561	39	41.05	56	58.95	100.00	95	10.63
รวม	322	36.02	572	63.98	100.00	894	100.00

ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์คำสำคัญของบทความ จำนวน 165 บทความ พบว่ามีคำสำคัญรวมทั้งสิ้น 894 คำ แบ่งเป็นคำสำคัญภาษาไทย จำนวน 322 คำ (ร้อยละ 36.02) และคำสำคัญภาษาอังกฤษ จำนวน 572 คำ (ร้อยละ 63.98) โดยปีที่มีผู้เขียนมีการระบุคำสำคัญ 3 อันดับ ได้แก่ อันดับที่ 1 ปี พ.ศ. 2559 เป็นปีที่มีการระบุคำสำคัญปริมาณมากที่สุด รวม 145 คำ แบ่งเป็นคำสำคัญภาษาไทย จำนวน 67 คำ (ร้อยละ 46.21) และคำสำคัญภาษาอังกฤษ จำนวน 78 คำ (ร้อยละ 53.79) อันดับที่ 2 ปี พ.ศ. 2561 รวม 95 คำ แบ่งเป็นคำสำคัญภาษาไทย จำนวน 39 คำ (ร้อยละ 41.05) และคำสำคัญภาษาอังกฤษ จำนวน 56 คำ (ร้อยละ 58.95) อันดับที่ 3 ปี พ.ศ. 2560 มีการระบุคำสำคัญภาษาไทยจำนวน 37 คำ (ร้อยละ 40.22) และคำสำคัญภาษาอังกฤษ จำนวน 55 คำ (ร้อยละ 59.78)

4..3.2 คุณลักษณะคำสำคัญภาษาไทย

ตารางที่ 4.20 จำนวนครั้งของคำสำคัญภาษาไทยคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน จำแนกตามปี พ.ศ.

2550 (16 คำ)	2551 (9 คำ)	2552 (11 คำ)	2553 (29 คำ)	2554 (16 คำ)	2555 (16 คำ)	2556 (29 คำ)	2557 (35 คำ)	2558 (18 คำ)	2559 (67 คำ)	2560 (37 คำ)	2561 (39 คำ)
-	-	ประเภทการสื่อสาร (2)	ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (3)	-	-	-	การรับรู้ (2)	-	ความรับผิดชอบต่อสังคม (2)	การเรียนรู้โดยใช้โครงกรเป็นฐาน (2)	-

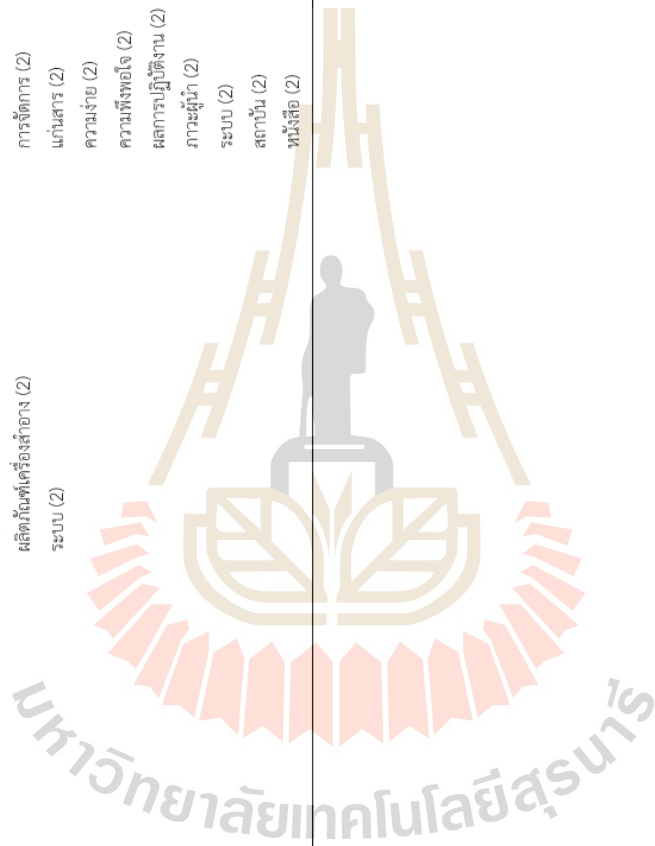
ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า บทความมีการระบุคำสำคัญภาษาไทย ด้วยคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน ดังนี้ ในปี พ.ศ. 2553 เป็นปีที่มีการระบุคำสำคัญภาษาไทยคำเดียวกัน หรือเหมือนกันมากที่สุด โดยจากคำสำคัญทั้งหมด 29 คำ มีการระบุคำว่า ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 3 ครั้ง รองลงมาบทความมีการระบุคำสำคัญคำเดียวกันหรือเหมือนกัน จำนวนคำละ 2 ครั้ง ดังนี้ ในปี พ.ศ. 2552 จากคำสำคัญทั้งหมด 11 คำ มีการระบุคำว่า ประเภทการสื่อสาร จำนวน 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2557 จากคำสำคัญจำนวน 35 คำ มีการระบุคำว่า การรับรู้ จำนวน 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2559 จากคำสำคัญทั้งหมด 67 คำ มีการระบุคำว่า ความไวเนื้อเชื้อใจ จำนวน 2 ครั้ง และในปี พ.ศ. 2560 จากคำสำคัญทั้งหมด 37 คำ มีการระบุคำว่า การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน จำนวน 2 ครั้ง

นอกจากนี้ ข้อมูลในตารางแสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2550 2551 2554 2555 2556 2558 และ 2561 บทความไม่มีการระบุคำสำคัญภาษาไทยคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน

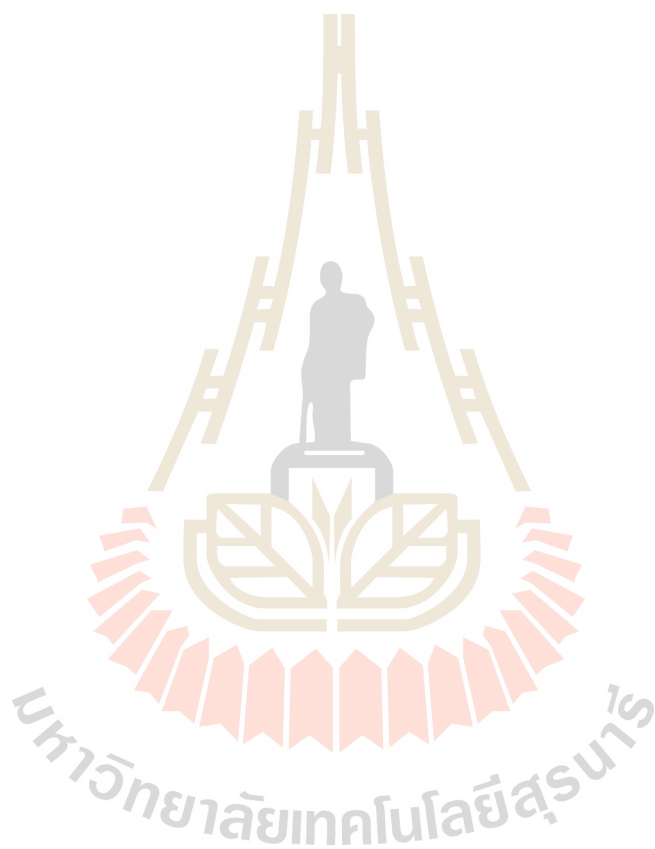
ตารางที่ 4.21 จำนวนครั้งของคำสำคัญภาษาไทยที่มีสถิติเดียวกันใน 1 คำสำคัญ จำแนกตามปี พ.ศ.

2550 (16 คำ)	2551 (9 คำ)	2552 (11 คำ)	2553 (29 คำ)	2554 (16 คำ)	2555 (16 คำ)	2556 (29 คำ)	2557 (35 คำ)	2558 (18 คำ)	2559 (67 คำ)	2560 (37 คำ)	2561 (39 คำ)
							บัญชีครัวเรือน (2) ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง (2) ระบบ (2)	มหาวิทยาลัย (2)	กระบวนการ (2) การจัดการ (2) ข่าวสาร (2) ความง่าย (2) ความพึงพอใจ (2) ผลการปฏิบัติงาน (2) ภาวะผู้นำ (2) ระบบ (2) สถาบัน (2) หนังสือ (2)	การจัดการ (2)	การจัดการ (2) ความพึงพอใจ (2)

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า บทความมีการระบุคำสำคัญภาษาไทยที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญ ในปี พ.ศ. 2557 2558 2559 และ 2561 โดยในปี พ.ศ. 2559 มีการระบุคำสำคัญภาษาไทยที่มีวลีเดียวกันมากที่สุด จำนวน 10 คำ คำละ 2 ครั้ง รองลงมาคือในปี พ.ศ. 2557 มีการระบุคำสำคัญภาษาไทยที่มีวลีเดียวกัน จำนวน 4 คำ คำละ 2 ครั้ง เช่นกัน

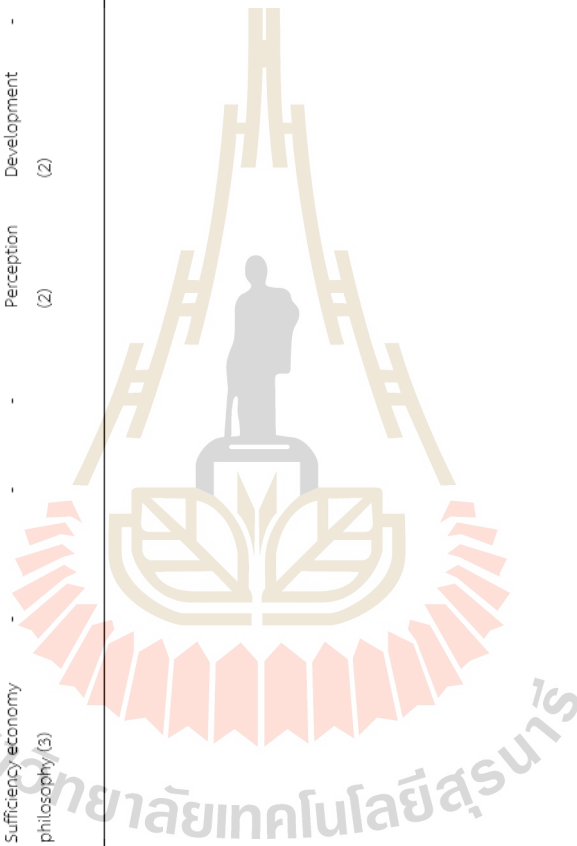
เช่นเดียวกับกับตารางที่ 4.21 ข้อมูลในตารางที่ 4.22 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2550 2551 2552 2553 2554 2555 และ 2556 บทความไม่มีการระบุคำสำคัญภาษาไทยที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญ

4.3.3 คุณลักษณะคำสำคัญภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4.22 จำนวนครั้งของคำสำคัญภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน จำแนกตามปี พ.ศ.

2550 (44 คำ)	2551 (32 คำ)	2552 (53 คำ)	2553 (42 คำ)	2554 (40 คำ)	2555 (36 คำ)	2556 (44 คำ)	2557 (48 คำ)	2558 (44 คำ)	2559 (78 คำ)	2560 (55 คำ)	2561 (56 คำ)
Learning strategies (2)	-	Genre (2)	Sufficiency economy philosophy (3)	-	-	-	Perception (2)	Development (2)	-	Project-based Learning (2)	Customer Satisfaction (2)
Research article (2)											

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า บทความมีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษ คำเดียวกัน หรือเหมือนกัน ดังนี้ ในปี พ.ศ. 2553 มีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกันมากที่สุด โดยจากคำสำคัญ จำนวน 42 คำ มีการระบุคำว่า Sufficiency economy philosophy จำนวน 3 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2550 จากคำสำคัญจำนวน 44 คำ มีการระบุคำสำคัญ ภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน คำว่า Learning strategies จำนวน 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2552 จากคำสำคัญ จำนวน 53 คำ มีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน คำว่า Genre จำนวน 2 ครั้ง และคำว่า Research article จำนวน 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2557 จากคำสำคัญจำนวน 48 คำ มีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน คำว่า Perception จำนวน 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2558 จากคำสำคัญจำนวน 44 คำ มีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน คำว่า Development จำนวน 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2560 จากคำสำคัญจำนวน 55 คำ มีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน คำว่า Project-based Learning จำนวน 2 ครั้ง และในปี พ.ศ. 2561 จากคำสำคัญจำนวน 56 คำ มีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษ คำเดียวกัน หรือเหมือนกัน คำว่า Customer Satisfaction จำนวน 2 ครั้ง

สำหรับปี พ.ศ. 2551 2554 2555 2556 และ 2559 บทความไม่มีการระบุคำสำคัญ ภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน

ตารางที่ 4.23 จำนวนครั้งของคำสำคัญภาษาอังกฤษที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญ จำแนกตามปี พ.ศ.

2550 (44 คำ)	2551 (32 คำ)	2552 (53 คำ)	2553 (42 คำ)	2554 (40 คำ)	2555 (36 คำ)	2556 (44 คำ)	2557 (48 คำ)	2558 (44 คำ)	2559 (78 คำ)	2560 (55 คำ)	2561 (56 คำ)
English (4) Learning (3)	Content-based (2) Cooperative (2)	Genre (4) Work (3)	Peer-to-Peer (3) Sufficiency (3)	Good (2) Knowledge (2)	Creative (2) Information (2)	Climate (2) Customer (2)	Household (2) Marketing (2)	Creative (2) Decision (2)	High (3) Community (2)	Accounting (2) EFL (2)	Customer (3) Decision (3)
Thai (3)	Communication (2)	Communication (2)	Community (2) Evaluation (2)	Teaching (2) Thai (2)	Tourism (2)	Sufficiency (2) Supplier (2)	Moral (2) Perception (2)	Development (2) English (2)	Drug (2) Ease (2)	Intercultural (2) Learner (2)	Open (2) Reading (2)
Community (2) Family (2) Journal (2)	International (2) Language (2) Research (2)					Supply (2)		Social (2)	Effectiveness (2) English (2)	Project based (2) Rice (2)	Service (2) Thai (2)
									Organizational (2) Strategic (2) System Quality (2)	User (2)	
									Thai (2) Trust (2) User (2)		

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า ตลอดระยะเวลา 12 ปี บทความมีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2559 มีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษที่มีวลีเดียวกันมากที่สุด จำนวน 12 คำ เมื่อพิจารณาจากจำนวนครั้งของการระบุคำสำคัญพบว่า ในปี พ.ศ. 2550 มีการระบุคำว่า English จำนวน 4 ครั้ง เช่นเดียวกับกับ ปี พ.ศ. 2552 ที่มีการระบุคำว่า Genre จำนวน 4 ครั้ง เท่ากัน รองลงมา ในปี พ.ศ. 2553 มีการระบุคำว่า Peer-to-Peer จำนวน 3 ครั้ง ปี พ.ศ. 2559 ระบุคำว่า High จำนวน 3 ครั้ง และปี พ.ศ. 2561 มีการระบุคำว่า Customer จำนวน 3 ครั้ง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2561” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เขียนที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของคำสำคัญที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

วิธีดำเนินการวิจัย ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาบทความกลุ่มตัวอย่างจำนวน 165 บทความ จากประชากรทั้งหมด 210 บทความ ที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2561 ทั้งนี้ไม่รวม บทวิจารณ์หนังสือ และบทความพิเศษ โดยกำหนดหน่วยการวิเคราะห์หลักประกอบด้วย 3 หัวข้อใหญ่ แต่ละหัวข้อใหญ่ประกอบด้วย หน่วยวิเคราะห์ย่อยแตกต่างกันคือ 1) คุณลักษณะของบทความ ประกอบด้วยหน่วยวิเคราะห์ย่อย 7 หัวข้อย่อย 2) คุณลักษณะของผู้เขียน ประกอบด้วยหน่วยวิเคราะห์ย่อย 3 หัวข้อย่อย และ 3) คุณลักษณะของคำสำคัญ ประกอบด้วยหน่วยวิเคราะห์ย่อย 3 หัวข้อย่อย การวิเคราะห์เนื้อหา ดำเนินการโดยบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกข้อมูลบทความวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น จากนั้นทำการลงรหัสข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณสถิติ ค่าร้อยละ (Percent) และค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 คุณลักษณะของบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

5.1.1.1 จำนวนหน้าของบทความ

บทความที่เผยแพร่ในวารสารถูกแบ่งเป็น 4 สาขาวิชาการหลักตาม เป้าหมายและขอบเขต (Aims and Scope) ของวารสาร ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าสาขาวิชาการ

หลักของบทความทั้ง 4 สาขาวิชาการ มีจำนวนหน้าบทความอยู่ระหว่าง 16-25 หน้า สัดส่วนมากที่สุดรวม 100 บทความ โดยสาขาวิชาการหลักจัดการมีสัดส่วนมากที่สุด จำนวน 36 บทความ รองลงมาคือสาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ จำนวน 28 บทความ สาขาวิชาหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ จำนวน 21 บทความ และสัดส่วนน้อยที่สุดคือสาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 15 บทความ

จำนวนหน้าบทความอยู่ระหว่าง 1-15 หน้า รวม 56 บทความ โดยสาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์มีสัดส่วนมากที่สุด จำนวน 26 บทความ รองลงมาคือสาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 13 บทความ สาขาวิชาการหลักการจัดการ 10 บทความ และสัดส่วนน้อยที่สุดคือสาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ จำนวน 7 บทความ

จำนวนหน้าบทความ 25 หน้าขึ้นไป รวม 9 บทความ โดยสาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ มีสัดส่วนมากที่สุด 4 บทความ รองลงมาคือ สาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 บทความ และสัดส่วนน้อยที่สุดคือสาขาวิชาการหลักการจัดการ จำนวน 2 บทความ

ผู้เขียนบทความส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยในการเขียนบทความมากที่สุด จำนวน 116 บทความ และใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนบทความ จำนวน 49 บทความ โดย 3 สาขาวิชาการหลัก ได้แก่ สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการหลักการจัดการ และสาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้ภาษาไทยในการเขียนบทความมากกว่าการใช้ภาษาอังกฤษ ในขณะที่สาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ มีสัดส่วนของการใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนบทความมากกว่าการใช้ภาษาไทย

5.1.1.2 สาขาวิชาการของบทความ

จากการวิเคราะห์สาขาวิชาการหลักของบทความพบว่า บทความสาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ มีสัดส่วนมากเป็นอันดับ 1 จำนวน 54 บทความ สำหรับสาขาวิชาการรอง 3 อันดับแรกได้แก่ Social Science จำนวน 26 บทความ Development จำนวน 8 บทความ และ Philosophy จำนวน 7 บทความ

อันดับ 2 สาขาวิชาการหลักการจัดการ จำนวน 48 บทความ สำหรับสาขาวิชาการรอง 3 อันดับแรก ได้แก่ Marketing จำนวน 17 บทความ Business, Management and Accounting จำนวน 13 บทความ และ Organizational Behavior จำนวน 6 บทความ

อันดับ 3 สาขาวิชาหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ จำนวน 32 บทความ สำหรับสาขาวิชาการรอง 3 อันดับแรก ได้แก่ Second and

Foreign Language Teaching จำนวน 11 บทความ Language and Linguistics จำนวน 10 บทความ และ Education จำนวน 9 บทความ

สำหรับสาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 31 บทความ สำหรับสาขาวิชาการรอง 3 อันดับแรก ได้แก่ Decision Support System จำนวน 10 บทความ Communication Arts จำนวน 6 บทความ และ Computer Networks and Communications จำนวน 3 บทความ

อย่างไรก็ดี ผลการวิจัยยังพบข้อมูลว่า มีสาขาวิชาการรองหลายสาขาวิชา ที่มีบทความเผยแพร่เพียง 1 บทความเท่านั้น ดังนี้

สาขาวิชาการหลัก	สาขาวิชาการรอง
1. สังคมศาสตร์	1.1) History (1 บทความ)
	1.2) Library and Informational Sciences (1 บทความ)
	1.3) Public Administration (1 บทความ)
	1.4) Sociology and Political Science (1 บทความ)
2. การจัดการ	2.1) Human Research Management (1 บทความ)
	2.2) Organizational Theory (1 บทความ)
	2.3) Tourism, Leisure and Hospitality Management (1 บทความ)
3. ภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์	3.1) Multilingual Education (1 บทความ)
	3.2) Use of Computers and/or New Media in linguistics Education (1 บทความ)
4. เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.1) Computer Science Applications (1 บทความ)
	4.2) Expert System (1 บทความ)
	4.3) Knowledge Management (1 บทความ)
	4.4) Management of Technology and Innovation (1 บทความ)
	4.5) Security (1 บทความ)

5.1.1.3 วิธีการวิจัยของบทความ

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาวิธีการวิจัยของบทความพบว่า อันดับที่ 1 บทความใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณมากที่สุด จำนวน 75 บทความ โดยสาขาวิชาการหลักการจัดการ เป็นสาขาวิชาการที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณมากที่สุด จำนวน 31 บทความ อันดับที่ 2 บทความใช้วิธีการสังเคราะห์งานวิจัย จำนวน 32 บทความ สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ เป็นสาขาวิชาการที่ใช้วิธีการวิจัยแบบสังเคราะห์งานวิจัยมากที่สุด จำนวน 16 บทความ อันดับที่ 3 บทความใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา จำนวน 23 บทความ สาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสาขาวิชาที่ใช้วิธีการวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนามากที่สุด จำนวน 17 บทความ อันดับที่ 4 บทความใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 19 บทความ สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่ใช้วิธีการวิจัย

เชิงคุณภาพมากที่สุด สำหรับวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน เป็นวิธีการวิจัยที่มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 16 บทความ

5.1.1.4 ปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

ปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความแบ่งออกเป็น 4 ช่วง ได้แก่ จำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ ตั้งแต่ 1-20 รายการ จำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ 21-40 รายการ จำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ 41-60 รายการ และจำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ มากกว่า 60 รายการขึ้นไป ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าบทความที่มีจำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความตั้งแต่ 1-20 รายการ มีสัดส่วนมากที่สุด จำนวน 85 บทความ รองลงมาคือจำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความตั้งแต่ 21-40 รายการ จำนวน 62 บทความ และจำนวนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความจำนวนมากกว่า 60 รายการขึ้นไป มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 3 บทความ

5.1.1.5 ประเภทหรือแหล่งอ้างอิง ของบทความ

บทความที่นำมาวิเคราะห์ 165 บทความ มีการอ้างอิงเอกสารรวมกันทั้งสิ้น 3,757 รายการ แบ่งเป็นรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความภาษาไทย จำนวน 800 รายการ และรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความภาษาอังกฤษ จำนวน 2,957 รายการ ประเภทหรือแหล่งอ้างอิงที่ระบุในบทความ 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 ผู้เขียนบทความอ้างอิงบทความในวารสารมากที่สุด จำนวน 1,347 รายการ เป็นบทความภาษาไทย 80 รายการ และบทความภาษาอังกฤษ จำนวน 1,267 รายการ อันดับที่ 2 คือหนังสือ จำนวน 1,288 รายการ เป็นหนังสือภาษาไทย 365 รายการ และหนังสือภาษาอังกฤษ จำนวน 923 รายการ และอันดับที่ 3 คือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 449 รายการ เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ภาษาไทย จำนวน 161 รายการ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ภาษาอังกฤษ จำนวน 288 รายการ

5.1.1.6 อายุของรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

1) ปี ค.ศ./พ.ศ. ที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

ผู้วิจัยจำแนกอายุของเอกสารอ้างอิงเป็นช่วง ๆ ห่างกันช่วงละ 5 ปี เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้วพบว่าผู้เขียนระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) มากที่สุด จำนวน 1,000 รายการ รองลงมาคือในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2010-2014 (พ.ศ. 2553-2557) และในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2000-2014 (พ.ศ. 2553-2557) จำนวน 747 รายการ

2) อายุของรายการเอกสารอ้างอิงจำแนกตามสาขาวิชาการของบทความ

ผู้เขียนระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความเรียงลำดับ ดังนี้ รายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความที่เป็นเอกสารปีเดียวกันกับการเผยแพร่บทความ จำนวนรวม

53 รายการ ในจำนวนนี้มีสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เป็นสาขาวิชาที่เลือกใช้เอกสารอ้างอิงปีเดียวกันกับบทความมากที่สุด จำนวน 28 รายการ รองลงมาคือสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 13 รายการ และสาขาวิชาการหลักจัดการ จำนวน 7 รายการ

รายการเอกสารอ้างอิงที่อายุบทความย้อนหลังไปไม่เกิน 5 ปี ของการเผยแพร่บทความ จำนวนรวม 1,211 รายการ มีสาขาวิชาการหลักจัดการ เป็นสาขาวิชาที่เลือกใช้เอกสารอ้างอิงย้อนหลังไป 5 ปีมากที่สุด จำนวน 458 รายการ รองลงมาคือสาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ จำนวน 311 รายการ และสาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 240 รายการ

รายการเอกสารอ้างอิงที่อายุบทความย้อนหลังไปไม่เกิน 10 ปี ของการเผยแพร่บทความ จำนวนรวม 1,096 รายการ มีสาขาวิชาการหลักจัดการ เป็นสาขาวิชาที่เลือกใช้เอกสารอ้างอิงย้อนหลังไป 10 ปีมากที่สุด จำนวน 384 รายการ รองลงมาคือสาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ จำนวน 312 รายการ และสาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ จำนวน 215 รายการ

รายการเอกสารอ้างอิงที่อายุบทความย้อนหลังไปไม่เกิน 15 ปี ของการเผยแพร่บทความ จำนวนรวม 571 รายการ มีสาขาวิชาการหลักจัดการ เป็นสาขาวิชาที่เลือกใช้เอกสารอ้างอิงย้อนหลังไป 15 ปีมากที่สุด จำนวน 169 รายการ รองลงมาคือสาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ จำนวน 167 รายการ และสาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ จำนวน 161 รายการ

รายการเอกสารอ้างอิงที่อายุบทความย้อนหลังไปไม่เกิน 20 ปี ของการเผยแพร่บทความ จำนวนรวม 341 รายการ มีสาขาวิชาภาษาศาสตร์ เป็นสาขาวิชาที่เลือกใช้เอกสารอ้างอิงย้อนหลังไป 20 ปีมากที่สุด จำนวน 114 รายการ รองลงมาคือสาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ จำนวน 93 รายการ และสาขาวิชาการหลักจัดการ จำนวน 87 รายการ

3) อายุจำนวนปีเฉลี่ยของแหล่งอ้างอิง จำแนกตามสาขาวิชาการของบทความ

อายุจำนวนปีเฉลี่ยของแหล่งอ้างอิงจำแนกตามสาขาวิชาการ พบว่าสาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสาขาวิชาที่ระบุแหล่งอ้างอิงมีอายุปีเฉลี่ย 8.18 ปี อันดับที่ 2 คือ สาขาวิชาการหลักจัดการ มีอายุจำนวนปีเฉลี่ย ของแหล่งอ้างอิง 9.26 ปี อันดับที่ 3 สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ มีอายุจำนวนปีเฉลี่ยของแหล่งอ้างอิง 11.23 ปี และสาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ มีอายุจำนวนปีเฉลี่ยของแหล่งอ้างอิง 13.02 ปี

4) ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิง จำแนกตามสาขาวิชาการหลัก สังคมศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความรวมทั้งสิ้น 1,069 รายการ โดยในช่วงปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) มีสัดส่วนรายการเอกสารอ้างอิงมากที่สุด จำนวน 268 รายการ รองลงมาคือในช่วงปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547) จำนวน 259 รายการ

สำหรับสาขาวิชาการรอง ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชา Social Science (miscellaneous) เป็นสาขาวิชาที่ระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุด จำนวน 471 รายการ โดย ปี พ.ศ. ที่มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุดอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) จำนวน 138 รายการ

5) ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ จำแนกตามสาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความรวมทั้งสิ้น 851 รายการ โดย ปี พ.ศ. ของรายการเอกสารอ้างอิงอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547) มากที่สุด 181 รายการ รองลงมาคือ ช่วงปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) จำนวน 171 รายการ

สำหรับสาขาวิชาการรอง ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชา Second and Foreign Language Teaching เป็นสาขาวิชาที่ระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุด จำนวน 365 รายการ โดย ปี พ.ศ. ที่มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุดอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 1995-1999 (พ.ศ. 2538-2542) จำนวน 71 รายการ

6) ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ จำแนกตามสาขาวิชาการหลักการจัดการ

ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชาการหลักการจัดการ มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความรวมทั้งสิ้น 1,240 รายการ โดย ปี พ.ศ. ของรายการเอกสารอ้างอิงอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) มากที่สุด 338 รายการ รองลงมาคือ ช่วงปี ค.ศ. 2010-2014 (พ.ศ. 2553-2557) จำนวน 316 รายการ

สำหรับสาขาวิชาการรอง ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชา Marketing เป็นสาขาวิชาที่ระบุรายการเอกสารอ้างอิงมากที่สุด จำนวน 436 รายการ โดย ปี พ.ศ. ที่มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุดอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547) จำนวน 120 รายการ

7) ปีที่ระบุในรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ จำแนกตามสาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความรวมทั้งสิ้น 597 รายการ โดย ปี พ.ศ. ของรายการเอกสารอ้างอิงอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) มากที่สุด 223 รายการ รองลงมาคือ ช่วงปี ค.ศ. 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547) จำนวน 158 รายการ

สำหรับสาขาวิชาการรอง ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชา Decision Support System เป็นสาขาวิชาที่ระบุรายการเอกสารอ้างอิงมากที่สุด จำนวน 184 รายการ โดย ปี พ.ศ. ที่มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุดอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) จำนวน 74 รายการ

5.1.2 คุณลักษณะของผู้เขียนที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

5.1.2.1 จำนวนชื่อผู้เขียนที่ระบุในบทความ

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า บทความมีการระบุชื่อผู้เขียนจำนวนตั้งแต่ 1 คน ต่อบทความ จนถึง 5 คนต่อบทความ โดยบทความที่ระบุชื่อผู้เขียน จำนวน 2 คน มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 66 บทความ รองลงมาคือระบุชื่อผู้เขียนจำนวน 1 คนต่อบทความ จำนวน 59 บทความ

5.1.2.2 สังกัดของผู้เขียนบทความ

สำหรับสังกัดของผู้เขียนบทความพบว่า บทความที่นำมาวิเคราะห์ 165 บทความ มีผู้เขียนที่สังกัดสถานศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ เผยแพร่บทความรวมกันทั้งสิ้น 233 คน โดยหน่วยงานที่เผยแพร่บทความในวารสาร 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำนวนผู้เขียนรวมทุกบทความ 89 คน อันดับที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนผู้เขียนรวมทุกบทความ 15 คน และอันดับที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวนผู้เขียนรวมทุกบทความ 8 คน เท่ากัน

หากจำแนกเฉพาะผู้เขียนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำนวน 89 คน จากทั้งหมด 233 คน ว่ามาจากสังกัดย่อยใด ผลการวิจัย 3 อันดับแรกพบว่า อันดับที่ 1 ผู้เขียนจากสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม ผู้เขียนรวมทุกบทความ จำนวน 28 คน อันดับที่ 2 ผู้เขียนจากสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม ผู้เขียนรวมทุกบทความ จำนวน 22 คน และอันดับ 3 ผู้เขียนจากสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม ผู้เขียนรวมทุกบทความ จำนวน 20 บทความ

5.1.2.3 ผู้เขียนที่นำเสนอบทความมากกว่า 1 ครั้ง

ผู้เขียนบทความรวมทั้งหมด 233 คน จาก 165 บทความ มีผู้เขียน 29 คน ที่มีการเผยแพร่บทความลงในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science มากกว่า 1 ครั้ง โดยผู้เขียนที่เผยแพร่บทความมากกว่า 1 ครั้ง 3 อันดับแรก เป็นผู้เขียนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งได้เผยแพร่บทความ จำนวน 14 ครั้ง 12 ครั้ง และ 11 ครั้ง ตามลำดับ

5.1.3 คุณลักษณะของคำสำคัญที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

5.1.3.1 จำนวนคำสำคัญ

ผลการวิจัยด้านคุณลักษณะของคำสำคัญพบว่าบทความที่วิเคราะห์ จำนวน 165 บทความ มีการระบุคำสำคัญรวมทั้งสิ้น 894 คำ แบ่งเป็นคำสำคัญภาษาไทย จำนวน 322 คำ และคำสำคัญภาษาอังกฤษ จำนวน 572 คำ โดยในปี พ.ศ. 2559 เป็นปีที่มีการระบุคำสำคัญปริมาณมากที่สุด แบ่งเป็นคำสำคัญภาษาไทย จำนวน 67 คำ และคำสำคัญภาษาอังกฤษ จำนวน 78 คำ อันดับที่ 2 คือปี พ.ศ. 2561 มีการระบุคำสำคัญภาษาไทย จำนวน 39 คำ และคำสำคัญภาษาอังกฤษ จำนวน 56 คำ และอันดับที่ 3 คือ ปี พ.ศ. 2560 มีการระบุคำสำคัญภาษาไทย จำนวน 37 คำ และคำสำคัญภาษาอังกฤษ จำนวน 55 คำ

5.1.3.2 คุณลักษณะคำสำคัญภาษาไทย

1) คำสำคัญภาษาไทยคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน

ในปี พ.ศ. 2553 เป็นปีที่มีการระบุคำสำคัญภาษาไทยคำเดียวกัน หรือเหมือนกันมากที่สุด โดยจากคำสำคัญทั้งหมด 29 คำ มีการระบุคำว่า ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 3 ครั้ง รองลงมาในปี พ.ศ. 2552 2557 2559 และ 2560 บทความมีการระบุคำสำคัญคำเดียวกันหรือเหมือนกัน จำนวนคำละ 2 ครั้งเท่ากัน

สำหรับปีที่บทความไม่มีการระบุคำสำคัญภาษาไทยคำเดียวกัน หรือเหมือนกันคือ ในปี พ.ศ. 2550 2551 2554 2555 2556 2558 และ 2561

2) คำสำคัญภาษาไทยที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญ

ในปี พ.ศ. 2559 มีการระบุคำสำคัญภาษาไทยที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญมากที่สุด จำนวน 10 คำ คำละ 2 ครั้ง รองลงมาคือในปี พ.ศ. 2557 มีการระบุคำสำคัญภาษาไทยที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญ จำนวน 4 คำ คำละ 2 ครั้งเท่ากัน

สำหรับปีที่บทความไม่มีการระบุคำสำคัญภาษาไทยที่มีวลีเดียวกัน ใน 1 คำสำคัญ คือในปี พ.ศ. 2550 2551 2552 2553 2554 2555 และ 2556

5.1.3.3 คุณลักษณะคำสำคัญภาษาอังกฤษ

1) คำสำคัญภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน

ในปี พ.ศ. 2553 มีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกันมากที่สุด โดยจากคำสำคัญ จำนวน 42 คำ มีการระบุคำว่า Sufficiency economy philosophy จำนวน 3 ครั้ง รองลงมาในปี พ.ศ. 2550 2552 2557 2558 2560 2561 บทความ มีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน จำนวนคำละ 2 ครั้งเท่ากัน

สำหรับปีที่บทความไม่มีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษคำเดียวกัน หรือเหมือนกันคือ ในปี พ.ศ. 2551 2554 2555 2556 และ 2559

2) คำสำคัญภาษาอังกฤษที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญ

จากการวิเคราะห์คำสำคัญที่เผยแพร่ในวารสารทั้ง 24 ฉบับ บทความ มีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญครบทั้ง 12 ปี โดยในปี พ.ศ. 2559 มีการระบุคำสำคัญภาษาอังกฤษที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญมากที่สุด จำนวน 12 คำ เมื่อพิจารณาจากจำนวนครั้งของการระบุคำสำคัญพบว่า ในปี พ.ศ. 2550 มีการระบุคำว่า English จำนวน 4 ครั้ง เช่นเดียวกับกับ ปี พ.ศ. 2552 ที่มีการระบุคำว่า Genre จำนวน 4 ครั้งเท่ากัน รองลงมา ในปี พ.ศ. 2553 มีการระบุคำว่า Peer-to-Peer จำนวน 3 ครั้ง ปี พ.ศ. 2559 ระบุคำว่า High จำนวน 3 ครั้ง และปี พ.ศ. 2561 มีการระบุคำว่า Customer จำนวน 3 ครั้ง

5.2 อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์เนื้อหาบทความในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550 ถึงปีที่ 2 ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2561 รวม 24 ฉบับ มีบทความที่นำมาวิเคราะห์ทั้งหมด 165 บทความ ผู้วิจัยได้แยกการอภิปรายผลแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) คุณลักษณะของบทความ 2) คุณลักษณะของผู้เขียน และ 3) คุณลักษณะของคำสำคัญ

5.2.1 คุณลักษณะของบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

5.2.1.1 จำนวนหน้าบทความ

จากผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าสาขาวิชาการหลักของบทความ ทั้ง 4 สาขาวิชาการ มีจำนวนหน้าบทความอยู่ระหว่าง 16-25 หน้า มากที่สุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการกำหนดจำนวนหน้าสำหรับบทความแต่ละประเภทที่วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ได้กำหนดไว้ว่าเปิดรับบทความวิชาการที่มีจำนวนหน้าประมาณ 10-20 หน้าต่อบทความ บทความวิจัยที่มีจำนวนหน้าประมาณ 10-25 หน้าต่อบทความ และบทความ

ปริทัศน์ที่มีจำนวนหน้าประมาณ 10-25 หน้าต่อบทความ อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างบทความที่ใช้ในการวิจัยนี้ยังเป็นบทความวิจัยมากที่สุด จำนวน 138 บทความจากทั้งหมด 165 บทความ

5.2.1.2 ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ

วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science เปิดรับบทความเพื่อพิจารณาลงพิมพ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เริ่มต้นการจัดพิมพ์วารสารในปี พ.ศ. 2550 แต่ผลการวิจัยกลับพบว่าบทความส่วนใหญ่ จำนวน 116 บทความ จากทั้งหมด 165 บทความ ใช้ภาษาไทยในการเขียนบทความ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science เป็นวารสารวิชาการระดับชาติที่ไม่ปรากฏชื่อในฐานข้อมูลสากลระดับนานาชาติ เช่น SCOPUS หรือ Web of Science เป็นต้น ดังนั้น จึงทำให้จำนวนผู้เขียนที่มาจากนานาชาติส่งบทความเพื่อเสนอลงพิมพ์ในวารสารนี้ในปริมาณน้อย ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 4.16 ที่ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ามีผู้เขียนที่มีสังกัดในต่างประเทศเพียง 8 คน จาก 5 สถาบัน ได้แก่ University of Tennessee, Guizhou University, Guizhou College of Finance and Economics, Ho Chi Minh City University of Technology and Education และ National University of Singapore ที่เสนอบทความที่ลงพิมพ์ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science นอกเหนือจากนั้นเป็นผู้เขียนที่มาจากสังกัดในประเทศไทยทั้งหมด

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพิน กาญจนรัตน์ (2554) ที่ได้วิเคราะห์เนื้อหาวารสารทางด้านจิตวิทยาระหว่างปี พ.ศ. 2542-2551 พบว่าบทความส่วนใหญ่เขียนเป็นภาษาไทย และพรทิพย์ สว่างเนตร (2548) ที่ได้วิเคราะห์เนื้อหาวารสารสาขาวิชาพืชศาสตร์ ปี พ.ศ. 2543-2547 และพบว่าบทความทุกบทความที่นำมาวิเคราะห์เขียนด้วยภาษาไทยเช่นเดียวกัน

5.2.1.3 สาขาวิชาการของบทความ

บทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ส่วนใหญ่ จำนวน 54 บทความ เน้นหนักไปในด้านที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาหลัก สังคมศาสตร์ (Social Sciences) มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ของวารสารที่ระบุว่าการเป็นสื่อกลางเผยแพร่ผลงานประเภทบทความวิจัย และบทความวิชาการทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของอาจารย์และนักวิชาการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ พรทิพย์ สว่างเนตร (2548) ที่ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาวารสารสาขาวิชาพืชศาสตร์ และพบว่ามียุทธศาสตร์ที่เผยแพร่เนื้อหา ด้านพืชศาสตร์ในเรื่องการผลิตพืชมีมากที่สุด Mohan, Peungposop and Junprasert (2016) ที่ศึกษาวิเคราะห์วารสาร International Journal of Behavioral Science (IJBS) ที่เผยแพร่ระหว่างปี ค.ศ. 2006-2017 และพบว่าเนื้อหาของบทความนำเสนอในสาขาวิชา Behavioral Science มากที่สุด ตลอดจนผลการศึกษาของ Eđmir, Erdem and Koçyiđit (2017) ที่ได้ศึกษาวารสารชื่อ

International Journal of Instruction และพบว่าบทความที่นำเสนอในวารสารส่วนใหญ่เผยแพร่เนื้อหาสาขาการศึกษาในเรื่อง การเรียนรู้ การสอน การผลิตครู ทักษะ หลักสูตรการสอน ผู้สอน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จริยธรรม การศึกษาเปรียบเทียบ การศึกษานอกระบบโรงเรียน และอื่น ๆ ความสอดคล้องนี้สามารถเชื่อมโยงได้ว่า บทความที่นำเสนอในวารสารต่าง ๆ มักเป็นบทความที่นำเสนอเนื้อหาที่ตรงกับชื่อวารสาร แนวคิดหลัก และวัตถุประสงค์ของวารสารนั้น ๆ

5.2.1.4 วิธีการวิจัยของบทความ

บทความใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณมากที่สุด จำนวน 75 บทความ รองลงมาคือวิธีการสังเคราะห์งานวิจัย จำนวน 32 บทความ และวิธีการวิจัยและพัฒนา จำนวน 23 บทความ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mohan, Peungposop and Junprasert (2016) ที่ศึกษาวิเคราะห์วารสาร International Journal of Behavioral Science (IJBS) ที่เผยแพร่ระหว่างปี ค.ศ. 2006-2017 และพบว่าระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการเขียนบทความเป็นวิธีการวิจัยเชิงปริมาณมากที่สุด จำนวน 38 บทความ และผลการวิจัยของ Eđmir, Erdem and Koçyiđit (2017) ที่ได้ศึกษาวารสารชื่อ International Journal of Instruction และพบว่าบทความส่วนใหญ่ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณเช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ดี ผลการวิจัยของ Rohwer (2018) ที่ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาของ International Journal of Community Music ระหว่างปี ค.ศ. 2008 ถึง 2018 จำนวน 30 ฉบับ 284 บทความ มีผลการวิจัยที่แตกต่างออกไป เนื่องจากพบว่าประมาณครึ่งหนึ่งของบทความที่พบเป็นบทความวิจัยซึ่งใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพที่ศึกษาจากกรณีศึกษา

สำหรับงานวิจัยนี้ หากจำแนกตามสาขาวิชาการหลักที่ศึกษาพบว่าสาขาวิชาการหลักการจัดการ ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณมากที่สุด 31 บทความ จากทั้งหมด 48 บทความ รองลงมาสาขาวิชาการหลักสังคมศาสตร์ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณมากที่สุด จำนวน 22 บทความ จากทั้งหมด 54 บทความ และสาขาวิชาการหลักภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณมากที่สุด จำนวน 19 บทความ จากทั้งหมด 32 บทความ ส่วนสาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้วิธีการวิจัยและพัฒนามากที่สุด 17 บทความ จากทั้งหมด 31 บทความ

5.2.1.5 ปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

บทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science จำนวน 165 บทความ มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ รวมทั้งสิ้น 3,757 รายการ ในจำนวนนี้มีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความภาษาไทย จำนวน 800 รายการ และรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความภาษาอังกฤษ จำนวน 2,957 รายการ แต่ละบทความมีปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความในช่วง 1-20 รายการมากที่สุด 85 บทความ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4.6 เป็นที่น่าสังเกตว่า บทความที่เผยแพร่ในวารสารมีปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความในช่วง 41-60 รายการ และปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ มากกว่า 60 รายการ รวมกันมากถึง 18 บทความ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science กำหนดจำนวนหน้าของบทความวิชาการที่เสนอลงพิมพ์ในวารสารไว้ที่ 10-20 หน้าต่อบทความ และบทความวิจัยและบทความปริทัศน์ กำหนดจำนวนหน้าไว้ที่ 10-25 หน้าต่อบทความ ทำให้ผู้เขียนสามารถบรรยายเนื้อหาบทความและระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความได้อย่างอิสระภายในจำนวนหน้าที่ไม่เกินกว่าที่ทางวารสารกำหนด

5.2.1.6 ประเภทหรือแหล่งอ้างอิง ของบทความ

ประเภทหรือแหล่งอ้างอิงที่ระบุในบทความพบว่า ผู้เขียนบทความอ้างอิงบทความในวารสารมากที่สุด จำนวน 1,347 รายการ แตกต่างจากงานวิจัยของ เดชดน้อย จุ้ยชุม และศิริพันธ์ุศิริพันธ์ุ (2559) ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาวารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ยุพิน กาญจนารัตน์ (2554) ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาวารสารทางด้านจิตวิทยาระหว่างปี พ.ศ. 2542-2551 บุญญา พัฒนพงศ์ (2539) ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาวารสารประชาสัมพันธ์ห้องสมุด มหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย และกฤตชญา รัตนประทีป (2528) ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาวารสารอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยดังกล่าวพบว่าบทความที่นำมาวิเคราะห์เนื้อหาบรรณารายการอ้างอิงมากที่สุดคือหนังสือ

ผลการวิจัยนี้แตกต่างจากงานวิจัยที่กล่าวมาอาจเนื่องมาจากในยุคปัจจุบันการเข้าถึงข้อมูลบทความในวารสารต่าง ๆ จำนวนมาก สามารถเข้าถึงได้สะดวกขึ้นผ่านระบบออนไลน์ ยกตัวอย่างเช่น วารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีอ้างอิงวารสารไทยที่มีมากกว่า 1,000 วารสาร (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2563จ) ทำให้ผู้เขียนสามารถเลือกศึกษาเนื้อหาจากบทความเหล่านั้นทั้งในแบบการบอกรับเป็นสมาชิกของวารสาร และการเข้าถึงแบบ Open Access Journal ได้อย่างเต็มที่

5.2.1.7 อายุของรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

จากรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทั้งหมด 3,757 รายการ ผลการวิจัยพบว่า บทความมีการระบุรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความที่ย้อนหลังไปไม่เกิน 5 ปี นับจากปีที่เผยแพร่บทความมากที่สุด จำนวนรวม 1,211 รายการ โดยสาขาวิชาการหลักการจัดการมีสัดส่วนมากที่สุด จำนวน 458 รายการ รองลงมาคือสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 311 รายการ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 240 รายการ และสาขาวิชาภาษาศาสตร์และภาษาศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 202 รายการ

การจำแนกตามสาขาวิชาการหลักพบว่า สาขาวิชาการหลักการจัดการ เป็นสาขาวิชาการที่ระบุนายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากที่สุด จำนวน 1,240 รายการ โดยปี พ.ศ. ของรายการเอกสารอ้างอิงอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552) มากที่สุด

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาอายุจำนวนปีของแหล่งอ้างอิงเฉลี่ยจำแนกตามสาขาวิชาการ พบว่า สาขาวิชาการหลักเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสาขาวิชาที่ระบุแหล่งอ้างอิงมีอายุปีเฉลี่ย 8.18 ปี ซึ่งถือว่าเป็นการระบุนายการเอกสารอ้างอิงที่มีความทันสมัยมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทุกสาขาวิชา ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากในปัจจุบันการพัฒนาของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อการผลิตสารสนเทศในหลากหลายรูปแบบและเผยแพร่ออกมาอย่างมากมาย เกิดการทะลักทะลายนของสารสนเทศ (Information explosion) ประชาชนสามารถเข้าถึงสารสนเทศได้ง่ายขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งสารสนเทศจากอินเทอร์เน็ต (นงลักษณ์ ยุทธศิลป์ และสุรีย์ สุทธิสารากร, 2559) ดังนั้น นักวิชาการที่ต้องการนำเสนอบทความทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงต้องศึกษาค้นคว้าและอ้างอิงผลงานวิชาการต่าง ๆ ที่เป็นปัจจุบันตลอดเวลา

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญญา พัฒนพงศ์ (2539) ที่พบว่าบทความที่มีการอ้างอิงใช้แหล่งอ้างอิงคือที่มีอายุของรายการอ้างอิงในช่วง 1-5 ปี มากที่สุด

5.2.2 คุณลักษณะของผู้เขียนที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

5.2.2.1 จำนวนชื่อผู้เขียนที่ระบุในบทความ

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า บทความมีการระบุชื่อผู้เขียนจำนวนตั้งแต่ 1 คน ต่อบทความ จนถึง 5 คนต่อบทความ โดยบทความที่ระบุชื่อผู้เขียน จำนวน 2 คน มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 66 บทความ ผลการวิจัยนี้แตกต่างจากงานวิจัยของ ยุพิน กาญจนารัตน์ (2554) ที่พบว่า ผู้เขียนบทความทุกบทความระบุชื่อผู้เขียนอย่างชัดเจนซึ่งแต่ละบทความส่วนใหญ่มีจำนวนผู้เขียน 1 คน และมีสถานภาพเป็นอาจารย์

อย่างไรก็ตาม จากข้อจำกัดของการวิจัยที่วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science มีรูปแบบการนำเสนอชื่อผู้เขียนแบบไม่ระบุสถานภาพทางการศึกษา หรือสถานภาพอื่นใด จึงทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลในส่วนนี้เพื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบได้ แต่จากผลการวิจัยเรื่องสังกัดของผู้เขียนบทความที่ปรากฏข้อมูลว่าผู้เขียนสังกัดสถาบันการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ จึงมีแนวโน้มเป็นไปได้ว่าที่บทความมีการระบุชื่อผู้เขียน จำนวน 2 คน มากที่สุดนั้น อาจเนื่องมาจากบทความเหล่านั้นเป็นบทความที่มีอาจารย์เป็นผู้เขียนร่วมกับอาจารย์ด้วยกัน หรืออาจเป็นอาจารย์เป็นผู้เขียนร่วมกับนักศึกษา

5.2.2.2 จำนวนผู้เขียน และสังกัดของผู้เขียนบทความ

บทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science จำนวนทั้งสิ้น 165 บทความ มีผู้เขียนเผยแพร่บทความรวมทั้งสิ้น 233 คน ระบุสังกัดเป็นสถานศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ รวม 52 สถานศึกษา/หน่วยงาน โดยหน่วยงานที่เผยแพร่บทความในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science มากเป็นอันดับ 1 คือ ผู้เขียนที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยมีผู้เขียนรวมทุกบทความ จำนวน 89 คน ในจำนวนนี้ ข้อมูลในตารางที่ 4.16 ยังเน้นให้เห็นชัดเจนว่า ผู้เขียนที่สังกัดสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบจัดทำวารสารฉบับนี้ มีผู้เขียนรวมกันมากถึง 72 คน จากผลการวิจัยนี้อาจกล่าวได้ว่าหน่วยงานซึ่งเป็นผู้ผลิตวารสารจะมีผู้เขียนที่สังกัดหน่วยงานนั้นมากที่สุด

สอดคล้องกับงานวิจัยของ เรวดี เรื่องประพันธ์ (2529) วรรณมา โทพิบูลย์พงค์ (2527) กฤตชญา รัตนประทีป (2528) และชลธิชา สุทธินิรันดรกุล (2521) ที่พบว่า ผู้เขียนที่มาจากหน่วยงานซึ่งเป็นผู้ผลิตวารสารจะมีผู้เขียนที่สังกัดหน่วยงานนั้นมากที่สุด หรือบทความส่วนมากจะมาจากผู้เขียนที่สังกัดหน่วยงานที่ผลิตวารสารนั้น ๆ

ในประเด็นนี้ แม้ว่าวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science จะปรากฏชื่อผู้เขียนที่มาจากสังกัดเดียวกันกับผู้ผลิตวารสารเองมากเป็นอันดับ 1 แต่หากเทียบกับวัตถุประสงค์ของการสร้างวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science เมื่อปี พ.ศ. 2549 ถือได้ว่าบรรลุเป้าหมายของการมีวารสารทางวิชาการเพื่อเป็นเวทีเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของคณาจารย์และนักศึกษา และยังเป็นสัดส่วนที่อยู่ในเกณฑ์เชิงปริมาณในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI รอบที่ 4 (2563-2567) ที่กำหนดสัดส่วนให้วารสารต้องตีพิมพ์บทความที่มีผู้นิพนธ์มาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก โดยเกณฑ์การคิดคะแนนจะให้บทความจากหน่วยงานอื่นในปริมาณมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 เท่ากับ 2 คะแนน (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2562ข) ซึ่งผลการประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย วารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science เป็นวารสารที่ปรากฏชื่ออยู่ในฐานข้อมูล กลุ่มที่ 1 จึงกล่าวได้ว่าวารสารนี้มีมาตรฐานของวารสารในระดับที่เป็นที่ยอมรับ

อย่างไรก็ดี ในอนาคตหากจะพัฒนาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ให้มีมาตรฐานในระดับนานาชาติ และปรากฏชื่อในฐานข้อมูลสากลที่เป็นที่ยอมรับ ควรต้องพิจารณาสัดส่วนของผู้เขียนภายนอกที่มาจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

5.2.2.3 ผู้เขียนที่นำเสนอบทความมากกว่า 1 ครั้ง

ผลการวิจัยพบว่าผู้เขียนที่นำเสนอบทความมากกว่า 1 ครั้ง มีจำนวน 29 คน เมื่อพิจารณารายชื่อผู้เขียน 10 อันดับแรก พบว่าจำนวนครั้งในการนำเสนอบทความสูงสุดคือ 14 บทความ เป็นผู้เขียนที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มากที่สุด รวม 8 คน ส่วนผู้เขียนอีก 2 คน สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และทั้ง 2 คน มีการนำเสนอบทความคนละ 6 ครั้งเท่ากัน

5.2.3 คุณลักษณะของคำสำคัญที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

จากผลการวิจัยด้านคุณลักษณะของคำสำคัญพบว่าบทความที่วิเคราะห์ จำนวน 165 บทความ มีการระบุคำสำคัญรวมทั้งสิ้น 894 คำ แบ่งเป็นคำสำคัญภาษาไทย จำนวน 322 คำ และคำสำคัญภาษาอังกฤษ จำนวน 572 คำ ในประเด็นนี้ผู้วิจัยจะอภิปรายในภาพรวมด้วยเหตุว่าข้อมูลที่ปรากฏในผลการวิเคราะห์ที่นำเสนอในตารางที่ 4.19-4.23 ในบทที่ 4 นั้น ชี้ให้เห็นว่าบทความที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ทั้ง 12 ปี รวม 24 ฉบับ มีการระบุคำสำคัญเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะที่ 1 คำสำคัญคำเดียวกัน หรือเหมือนกัน และลักษณะที่ 2 คำสำคัญที่มีวลีเดียวกันใน 1 คำสำคัญ แต่ด้วยการระบุคำสำคัญในบทความที่มีความหลากหลายในแต่ละปี และในบางปีไม่มีการระบุคำสำคัญเลย อีกทั้ง จำนวนครั้งที่มีการระบุคำสำคัญเหล่านั้น มีจำนวนค่อนข้างน้อยมาก เพียง 3 หรือ 4 ครั้งในบางคำสำคัญเท่านั้น จึงไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงความสำคัญ แนวโน้ม (Trend) หรือพัฒนาการในทางวิชาการในคำสำคัญที่ระบุในบทความได้อย่างชัดเจน แตกต่างจากงานวิจัยของ Sheridan & Allen (2017) ที่วิเคราะห์บทความทั้งสิ้น 3,259 บทความ ที่เผยแพร่ในรอบ 60 ปี พบว่าหัวข้อที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดคือ Human Biometeorological และเมื่อวิเคราะห์กลุ่มคำ (Word Clouds) จากชื่อเรื่องบทความโดยเรียงจากคำที่มีมากที่สุดไปน้อยที่สุด ยังพบกลุ่มคำที่เป็นหัวข้อของบทความ ที่แบ่งตามช่วงปีต่าง ๆ อาทิ ปี ค.ศ. 1957-1966 พบกลุ่มคำ Bioclimatology และ Biometeorology ปี ค.ศ. 1987-1996 Effect และ Temperature ปี ค.ศ. 1967-1976 Effect และ Temperature เป็นต้น

ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าบทความที่นำมาวิเคราะห์ในการวิจัยนี้มีเพียง 165 บทความ แต่งานวิจัยของ Sheridan & Allen มีจำนวนมากถึง 3,259 บทความ จึงทำให้สามารถวิเคราะห์ให้เห็นถึงแนวโน้มของการนำเสนอเนื้อหาตามหัวข้อเหล่านั้นในแต่ละช่วงปีได้อย่างชัดเจนมากกว่า

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในพัฒนาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science หรืออาจนำมาใช้ในการกำหนดนโยบายของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ในอนาคตได้ ดังนี้

5.3.1.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง (Brand Positioning) ของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

เพื่อให้การพัฒนาวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ในอนาคตมีเป้าหมายที่ชัดเจน กองบรรณาธิการควรพิจารณากำหนด Brand Positioning ที่ชัดเจนให้กับวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ว่าควรเป็นอย่างไร เช่น 1) เพื่อส่งเสริมให้เป็นวารสารระดับนานาชาติ 2) เพื่อเป็นช่องทางให้กับนักศึกษาเผยแพร่ผลงานวิจัยในการขอสำเร็จการศึกษา หรือ 3) เพื่อเป็นช่องทางสำหรับการขอตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ เป็นต้น

กรณีที่กองบรรณาธิการพิจารณากำหนดเป้าหมายของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ว่าจะก้าวไปสู่การเป็นวารสารในระดับนานาชาติในฐานข้อมูล SCOPUS หรือระดับอื่นที่สูงขึ้น ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์ของโครงการ TCI-TRF-Scopus Collaboration Project ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และ Elsevier (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2563ฉ) มาเปรียบเทียบกับสภาพปัจจุบันของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science และมีข้อเสนอแนะสิ่งที่ต้องพัฒนาเพื่อนำวารสารเข้าสู่ฐานข้อมูล SCOPUS ดังนี้ (ตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 การเปรียบเทียบวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science กับเกณฑ์ Pre-Selection Criteria ในโครงการ TCI-TRF-Scopus Collaboration Project และสิ่งที่ต้องพัฒนาเพื่อนำวารสารเข้าสู่ฐานข้อมูล SCOPUS

สภาพปัจจุบันของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ตามเกณฑ์ Pre-Selection Criteria TCI-TRF-Scopus Collaboration Project	สิ่งที่ต้องพัฒนาเพื่อนำวารสารเข้าสู่ ฐานข้อมูล SCOPUS
<p>1. Citations</p> <p>1.1 Citations in Scopus = Not Index</p> <p>1.2 Citations in TCI</p> <p>2016 = 0.143</p> <p>2017 = 0.2</p> <p>2018 = 0.242</p>	<p>1. Citations</p> <p>1.1 ควรปรับสัดส่วนการเผยแพร่บทความภาษาอังกฤษให้มากกว่าเดิม ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้ผู้ศึกษาที่เป็นชาวต่างประเทศสามารถศึกษาเนื้อหาของบทความว่ามีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ศึกษาอยู่อย่างไร และนำไปสู่การอ้างอิงในเนื้อหาของบทความของตนต่อไป</p> <p>1.2 เชิญชวนผู้เขียนที่ต้องการเสนอลงพิมพ์บทความกับวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ให้อ่านวารสารแบบรวดเร็วโดยไม่จำเป็นต้องอ่านบทความทั้งฉบับผ่านฐานข้อมูล “ประมวลบทความคัดย่อวารสารเทคโนโลยีสุรนารี” (http://sjss.sut.ac.th/newjournal) และพิจารณาอ้างอิงบทความที่เกี่ยวข้องกับบทความของผู้เขียน</p> <p>1.3 เพิ่มช่องทางการเผยแพร่บทความให้หลากหลาย เพื่อให้ผู้สนใจศึกษาสามารถเข้าถึงบทความได้โดยง่าย</p> <p>1.4 ในอนาคตกองบรรณาธิการอาจพิจารณาปรับการเผยแพร่บทความในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science เป็นภาษาอังกฤษทั้งฉบับ</p>

*ข้อมูล ณ วันที่ 13 กันยายน 2563

ตารางที่ 1 (ต่อ)

<p>สภาพปัจจุบันของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ตามเกณฑ์ Pre-Selection Criteria TCI-TRF-Scopus Collaboration Project</p>	<p>สิ่งที่ต้องพัฒนาเพื่อนำวารสารเข้าสู่ ฐานข้อมูล SCOPUS</p>
<p>2. Diversity of Authors (From the Last 3 Years)</p> <p>2.1 Articles from Other Countries = 4% (2 Articles) List of All Countries - Vietnam - The Lao People's Democratic Republic</p> <p>2.2 Articles from Thailand. = 96% (49 Articles) - Articles from Other Publisher Organizations = 69% (35 Articles) - Articles from The Same Publisher Organization = 31% (16 Articles)</p>	<p>2. Diversity of Authors</p> <p>2.1 พิจารณาวิธีการในการเข้าถึงกลุ่มผู้เขียนภายนอกมากยิ่งขึ้น จากฐานผู้ใช้งาน อันดับ 2 3 โดยการส่งแบบสอบถามไปยังผู้เขียนเดิมเพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้นถึงแรงจูงใจในการตีพิมพ์ในวารสารนี้เพื่อทำแผนกลยุทธ์ต่อไป</p> <p>2.2 ใช้ข้อมูลผู้เขียนที่ตีพิมพ์ภาษาอังกฤษเชิญชวนกลุ่มเป้าหมายต่างประเทศ โดยพิจารณาจากสาขาวิชาการและสถาบัน เพื่อส่งประชาสัมพันธ์ให้โดยตรง</p>
<p>3. Diversity of Editors and Editorial Board</p> <p>3.1 Editors from Other Countries. = 45% List of All Countries - USA = 18% - Australia = 15% - Hong Kong = 4% - South Africa = 4% - Sweden = 4%</p> <p>3.2 Editors from Thailand. = 55% - Editors from Other Publisher Organizations = 15% - Editors from The Same Publisher Organization = 40%</p>	<p>3. Diversity of Editors and Editorial Board</p> <p>ในอนาคตกองบรรณาธิการวารสารอาจพิจารณาปรับสัดส่วนกองบรรณาธิการจากต่างประเทศให้มากขึ้น อาจใช้สัดส่วน 50:50 หรือ 60:40 และต้องเป็นกองบรรณาธิการต่างประเทศที่มาจากหลากหลายทวีป ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายทางด้านวิชาการ และสร้างความเข้มแข็งให้กับวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science</p>

*ข้อมูล ณ วันที่ 13 กันยายน 2563

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สภาพปัจจุบันของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ตามเกณฑ์ Pre-Selection Criteria TCI-TRF-Scopus Collaboration Project	สิ่งที่ต้องพัฒนาเพื่อนำวารสารเข้าสู่ ฐานข้อมูล SCOPUS
<p>4. Website</p> <p>4.1 ☐ English language (all).</p> <p>4.2 Archives:</p> <p>☒ On time.</p> <p>☒ At least 10 years back issues.</p> <p>4.3 ☒ Publication ethics.</p> <p>4.4 ☒ Editorial boards.</p> <p>4.5 ☒ Aims & Scope.</p>	<p>4. Website</p> <p>ควรจัดทำ Website วารสารเทคโนโลยี สุรนารี Suranaree Journal of Social Science ให้มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษให้สมบูรณ์ทั้ง เว็บไซต์</p>
<p>5. Article</p> <p>5.1 ☒ Clear abstract with good English.</p> <p>5.2 ☒ Full author's affiliations.</p> <p>5.3 ☒ Clear and clean figures & tables.</p> <p>5.4 ☒ Consistent article format.</p>	<p>5. Article</p> <p>รักษามาตรฐานในการจัดทำวารสาร เทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science โดยจัดทำและกำกับดูแลบทความทุก บทความให้เป็นไปตามเกณฑ์อย่างต่อเนื่อง</p>

*ข้อมูล ณ วันที่ 13 กันยายน 2563

แนวทางการดำเนินการในลักษณะนี้จะช่วยส่งเสริมยุทธศาสตร์การเป็น
 มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ต้องการยกระดับวารสาร
 เทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ให้มีมาตรฐาน สามารถตีพิมพ์งานวิจัยที่มี
 ศักยภาพและเป็นที่ยอมรับในระดับสากลต่อไป

5.3.1.2 ข้อเสนอแนะด้านการกำหนดเป้าหมายและขอบเขต (Aims & Scope) ของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

จากคุณลักษณะบทความในประเด็นสาขาวิชาการของบทความที่พบว่า มีสาขาวิชาการรองหลายสาขาวิชาการที่มีบทความเผยแพร่เพียง 1 บทความเท่านั้น กองบรรณาธิการของวารสารควรนำสาขาวิชาการเหล่านี้มาพิจารณาว่าจะยังคงไว้ภายใต้ Aims & Scope ของวารสารหรือไม่ โดยอาจพิจารณาความสำคัญในสาขาวิชาการ ประกอบกับแนวโน้ม (Trend) หรือพัฒนาการใหม่ ๆ ในวงวิชาการ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าควรเผยแพร่บทความในสาขาวิชาการนั้นต่อไป อาจต้องประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ผู้เขียนเสนอบทความในสาขาวิชาการดังกล่าวให้มากขึ้น หรือหากจำเป็นกองบรรณาธิการน่าจะติดต่อทาบทามนักวิจัยหรือนักวิชาการที่มีความรู้ในสาขาวิชาการนั้น ๆ เพื่อเขียนบทความเผยแพร่ในวารสาร ทั้งนี้ เพื่อให้วารสารสามารถนำเสนอสาระความรู้ที่มีความน่าสนใจ และมีผู้ติดตามศึกษาบทความต่าง ๆ จากทางวารสารอย่างต่อเนื่อง

5.3.1.3 ข้อเสนอแนะด้านการนำเสนอบทความของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบทความที่เผยแพร่ในวารสารมีปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความในช่วง 41-60 รายการ และปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมากกว่า 60 รายการ รวมกันมากถึง 37 บทความ เป็นผลสืบเนื่องจากการกำหนดจำนวนหน้าบทความที่กำหนดไว้สูงสุดถึง 25 หน้าต่อบทความ ทำให้ผู้เขียนสามารถบรรยายและอ้างอิงเนื้อหาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น เพื่อให้การบรรยายเนื้อหาไม่เยิ่นเย้อจนเกินไป ซึ่งอาจทำให้บทความขาดความน่าสนใจ กองบรรณาธิการอาจพิจารณาปรับลดจำนวนหน้าของบทความ หรือจำกัดปริมาณรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความให้มีปริมาณหน้าหรือรายการลดลง ทั้งนี้ เพื่อเป็นกรอบการทำงานให้ผู้เขียนอธิบายเนื้อหาให้กระชับ ชัดเจน และผู้อ่านเองก็จะใช้เวลาในการศึกษาบทความไม่มาก ทำให้สามารถค้นคว้าเนื้อหาสาระจากบทความต่าง ๆ และได้ข้อสรุปจากบทความที่ศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

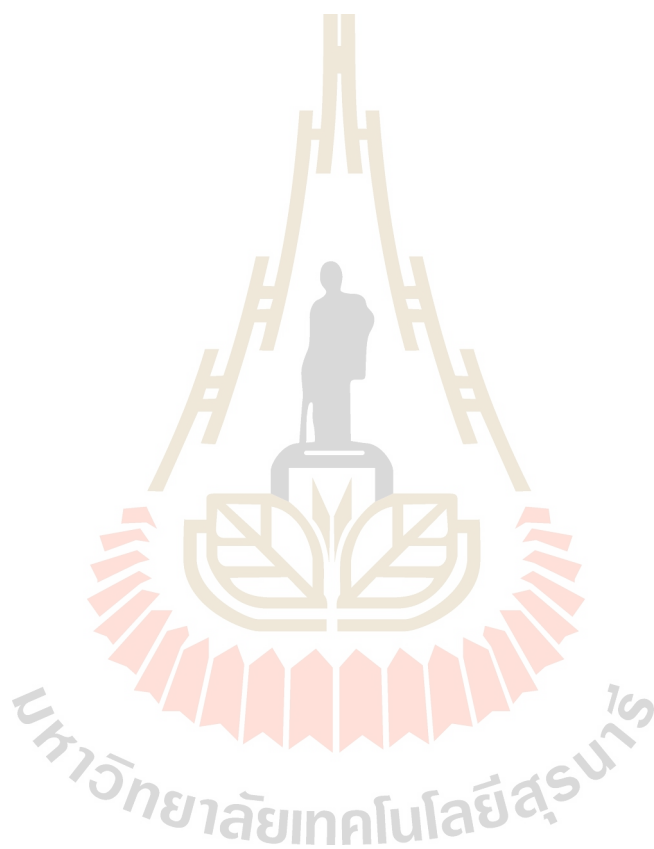
5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ผู้ประเมินบทความ ควบคู่กับบทบาทของบรรณาธิการ เพื่อให้ทราบถึงคุณลักษณะของผู้ประเมินบทความ และบทบาทของบรรณาธิการที่ส่งเสริมวารสารวิชาการให้มีคุณภาพ และช่วยให้การบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ของวารสารมีประสิทธิภาพ ตรงตามเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาความมีประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการของวารสาร เพื่อให้ทราบว่าในมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เสนอบทความ ผู้ประเมินบทความ กองบรรณาธิการ เป็นต้น มีความเห็นว่าการบริหารจัดการของวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree

Journal of Social Science ระยะเวลาของการตอบรับบทความ ขอบเขตการกำหนดช่วงเวลา เป็นอย่างไร

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาวิเคราะห์เรื่องคลังข้อมูลภาษา (Corpus) โดยรวบรวม ข้อมูลจากบทคัดย่อภาษาอังกฤษที่เผยแพร่ในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science เพื่อวิเคราะห์ให้ทราบลักษณะ หรือการใช้ภาษาหรือคำทั่วไป หรือคำศัพท์เฉพาะ ทางที่ปรากฏในบทคัดย่อภาษาอังกฤษว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤตชญา รัตน์ประทีป. (2527). *การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชลธิชา สุทธินิรันดรกุล. (2521). *การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารห้องสมุดของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลธิชา สุทธินิรันดรกุล. (2545). *ประมวลสาระชุดวิชา หน่วยที่ 6 การวิเคราะห์เนื้อหาทางสารสนเทศศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชาตรี วงษ์แก้ว. (2561). *วารสารวิชาการไทยกับการเข้าถึงแบบเสรี. วารสารห้องสมุด 62(1) มกราคม – มิถุนายน 2561: 68-84.*
- เดชดนัย จุ้ยซุม และศิริพันธ์ุ ศิริพันธ์ุ. (2559). *การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ 8(1): 140-154.*
- นงลักษณ์ ยุทธศิลป์เสวี และสุรีย์ สุทธิสารากร. (2559). *พฤติกรรมสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ [ออนไลน์]: ได้จาก:*
http://journal.huso.ksu.ac.th/file/20170506_1967536805.pdf
- บุญญา พัฒนพงศ์. (2539). *การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารประชาสัมพันธ์ห้องสมุด มหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ประภาวดี สืบสนธิ. (2524). *การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสพชัย พสุนนท์. (2558). *การประเมินความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินโดยใช้สถิติแคปปา. วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์. 8(1): 2-20.*
- พรทิพย์ สว่างเนตร. (2548). *การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารสาขาวิชาพีชศาสตร์ ปี พ.ศ. 2543-2547*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (2542). *คู่มือการเขียนวิทยานิพนธ์*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- วรรณมา โต้พิบูลย์พงศ์. (2527). *การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารธรรมศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วัฒนา คงวัฒนานนท์ ชุตติมา สัจจามันท์ พิบูลศิลป์ วัฒนนะพงศ์ และมัทนา แสงจินดาวงษ์. (2553). การวิเคราะห์เนื้อหา “วารสารการประมง”. *วารสารสารสนเทศศาสตร์* 25(2): 29-36.
- ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. (2559ก). *ประกาศผลการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI รอบที่ 3 พ.ศ. 2558 (31 พ.ค. 58)* [ออนไลน์]. ได้จาก: http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/Evaluation/2558/Announced/News.html
- ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. (2562ข). *เกณฑ์เชิงปริมาณในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI รอบที่ 4 (2563-2567)* [ออนไลน์]. ได้จาก <https://www.tci-thaijo.org>
- ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. (2562ค). *ระบบวารสารอิเล็กทรอนิกส์ ThaiJo* [ออนไลน์]. ได้จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/sjss>
- ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. (2563ง). *ประกาศผลการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI รอบที่ 4 พ.ศ. 2563 (10 มกราคม 2563)* [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://tci-thailand.org/?p=3796>
- ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. (2563จ). *รายชื่อวารสารในฐานข้อมูล TCI* [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://tci-thailand.org/list%20journal.php>
- ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. (2563ฉ). *TCI-TRF-Scopus Collaboration Project* [ออนไลน์]. ได้จาก: https://www.kmutt.ac.th/jif/TCI_Collaboration/
- สมพร มั่นตะสูตร (2525). *การเขียนสร้างสรรค์*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บารมีการพิมพ์.
- สมหมาย ตามประวัตติ. (2555). *การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)* [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://www.nstda.or.th/th/nstda-knowledge/2854-content-analysis>
- ส่วนแผนงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2561). *แผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. 2561-2564* [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://web.sut.ac.th/dpn/>
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2561). *ระบบค้นหาคำศัพท์ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554* [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.royin.go.th/dictionary/index.php>
- สิทธิ์ อธิสรณ์. (2560). *เทคนิคการเขียนบทความวิชาการ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิรดี เกล็ดมณี. (2551). *การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารห้องสมุดของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ ปีที่ 23 - ปีที่ 50*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อมาวสี อัมพันศิริรัตน์. (2557). *มโนทัศน์ของการวิจัยเชิงคุณภาพ. วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้* 1(2): 68-80.
- เอี่ยมพร หลินเจริญ. (2555). *เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ. วารสารการวัดผลการศึกษา* 17(1): 17-29.

ภาษาอังกฤษ

ASEAN CITATION INDEX. (2018). Approval of New Journals for ACI in 2018 [Online].

Available:

<http://www.kmutt.ac.th/jif/ACI/download/6th%20ACI%20meeting/Approval%20of%20New%20Journals%20for%20ACI%20in%202018.pdf>

Eğmir, E., Erdem, C. and Koçyiğit, M. (2017). Trends in Educational Research: A Content Analysis of the Studies Published in International Journal of Instruction. *International Journal of Instruction*. 10(3): 277-294."

Krippendorff, K. (2004). *Content analysis: an introduction to its methodology 2nd ed.* USA: Sage Publications, Inc.

Lawrence, W. N. (1997). *Social research methods: qualitative and quantitative approaches*. 3rd ed. USA: Allyn & Bacon.

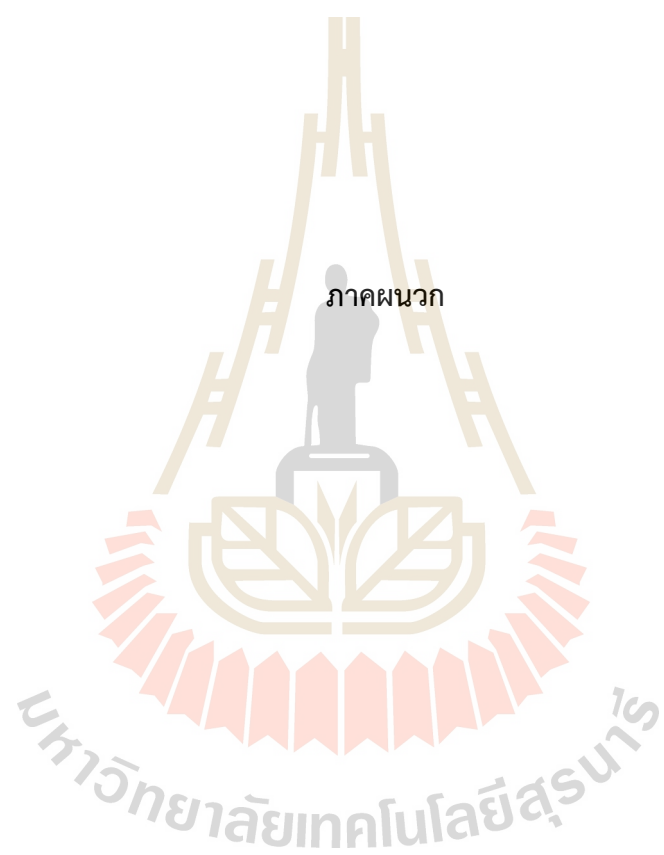
Mohan, P. K., Peungposop, N., and Junprasert, T. (2016). State of the Art Behavioral Science Research: A Review of the Publications in the International Journal of Behavioral Science. *International Journal of Behavioral Science*. 11(1). 1-18.

Rohwer, A. D. (2018). A content analysis of the International Journal of Community Music, 2008–18. *International Journal of Community Music*. 11(3). 353-362.

Scott C. Sheridan and Michael J. Allen. (2017). Sixty years of the International Journal of Biometeorology. *Int J Biometeorol (2017)*. 61(SPECIAL ISSUE: IJB 60TH ANNIVERSARY): S3-S10.

Sheridan & Allen. (2017). Sixty years of the International Journal of Biometeorology. *Int J Biometeorol*. 61 (Suppl 1): S3–S10.

Shores, L. (1954). *Basic Reference Sources*. Chicago: American Library Association.

ภาคผนวก ก

แบบบันทึกข้อมูลบทความวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science

ส่วนที่ 1 ข้อมูลบทความ

- 1.1 ID.
- 1.2 Vol.
- 1.3 No.
- 1.4 ภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ
- ภาษาไทย
- ภาษาอังกฤษ
- 1.5 จำนวนหน้าของบทความ.....หน้า

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะผู้เขียน (บันทึกรายละเอียดของผู้เขียนบทความ 1 คน: 1 แผ่น)

- 2.1 จำนวนผู้เขียนในบทความ.....คน
- 2.2 ชื่อ-สกุลผู้เขียนบทความ..... 2.3 สังกัดผู้เขียน.....
- 2.4 บทความจาก
- หน่วยงานภายใน มทส.
- หน่วยงานภายนอก มทส.
- 2.5 ผู้เขียนปรากฏชื่อในการเผยแพร่บทความในวารสารเทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ครั้งนี้เป็นครั้งที่

ส่วนที่ 3 คุณลักษณะของบทความ

3.1 สาขาวิชาการของบทความ (เลือกตอบสาขาวิชาการหลัก และสาขาวิชาการย่อยที่เกี่ยวข้องมากที่สุด 1 คำตอบ) (ปรับจาก: Journal Subject Categories for ASEAN CITATION INDEX)

สังคมศาสตร์ (Social Sciences)

- Anthropology (มานุษยวิทยา)
- Sociology and Political Science (สังคมวิทยาและรัฐศาสตร์)
- History (ประวัติศาสตร์)
- Cultural Studies (วัฒนธรรมศึกษา)
- Ethnography (กลุ่มชาติพันธุ์)
- Archaeology (โบราณคดี)
- Development (การพัฒนา)
- Geography, Planning and Development (ภูมิศาสตร์การวางแผน และการพัฒนา)
- Health (social science) (สุขภาพ)
- Law (กฎหมาย)
- Library and Information Sciences (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์)
- Safety Research (งานวิจัยด้านความปลอดภัย)
- Transportation (การขนส่ง)
- Communication (การสื่อสาร)
- Demography (ประชากรศาสตร์)
- Gender Studies (เพศศึกษา)
- Political Science and International Relations (รัฐศาสตร์และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ)
- Public Administration (รัฐประศาสนศาสตร์)
- Urban Studies (การศึกษาเรื่องการจัดการเมือง)
- Philosophy (ปรัชญา)
- Social Sciences (miscellaneous)

- ภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ และศึกษาศาสตร์ (Linguistics, Applied Linguistics & Education)**
 - Language and Linguistics (ภาษาและภาษาศาสตร์)
 - Multilingual Education (การศึกษาหลายภาษา)
 - Second and Foreign Language Teaching (การสอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ)
 - The Use of Computers and/or New Media in linguistics Education (การใช้คอมพิวเตอร์และสื่อสำหรับการศึกษากษาศาสตร์)
 - Education (ศึกษาศาสตร์)
 - Classics
 - Literature and Literary Theory
 - Music (ดนตรี)
 - Religious studies (ศาสนศึกษา)
 - Archaeology (โบราณคดี)
 - Conservation (การอนุรักษ์)
 - Museology (พิพิธภัณฑ์วิทยา)
 - Visual Arts and Performing Arts (ทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง)
- Business, Management and Accounting**
 - กลยุทธ์และนโยบายด้านธุรกิจ (Business Strategy and Policy)
 - Entrepreneurship (ความเป็นผู้ประกอบการ)
 - Human Resource Management (การจัดการทรัพยากรบุคคล)
 - Organizational Behavior (พฤติกรรมองค์กร)
 - Organizational Theory (ทฤษฎีองค์กร)
 - Marketing (การตลาด)
 - Logistics (โลจิสติกส์)
 - Accounting (การบัญชี)
 - Business and International Management (ธุรกิจ และการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ)
 - Tourism, Leisure and Hospitality Management (การจัดการการท่องเที่ยว การพักผ่อน และการบริการ)
 - Industrial relations (อุตสาหกรรมสัมพันธ์)
 - Business, Management and Accounting (miscellaneous) (ธุรกิจ การจัดการ และการบัญชี)
- เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology)**
 - Data Management (การจัดการข้อมูล)
 - Decision Support System (ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ)

- Expert System (ระบบผู้เชี่ยวชาญ)
- Computer Networks and Communications (ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และการสื่อสาร)
- Security (ความมั่นคง ความปลอดภัย)
- Software Engineering (วิศวกรรมซอฟต์แวร์)
- Communication Arts (นิเทศศาสตร์)
- Information Studies (สารสนเทศศึกษา)
- Management Information System (การจัดการระบบสารสนเทศ)
- Knowledge Management (การจัดการความรู้)
- Artificial Intelligence (ปัญญาประดิษฐ์)
- Computer Graphics and Computer-Aided Design (คอมพิวเตอร์กราฟิก และการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยออกแบบ)
- Human-Computer Interaction (ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และคอมพิวเตอร์)
- Computer Vision and Pattern Recognition (คอมพิวเตอร์วิทัศน์และการรู้จำรูปแบบ)
- Management of Technology and Innovation (การจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรม)
- Computer Science Applications (การประยุกต์วิทยาการคอมพิวเตอร์)
- Hardware and Architecture (ฮาร์ดแวร์ และสถาปัตยกรรม)
- Computer Science (miscellaneous) (วิทยาการคอมพิวเตอร์)

Multidisciplinary (สหสาขาวิชาชีพ)

3.2 รูปแบบการวิจัย (Research Design) ของบทความ (เลือกตอบได้ 1 คำตอบ บันทึกเฉพาะบทความวิจัย) (ที่มา: Mohan, Peungposop and Junprasert, 2016)

- การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)
- การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)
- การวิจัยและพัฒนา (Research and Development)
- (Research Synthesis)
- การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research)

3.3 รายการเอกสารอ้างอิงในบทความ (บันทึกเอกสารอ้างอิง 1 รายการ: 1 แผ่น)

3.3.1 จำนวนเอกสารอ้างอิงในบทความทั้งหมด.....รายการ

3.3.2 Ref. ID.

3.3.3 ภาษาของเอกสารอ้างอิง ไทย อังกฤษ

3.3.4 อายุของแหล่งอ้างอิง (ช่วงปี ค.ศ. อยู่ในช่วงห่างกัน 5 ปี)

- 1960-1964 (พ.ศ. 2503-2507)
- 1965-1969 (พ.ศ. 2508-2512)
- 1970-1974 (พ.ศ. 2513-2517)
- 1975-1979 (พ.ศ. 2518-2522)
- 1980-1984 (พ.ศ. 2523-2527)

- 1985-1989 (พ.ศ. 2528-2532)
- 1990-1994 (พ.ศ. 2533-2537)
- 1995-1999 (พ.ศ. 2538-2542)
- 2000-2004 (พ.ศ. 2543-2547)
- 2005-2009 (พ.ศ. 2548-2552)
- 2010-2014 (พ.ศ. 2553-2557)
- 2015-2019 (พ.ศ. 2558-2562)

3.3.5 ประเภทของการอ้างอิง

- หนังสือ
- หนังสือแปล
- หนังสือที่พิมพ์ในโอกาสพิเศษ
- บทความในหนังสือรวมเรื่อง
- บทความในวารสาร
- บทความในสารานุกรม
- บทความในหนังสือพิมพ์
- รายงานการประชุม สัมมนาวิชาการ
- สารสังเขปวิทยานิพนธ์
- วิทยานิพนธ์ที่ไม่ได้เผยแพร่
- เอกสารเผยแพร่ในวงจำกัด
- บทวิจารณ์หนังสือ
- งานที่มีผู้อ้างไว้แล้ว
- สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ส่วนที่ 4 คำสำคัญในบทความ

(บันทึกโดยเรียงจากคำที่มีมากที่สุดไปน้อยที่สุดในตารางวิเคราะห์ที่สร้างขึ้น)

จำนวนคำสำคัญรวม..... คำ

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

นางอินทิรา นนทชัย (หัวหน้าโครงการ)

ระดับการศึกษา:

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสารสนเทศ) มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ประสบการณ์ในการทำงาน/การวิจัย:

การทำงาน

2538-2545 พนักงานธุรการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

2545-ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สถานวิจัย สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

การวิจัย

2556 ความต้องการบริการสารสนเทศผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่ของ
ผู้ใช้บริการศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีสุรนารี (วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต)

ผลงานวิจัยที่พิมพ์ออกเผยแพร่:

อินทิรา นนทชัย และกันยารัตน์ เควียเซน. (2556). ความต้องการบริการสารสนเทศ
ผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่ของผู้ใช้บริการศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีสุรนารี. เอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติด้านอิเล็กทรอนิกส์
ประจำปี พ.ศ. 2556. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย. หน้า 165-172.

อินทิรา นนทชัย และกันยารัตน์ เควียเซน. (2557). การพัฒนาบริการห้องสมุดบนมือถือ
สำหรับศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. วารสาร
สหศาสตร์. 32(1): 1-11.

สถานที่ติดต่อ:

สถานวิจัย สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

หมายเลขโทรศัพท์ 0 4422 4207

หมายเลขโทรสาร 0 4422 4205

Email address: intira@sut.ac.th